

திருமணம்
செல்வக் கேசவராய முதலியார், எம். ஏ.
1864 - 1921

பேராசிரியர்
திருமணம் செல்வக் கேசவராய முதலியார்
பயன்படுத்திய இந்நூல்
அவர்கள்தம் பேரன் திருவாளர்
தி நம்பிராசன் அவர்களால்
மறைமலையடிகள் நூல்நிலையத்திற்கு
அன்பளிப்பாக
வழங்கப்பெற்றது.

கனபத்துணை.

சுனாழ்நகர்ப் புராணம்.

—❖(0)❖—

திருவாவடுதுறை

ஆதீனத்து மஹாலித்துவான்

திரிசிரபுரம்

ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸுக்நந்தரம் பிள்வளையவர்கள்

இயற்றியது.

இது,

காணாக்குடி,

முரு. வெ. இலக்குமணச்செட்டியாரவர்களுடைய

சூழ்மபுஸ்தர்களின் பொருளுதவியைக்கொண்டு,

இந்நூலாசிரியர் மாணாக்கரும்

சென்னைப் பிரஸிடென்ஸ் காலேஜ் ஸ்ரீமதிப்பண்டிதருமாகிய

உத்தமசாஸ்திரம்

டீ. வ. சாமிநாதையரால்

நூதனமாக எழுதிய அரும்பதவுரையுடன்

சென்னை:

பிரஸிடென்ஸ் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

—
குரோதிஸ் ஆனியர்

1904

Copyright Registered.

உ .
கணபதிதுணை.

மு க வு ளை

சூனாமாநகரென்பது, பாண்டிவளநாட்டில், கிழக்கே வீரவனத்தையும், தெற்கே கோயிலூரையும், மேற்கே மயூரகிரியையும், வடக்கே திருமெய்யத்தையும் ஐவைந்து நாழிகைவழித் தூரத்தில் எல்லகனாகப்பெற்று இவற்றினிடையே விளங்குவதொரு புராதன சிவஸ்தலம்; இது சூரைக்குடி, சூரை, விசயாலயபுரமெனவும் வழங்கும்.

ஸ்தலவிநாயகமூர்த்திகள் இருவர்: (க) காட்சிவிநாயகர், (உ) சங்கரவிநாயகர்.

ஸ்வாமியின்திருநாமங்கள்: சங்கரநாதர், சுந்தரேசரென்பன.

அம்பிகையின்திருநாமங்கள்: பார்வதி=பார்ப்பதி, மீனாக்ஷி=கயங்கணம்மையென்பன.

தீர்த்தங்கள்மூன்று: (க) சூரியதீர்த்தம், (உ) பொற்றாமரை, (ங) விஷ்ணுதீர்த்தம்.

ஸ்தலவீரக்கூடம் இரண்டு: (க) இலந்தை, (உ) கடம்பு.

வழிபட்டுப்பேறுபெற்றோர்கள்: சூரியன், சூரன், பொன்னானவிசயாலயதேவன், சங்கப்புலவர்கள், திருமாலென்பவர்கள்.

இதைச்சார்ந்துள்ள சுப்பிரமணியஸ்தலங்கள் நான்கு: (க) திருவேலின்குடி, (உ) பலவானவர்குடி, (ங) ஆலத்திப்பட்டி, (ச) மாணியிட்டான்.

மேற்கூறிய விசேடங்களையுடையதும், மிகப் பழமையானதுமாகிய இந்தச் சூராமாநகரின் புராணத்தை வடமொழிமுதனூலினிருந்து பெயர்த்துத் தமிழில் இனியசெய்யுள்ளடையாக இயற்றியவாகள், கவிஞர்பெருமானும் திருவாவடுதறை ஆதீனத்து மஹாவித் துவானுமாகிய திரிசிரபுரம் ஸ்ரீ மீனாக்ஷிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள்.

இந்நூலை அக்காலத்தில் ஆக்குவித்த பிரபு, காண்க்குடி முரு. லெ. இலக்தமணச்சேட்டியாரவர்களுடைய புத்திரரும் பெருங்கொ

மு க்வு ளா.

டையாளியென்று மிக்க புகழ்பெற்றுவிளங்கியவருமான கிருஷ்ண சேட்டியாரவர்கள் ; இவர்கள் பெருமையும் இவர்கள் இந்நூல் செய்த வித்தமையும் இந்நூல் கட்டவுள் வாழ்த்தின் பின்புள்ள செய்யுட்கள் மூன்றனால் நன்குபுலப்படும்.

இப்புராணம், முதலில் காட்சிவிநாயகர் துதிமுதலியன அடங்கிய •கடவுள் வாழ்த்தும், அவையடக்கமுதலியனவும் அமையப் பெற்றுப் பின்னர்த் திருநாட்டுப்பலமுதலிய பத்துப் படலவுறுப் புக்களாகப் புதுக்கப்பெற்றுள்ளது. இதன்செய்யுட்டொகை ௫௩௬.

நூலாசிரியர்பெயரைக்கேட்கவே செய்யுள்நடையும், பொருள மையும்து, சிவோத்கருஷங்கனும், சிவஸ் துதிகளும், கற்பனை முதலிய ன்வும், மிகச் செவ்வையாக அமைந்திருக்குமென்பது, இக்காலத்திற் தமிழ்நாட்டிலுள்ள விவேகிகள் யாவருக்கும் நன்குபுலப்பட்ட விஷயமாதலால், யான் அவற்றைப்பற்றி யாதொன்றும் எழுதத்துணிந் தேனில்லை.

இந்நூலைப்பதிப்பித்ததில் எனக்குப் பொருட்கவலையில்லாதிருக்கும்படி முயன்றவர்களும் கல்வியறிவொழுக்கங்களாற் சிறந்து விளங்குபவர்களுமாகிய காரைக்குடி அறுபத்துமூவர்மடம் ம-நா-நா-புரீ ராம. சோ. சோக்கலிங்கச்சேட்டியாரவர்களுடைய பெருந்தகைமை மிகப் பாராட்டற்பாலது.

இங்ஙனம் ஆதரிப்போர் சிலரேனுமிருப்பின் மகோபகாரிகளாகிய பிள்ளையவர்களியற்றிய இனியநூல்கள் பலவற்றுள் இதுவரையில் அச்சிடப்படாமலிருப்பனவற்றைப் பதிப்பித்து யாவரும் எளிதிற்பெறும்படி வெளிப்படுத்துதற்கு மிக அனுகூலமாக இருக்கும். திருவருள் துணைசெய்யவேண்டும்.

இங்ஙனம்

வே. சாமிநாதையன்.

சூசீபத்திரம்.

பக்கம்.

கடவுள்வாழ்த்து	க
ஆக்குவித்தோர்...	ச
அவையடக்கம்	ரு
சிறப்புப்பாயிரம்	”
திருநாட்டுப்படலம்	கா
திருநகரப்படலம்	கச
நைமிசவீனப்படலம்...	உச
சூரியன்பூசித்தபடலம்	ந.0
சூரன்பூசித்தபடலம்...	ச0
பொன்னானவிசயாலயதேவன் திருப்பணிப்படலம் ...	சகா
பொன்னானவிசயாலயதேவன் நிருத்தரிசனஞ் செய்தபடலம்	ருந
சங்கப்புலவர் பூசித்தபடலம்	ருகா
திருமால் பூசித்தபடலம்	எக
தலவிசேடப்படலம்	எரு
இந்நூலின் அரும்பதவுரை	எகா

உ
கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சூராமாநகரீப் புராணம்.

கடவுள் வாழ்த்து.

காட்சி விநாயகர்.

பூமேவு செந்தமிழுச் சகரமொழி யிரண்டுனொன்று போன்
றோர் துணை, னாமேவு வகையுதித்த மடங்கல்பிறப் பிடத்திழிபு நாடி
நாண, வோமேவு குஞ்சரமு மப்பியுங் கலப்ப்வுதித துலக மெல்
லார், தாமேவு விதம்பொலியுங் காட்சிமால் கனிற்றினிரு சரணஞ்
சார்வாம்.

(க)

சங்கர விநாயகர்.

மருவுபெரும் போகமேலா மொருங்கடைவான் பூசைபுரி
மாண்பு வாய்த்தோர், திருவுதர மனவிற்றே கருங்கிறோ வென்று
விழி செலுத்தா தாற்றப், பொருவுதவிர் பேருதரத் தொப்பொலிந்து
நாற்பயனுமீ புவனத் தியார்க்கும், வெருவுதவித் தருளுமொரு சங்.
கரமால் கனிற்றினடி மேவி வாழ்வாம்.

(உ)

சுந்தரேசர்.

பொன்பூத்த தாமரையிற் குடியானு றெடியானும் போற்றி
யேத்த, வுன்பூத்த கனிபடையாக் கடம்பினடி வசிப்பதினு மேற்ற
மாக, மன்பூத்த நாற்பயனும் வழங்கிறுங் கனிதுறும் வதரி நீழற்,
கொன்பூத்த பொலிவினமர் சுந்தரே சுரர்மலர்த்தாள் குறித்து வாழ்
வாம்.

(ங)

கயங்கணம்மை. வேறு.

மயற்க ணம்மையும் வீழ்த்துழ லேதுவாம் வுறிச்செலீஇ மா
ழார்த், செயற்க ணம்மைசற் றுயினு மரூவகை செய்தெவை யெ
னும்வாயிற், பெயற்க ணம்மையு மெகித்தினி தாண்டவள் பேர
ருட் பெருமாட்டி, கயற்க ணம்மைபொற் பாததடி மீரைமலர் கருத்
திருத் துபுவாழ்வாம்.

(ச)

சபாநாயகர். வேறு.

சடையமர் மடந லர்னும் புயத்தமர் தரும ராவு
மிடையமர் புலியு மாடீ விடத்தமர் மடந லாரும்
புடையம ரராவு மற்றைப் புலியுங்கண் பிவப்ப வேதத்
தொடையமர் மன்னு ளாடுஞ் சோதிதாட் கன்பு செய்வாம். (ரு)

சிவகாமியம்மை.

கருங்சடல் கடுக்கு மேனிக் காகுத்தன் முதலா வுள்ள
பெருங்கட வுளரு மேனைப் பசுக்களும் பிறவிப் பசு
மொருங்கட வின்ப மேவ வும்பர்நா யகன்செய் கூத்தா
மருங்கட லமுத நோக்கா லள்ளியுண் பவடாள் போற்றி. (சு)

திருநாழிக் கி.

உணர்த்துத லுணர்த லென்ன வுடைசெய்யோ ரிரண்ட னுள்ளு
முணர்த்துத் தனதே மற்றை யுதுபசு வினதே யென்ப
துணர்த்திட வொருநால் வர்க்கு மொருகல்லா னீழல் வைகி
யுணர்த்திய வருள்சான் முற்று முணர்ந்தவர்க் கன்பு செய்வாம். (எ)

வைரவக்கடவுள்.

விதித்திடு தொழிலி னானுங் காத்திடு கிறலி னானு
துதித்திடு முதலீ யாமன் முதலியா மெனத்தூர் ளாது
பதித்திடு கடலாத் தோடி ப்டர்பெருஞ் சூலங் தாங்கித்
திதித்திடு வடுகப புத்தேள் சேவடி சென்னி சேர்ப்பாம்.* (அ)

காட்சி விநாயகர்.

குலமறை யெடுத்திக் கூறுங் குறிகுணங் கடந்து மேலோ
வலமுறக் கருத லாய மானமுங் கடந்தி யாரு
நிலவுநாற் பயனு மெய்த நிறைந்தொளிர் மதியக் கீறறுக்
கலமுடிக் கருணைக் காட்சிக் களிற்றினைக் கருத்துஞ் செய்வாம். (இ)

முருகக்கடவுள்.

தரைபுக லெழுத்தே யீற்றிற் சார்தூ வொருவாய் பாட்டி
னுரையமை படைபுந் தெய்வ வூர்தியுங் கொடியுந் தாங்கி
வரைமுதற் பகைக்கண் மாய்த்து மன்னுயி ரனைத்துங் காக்கும்
வினாகெழு கடப்பந் தண்டார் வித்தகற் கடினம் செய்வாம். (ஔ)

திருநந்திதேவர்.

மன்னிய காவல்பூண்டி மறைமுடிப் பெருமான் சேவை
முன்னிய புறத்து நல்கி முழுப்பெருங் குரவு பூண்டி

துன்னிய வகத்து நல்கிச் சூரன்முத் திரையுந் தாங்கு
மின்னிய செங்கையண்ணல் விரைமலர்ப் பாதம் போற்றி. (கக)

அகந்தியமுனிவர்.

அறவினை யாதெ னிற்கொல் லாமையென் பதற்கு மாறா
மறவினை புரிவா தாவி வில்வல னுயிரை மாட்டி
யடவினை கோற லானு மமையுமென் தகிலந் தேற்றி
மறவினை கடிந்த தெய்வ முனிவனை வணக்கஞ் செய்வாம். (கஉ)

தீநாளுசம்பந்தழர்கீத் நாயனார்.

ஆடுணைப் பட்ட பெண்ணை யடங்கலும் பெண்ணை யாக,
மாடுணைச் சமைத்தா னென்றும் பெண்ணென்றும் வழங்கா வெ
ன்பு, நாடுணைப் பொலிபெண் னாகப் பாடிய நாவ லோன் பொன்,
விடுணைப் பொலியும் பூந்தாளி விடாதுளத் திருத்து வாமை. (கங)

தீநாவுக்கரசுநாயனார். வேறு.

கொண்ட விரதங் குலைத்தவர்கள் யாரும் பாவக் குழிசியாய்க்
கண்ட பிறப்பெல் லாந்துநோந்து கவன்று வருந்திக் கடையாகக்
கொண்ட விரதங் குலைத்தன வாச் சிவபுண் ணியக்கொள் கலமாகிக்
கண்ட ப்வந்தள் கனோந்துமுத லானார் கழலூட் கருதிடுவாம். (கச)

சுந்தரழர்கீத்நாயனார்.

ஒங்கு பிலநாள் விடாதுதொடர்ந் துண்டை செலுத்திக் கூனி
மிர்த்த, வாங்கு சிலைக்கை யிராமனுள் மாழந் தகலா நாண்டையக்,
கோங்கு முலைமா தொருத்திபுறஞ் சிறிது நோக்கிக் கூனிமிர்த்த,
வீங்கு புனல்குழி நாவலூர்ப் பெருமான் பாதம் விழைந்தபிப்பாம்.

தீநுவாதலூர். வேறு.

ஆக்குவித் தோனுஞ் செய்யு ளணியுடைத் தலைவன் றானுந்
தூக்குமுற் றெழுது வோனுஞ் சொற்பொருள் விரிக்கின் றோனுந்
தேக்குபன் மறைக ளானுந் தெளிதரா வொருவனேயா
பாக்குவாய் மலரும் வாத லூர்தாள் பரசி வாழ்வாம். (கக)

சண்டேசுரநாயனார். வேறு.

நீரம்புதூங் கேள்வியி னிகழ்த னக்குமாத
திரம்பிதா வாயினுந் சினந்து தீர்த்தொரீஇ
வரம்பில்பல் னுயிர்க்கெலாம் பிதாம ருங்கினை
தரம்புகப் புகுந்தசேய் சரண்புக்குயதுமே. (கஎ)

அறுபத்துமூன்று. வேறு.

அளவிய றீமை யமைந்தவென் னுள்ளத்து

மளவில் பேரரு ளாலவை மாற்றியே

யளவில் சீர்த்தி யறுபத்து மூவரு

மளவிஷ் காதலி னான மமர்வரே.

(கஅ)

பஞ்சாக்கரதேசிகர். வேறு.

ஒருமல வலியு மிருவினைச் செயலு மூவகை மாயையி னுறை
ப்பு, மருவுநாற் கடையு மைந்தவத் தைகளும் வயம்படு மறுவகைத்
திறனும், வெருவெழு பிறப்பு மாவடு துறையின் மேவிய குருநமச்
சிவாய, னிருமல ரடிசா ரடியவ ரடையா ரேனைய ரெனையரோ
வற்றேயம்.

(கக)

அம்பலவாணதேசிகர்.

அம்பல வாண தேவனோ டமர்வுற் றுவடு துறையிடத் தருள்கூர்
நம்பல மான நமச்சிவா பன்கா ணலமலி சுப்பிர மணிய .

வும்பனோ டமர்வுற் றருணனி கொழிக்கு முத்தம ரம்பல வாணன்
செம்பது மத்தா ளவன்றரும் யாமே சீரியோ மேனையர் யாரோ. ()

மற்றைச்சிவதேசிகள்.

சூனாமா நகரிற் றுலங்கவீற் றிருக்குஞ் சுந்தரே சுரன் றுணைத்
தெழுந்து, வானாயா தரிக்குங் குவிமுலைக் கயற்கண் மடந்தைமற்
றீவர்பணி புரிவோர், பாணாமேம் படுக்குஞ் சிவாலய தருமப் பணி
பல சிரத்தையிற் செய்வோ, ரானாயா யினுமற் றவர்கமைப் புர
ப்பா ரெற்றைக்கு மவனையேத் தெடுப்பாம்.

(உக)

ஆகத்துவீந்தோர்.

முகைமுறுக் குடைந்து நறவுகொப் புனிக்கு முண்டகத் தடம்
புடை யுதித்துத், தகைகெழு வளஞ்சால் சூனாயம் பதியிற் றவல
ரும் வதிரின் னீழ், னகையமர் சிறப்பி னாலும்வீற் றிருக்கு நலங்
கெழு சுந்தரப் பெருமான், பகைதவிர் தெய்வ மானிய மென்னப்
பகர்தரு பெருவட மொழியை.

(க)

மொழிபெயர்த் தெடுத்துத் தமிழினம் பாடி முடித்திட வேண்
டுமா லென்று, கழிமகிழ் சிறப்பக் காரை யம் பதிவாழ் கனமிஞ் டுணி
கர்தங் குலத்தோன், பொழிபெருஞ் சீர்த்தி புணையிலக் குமணப்
புண்ணியன் புரிதவத் துதித்தோன், வழிவழி யறமே பயின்றிடு
நலத்தான் மணியெனப் பொழிகந் தலத்தான்.

(உ)

வீளரொளி யனைய தளிப்பணி சிறப்பின் மல்குறப் புதுக்கிய
வள்ளல், கிளர்மணித் தடந்தோட் கிருட்டின மகிபன் கெழுதரு
சிரத்தையிற் கேட்பத், தளர்வகன் றரிய தவம்பல வியற்றிச் சார்த
ருஞ் சிவபத மெளிதே, விளர்தபப் புகுவா மென்பதீட் கருதி விருப்
பமிக் குரைத்திட லுற்றேன். (ங)

அவையடக்கம்.

ஒழிவரும் பெருமையாயிரத் தெட்டென் றுரைத்திடு மண்ட
மும் றலிக்த, கழிவலிச் சூரன் புரிந்த பூசனேபேரற் காசினி நாட்
டிலோர் சிற்தான், பொழிபுகழ் விசயா லயனெனு மொருவன்
புரிந்தபூ சனையுங்கொள் பெருமான், பழிதபு வலியோர் பாடல்போ
லெளியேனூ பாடலுங் கொள்வது வழக்கால். (க்)

குலமதி லுமித்த சூரையம் பதியோன் குளிரமு தொழுக்கு
வெண் பீடையு, நூலணி விடநல் கரவுமவெங் கொலைய நவிற்தி
விடமுமா தரித்தோன், மலருமென் பாடல் குணங்குணங் குற்றங்
குற்றமாய் பருவிடு மேனு, கிலுவுயிம் மூன்று சொதுவிலக் காகு
கிகழ்த்தும்த் காட்டினு லவற்கே. (உ)

சிறப்புப்பாயிரம்.

வேறு.

தொடுகட லுலக மேத்துஞ் சூரையம் பதிப்புராணம்
வடுவறு தமிழாற் சொற்றான் வயங்குபல் கலையுச் சீதார்த்தோன்
தொடுவினை துமிக்குந் தெய்வக் குளிரசிரா மலையில் வாழ்வோ
னடுகிலை யமைபீ னாட்சி சுந்தர நாவலோனே. (க)

வேறு.

சூரையம் பதிமான் மியத்தை மீனாட்சி சுந்தர நாவலன் பா
டிக், காரையம் பதிவாழ் கிருட்டின மகிபன் கருத்தாற வேண்டலா
லடைந்த, சீனான் குமித்த கழனிமம் பதிவாழ் சிதம்பர தேசிகன்
வியப்ப, வேனான் குமித்த கயற்கணு டிருமுன் னிருந்தரங் கேற்றி
னன் மாதோ. (உ)

ஆகத் திருவிருத்தம் ௨௮.

திருநாட்டுப்படலம்.

கார ளாவிய பூங்குழற் கயற்கண னோடு
நீர் ளாவிய சடைமுடிச் சுந்தர நிமலன்
பேர ளாவிய சுருணையிற் பொலிபெருஞ் சூலா
பூர ளாவிய பாண்டிநாட் டணிகில வுணாப்பாம். (க)

ஆல வாய்திரு வாப்பனா ரணியிரா மேசங்
கோல மார்திருச் சுழியல்புத் தூர்கொடுங் குன்றஞ்
சீல மார்திருக் கோயிலூர் முதற்பல செறிந்து
ஞால மார்புகழ் படைத்தது பாண்டிநன் னாடு. (உ)

பலத்தின் மிக்கது நெருங்கிவாழ் பல்குடிப் பரீப்பாங்
குலத்தின் மிக்கது தீமைசெய் தாரிழ்கை குறைத்தோன்
வலத்தின் மிக்கது கொடுபரித் திடப்பொலி மாண்பார்
நலத்தின் மிக்கது பெரும்புகழ்ப் பாண்டிநன் னாடு. (ங.)

பிறைவி ராவிய சடைமுடிச் சுந்தரப் பெருமரீன்
கறைவி ராவிய வாங்கோடு பகையறக் கடிந்து
துறைவி ராவிய மனுகெறி செலுத்திடத் தொகுசீர்
நடைவிராவிய தரத்தது பாண்டிநன் னாடு. (ச)

மிக்க வான்பொரு ளாதலின் யாவரும் விழையத்
தக்க தாய்ச்சிறு கேடுஞ்சா ராவினா வுடைத்தாய்த்
தொக்க செல்வருங் கலஞருந் துவன்றிடப் பட்டு
நக்க மேன்மையிற் பொலிவது பாண்டிநன் னாடு. (ரு)

மழைவளம்.

வான மாகிய முல்லையிற் பிடாமலர்ந் நென்னக்
கான வெண்புயல் படர்ந்திருங் கருங்கட லடைந்து
பேன வர்ப்புனல் குடித்துடன் கறுத்தன பிறங்கத்
தானமெங்கனும் பூவைபூத் தனவெனச் சாற்ற. (சு)

சுறுத்த மாமுகில் பொதியமால் வணாயடை காட்சி
பொறுத்த வாள்வலி விருத்திரம் குடைந்தஞ் ருற்று
வெறுத்த வானவர் சூழாத்தொடு மிந்திரன் மேன்மை
பொறுத்த மாதவன் பாற்சர ணடைந்தது போலும். (௭)

விரும்பு மரீமுகில் மிளிர்தடித் தீன்றிடு காட்சி
யரும்பு பேரருண் முனிவரன் கடலறல் குடித்துச்
சுரும்பு முசுதார் விருத்திரம் றோற்றிடத் துள்ளிப்
பொரும்புண் வசீசிரம் புரந்தரன் விதித்தது பொருவும். (௮)

முறறுகொண்டலோர் சிலைவுளைத் தூறிய முழுகக
மெற்று தெண்டினா வெளிப்படு விருத்திர னென்பான்
பற்று வெஞ்சிலை வளைதெத்தா பகைவனைப் பாராச்
செற்று வெஞ்சினத் தொடுமுழங் கியதிறஞ் சிவனும். (௯)

எங்கண் வாழ்வெனு மாதவன் பொதியமுற் மெழிவி
யங்கார் வார்தொடை வேந்தனா ணையின்மழை பொழித
ற்ங்கன் குடிய சுந்தர நாயகன் சேர்ந்தார்
தங்கிள் புலருள் பொழிவதே போன்றது சாற்றின். (௧௦)

திருந்து சுந்தர நாயகன் செய்யகோல் செலுத்தப்
பொருந்துபுரண்டினா டடங்கலுங் குளர்செயும் பொருட்டு
வருந்து தீர்வெளிக் கங்கைமா மலயத்தை மருவி
யிருந்து கீழிறங் குதலபொருட மருவியாற் றீட்டம். (௧௧)

அளவில் செம்மணி யுடன்விரா யிழியும்வெள் ளருவி
பிளவி லேனைய பறம்பெலாம் வெவ்வித தாபங்
களவில் வான்மமிழ் தோன்றுகீ ரிவையுறக் கலந்து
வளவில் வீசிய மலையின் மெழுவது மாணும், (௧௨)

முற்று சந்தனங் குங்குமங் காரகின் முதலா
மற்றுமுள்ளன வினாயெலா மகழந்துவா ரருவி
பற்றுசெந்தமிழ் மணங்குலா மிவ்வயிற் படர்ந்து
சுற்று முள்ளன மிகையெனத் தொலைப்பது துணையும். (௧௩)

முடிதொர் டுத்திழி யருவிநெர் மொய்த்தசெங் காரதன்
கடியுண்டப்பொருள் பலவுநீ வாருபு கழித

னொடிசி றப்பல வென்றுநா றுயிரற் கைகள்
வடிப ருப்பத மெடுத்தமேற் றகைப்பது மீனும். (கச)

கருவி மாழுகி விடையறு தெழுந்து நீர் கால
விருவி யட்புன முதலிய விடமெலா மீண்டி
மருவி மிக்கெழு முழக்குடன் வயின்வயிற் றிரண்ட்
வருவி பாய்தலிற் பெருகுவ பொருளையா றம்ம. (கரு)

வேறு.

கணாமுழு துடையத் தாக்கிக் கணாயீரு பாலு முள்ள
வினாமலர்த த்ருக்கண் முற்றும வேரறப் பறித்துச் சாய்த்துக்
குலாகட லகமி கீண்டு கொடுஞ்சுற வேறு கொட்பத்
தினாயெந்ந் தார்த்துப பொங்குந் தெண்புனற் பொருளையாதோ.

ஓங்கால் பலவி னுள்ளு மொருங்குபோ யிருபாலுள்ள
நாடுபே ரேரி யெல்லா நரல்கொ லெனந் றைத்துப்
பாடுசா லிடத்துஞ் சென்று பரந்ததெம் போல்வா ருய்ய
வேடுதா னெதிரே செல்ல வீர்த்தமா நதிரீர் வெள்ளம். (கௌ)

முன்னிய கழனி வாயின் முதற்பெருந் தலங்க டெல்லா
மன்னிப வளாவிச் செல்லு மதுநதி யொருபாற் பொங்கித்
துன்னிய வேரி யோடை தொகுமலர்த் தடங்க் டெல்லா
மின்னிய நிறைத்த தெங்கும் வெள்ளமே யென்ன மாதோ. (கௌ)

வளையிட முழுதும் வெள்ள மண்டிய கான மாய
தளையிட முழுதும் வெள்ளந் தடங்கிடங் கோடை வாய்க்கா
னினையிட முழுதும் வெள்ள டெட்டிலைத் தாழைபூத்த
தினையிட முழுதும் வெள்ள மாயின தேங்கி மாதோ. (கௌ)

மருதம்.

பரிநிறுத் திடுவா ரெங்கும் பணியுருட் டிடுவா ரெங்கும்
விரிதரு பலரீஸ் மிட்டு மீதுமண் சொரிவா ரெங்கு
முரியீரீர் போது மாவென் றோயினைப் பெயர்ப்பா ரெங்கு
மரியுவித் தொழினை மூண்டா ரலர்ப்பனை மருத மாக்கள். (உ௦)

பொதவழிச் செல்கை மாற்றிப் புந்தியைக் குறியி னுய்க்கு
நெறியுடை யறிஞ் சென்ன நெட்டுடைப் பாதி மாற்றி.

யெறிதிரை யலைக்கும் வெள்ள மியைமத கூடு சென்று
செறிவய் லகத்துப் பாய்ச்சிச் செய்தொழிற் றலைநீன் றுரே. (௨௧)

*புயலெலாங் கடனீ ருண்டு பொழிந்திட வழிந்து பொங்கிக்
கயலெலா முகண்டு தாவக் கால்வழிப் புருந்த வெள்ளம்
வயலெலா நிறைப்ப நோக்கி வரைவிலா வ்வகை பூத்துச்
செயலெலும் வல்ல மள்ள ருமுதொழில் செய்வான் புக்கார். (௨௨)

கருகிரும் பணைய தோட்டுக் கடாப்பிடர் நுகங்கி டத்தித்
திருகுதீ ரேர்க்கா னுப்பட் ிசேர்த்துவன் பாசம் வீக்கி
யொருகைவன் மேழி பற்ற வொருகையின் முட்டோல் வாங்கிப்
பெருகிய களிப்பு மேன்மேற் பிறங்கிட வுமுவா ரானார். (௨௩)

*பார்நடத் தூதி நன்னூல் பயின்றிட வுதிப்பா னோர்காற்
மேர்நடத் தருணன் வெள்கத் தெற்கிருந் துதக்கி னுய்த்துங்
கார்நடத் துழவர் மேல்பாற் கழிந்துமுற் றிசையி னுய்த்து
மேர்நடத் திடுவர் புல்லென் றிசைப்பவை யாவுந் தீர. (௨௪)

கால்வூலிக் கருங்க டாவுங் கைபெயித் தோச்சு தண்டும்
பால்படப் பிணிக்ஞம் வெய்ய பாசமு முடைய ராகி
மேல்வலித் தெழுவன் காலர் மேனீழற் பநுன மெங்குஞ்
சால்புடைச் சிறுபுல் லாதி தணத்தலோர் வியப்பாங் கொல்லோ. ( )

உண்டிடு மருந்திங் சார மாத்திர முடலிற் றங்கிக்
கண்டிடு புயனே செய்தல் கண்டிவன் மள்ளர் மேன்மேற்
கொண்டிடு மெருக்கா னாதி குலவுறு தழைகள் பல்ல
மண்டிடு சேறுவுள் ளிட்டிச் சாரந்தங் கிடவாஞ் சிப்பார். (௨௫)

குழைதரு வயலுட் பைம்புல் குறைத்துநீன் வரப்பின் மேலால்
விழைதரப் பொலிவீ தோர்ந்து வித்தென வமர்ந்து நீர்வா
முழைதரு வாழ்க்கை யொட்டோ மெனச்சினந் தொழிப்பார் போலத்
தழைதரு கங்க ரிந்தவ் வரம்பின்மேற் சாரச் செய்தார். (௨௬)

பரம்பின்மே லிவார்ந்து பாசம் பற்றியிக் கிறுமாப் பெய்தி
நிரம்புற நடத்துவார்க ணெடுவலிப் பாசம் பற்றி
னுரம்பி மிறுமாப் பெய்த லொருவியப் பன்றே யேற்றத்
தரம்பின் றுலு மன்ன துறுதற்கோர் தடையுண் டாங்கொல். ( )

மல்டுபொழி தலைமை யானு மருதநன் னிலத்துக் காவல்
விழைதரு தலைமை யானும் வேள்விரா யகன்றான் போற்றித்
தழைதர வயல்க னென்று சாற்றினென் முனைகள் வாரிக்
குழைதரு சேற்றின் மேலால் வீசினார் குலவு மள்ளர். (௨௯)

எண்ணிய முனைகள் வித்தி யாத்திடுங் கலங்க னீரைக்
கண்ணிய பின்னாட் டாழ்ந்த மடைவழி கவிழ்த்த லோடு
மண்ணிய வெண்மை தீர்ந்து பசுமையே யாய நீர்போய்
மண்ணிய விளர்ப்பு மேவு முகிலோடு மாறுந் தென்ன. (௩௦)

செறிதவ முயன்று பெற்ற சேயினை வளர்ப்பார் போலும்
மறிவறக் கேட்ட பாடஞ் சிந்தித்து வளர்ப்பார் போலும்
வெறிமதுக் களிகூர் மளளர் மென்புனல் பாய்த்தி நாளந்
ஞற்பெற வளர்க்க வம்மா வளர்ந்தன குலவு பைங்கூழ். (௩௧)

கரைதரு கழகப பள்ளிக் கணக்காறுல விருத்தி யாகப
புரைதரு தானம் பேர்த்து வைக்குமா சிரியர் போல
வுரைதரு பைங்கூ டெல்லா மோங்குபு விருத்தி யாக
வரைதரு பழன மெங்கும் பெயர்த்தனர் நடுவார் மள்ளர். (௩௨)

வெள்ளிய தாய்நீ ருண்டுமேகங்கள் பசத்த லோடுந்
தள்ளிய வெழுந்த சண்ட மாருதம் பொருவப பைங்கூழ்
வெள்ளிய தாய்நீ ருண்டு பசந்தெழு விறு முற்றுந்
தள்ளிய முளைத்த வம்மா தாமரை யாதி பல்ல. (௩௩)

களைகளை பருவ நோக்கி மள்ளர்கள் களைவா னேவ
வளைகளை யொதுக்கிக் கூந்தல் புரிகொடு வரிந்து கட்டிக்
தளைகளை யுடைக்க லிங்கந் திளைத்தனை தருஞெண் டாதி
யளைகளை யுறப்பு குந்தா ராற்றுக்கா லாட்டி மாறே. (௩௪)

பொருவருங் குவளை கொன்றார் புண்டரீ கங்கள் கொன்றார்
பருவர வாம்பல் கொன்றார் படர்ந்தவுந் பலமுங் கொன்றார்
வெருவரீ வனிச்சந் கொன்றார் மிடைந்தகோ கநகங் கொன்றார்
மருவல ரென்று வந்தால் விடுவரோ மாய்க்கப் புக்கார். (௩௫)

காவிலை யமருஞ் சாயந் களிமயி லனைய மாதர்
நோவிடை யுறுத் தேற்றார் நோக்குற வயலு லாவித

தாவிடையடியு முமன் மிதிப்பர்தண் மூலரைத் தள்ளிப்
பூவிடை மிதிப்ப தல்லால் வேறென்று பொருத்த மாமோ. (௩௬)

கொண்டலங்கூந்தன் மாதர் குனிந்தனர் களையும் பேரது
முண்டக் மலர்கண் மேன்மேன் முகத்துற மோதா நிற்குந்
தண்டலி லரூம்பி ரண்டு தனத்தினும் புடையா நிற்கும்
விண்டவ றுதிரந்த காலி விடுவரோ மெலிய ரேனும். (௩௭)

முகமுத லுறுப்புப்போல மொய்குழற் கரிய வாட்கட்
சுகமொழிக் கடைசி மாதர் முலையையு மறையார் தோன்ற
நிகழர ண்த மீன்ற வரும்புநேர் பொலித னேக்கி
மிகவவற் றொடுபோர் செய்வான் வெளிப்பதித் தினர்போன் தம்மா.

கடைக்குலு மகளிர் கையாற் களைந்தெறி கமல ராசி
மடைச்செழுந் குலைமேல் வீழ்ந்து வாடின சருகு மாய
வுடைத்திரு ளொதுக்கும் வெய்யோன் கமலமே லோங்கு காதல்
படைத்தவ னென்று கூறு மொழிபழு துடைய தம்மா. (௩௯)

நிறைபுனல் வயலி னூடே நிலவுறப் பயில்வா ரேனும்
கறைகெழு ஷேற்கட் செவ்வாய்க் கடைசியர் முகத்தி வேர்வை
யுறையெழுந் தனக்கன் புாய கமலததை யொறுத்த னேக்கி
யறைகதிர் வெதுப்பத் தோன்றுந் காரிய மளாய தென்னீ. (௪௦)

கயிரவங் கஞ்சமெல்லாங் கருங்குழ லுழத்தி மார்கைப்
பயினகப் படைக டாக்கப் படிமிசைச் சாய்ந்து வீழ்ந்த
வுயர்நகப் படைமுன் னுற்ற லுய்வது முண்டு கொல்லோ
பெயர்வரு மாம்ப லோடு பிறங்குதா மரையு மாதோ. (௪௧)

அடர்பல களையு மிவ்வரீ றுற்றுக்கா லாட்டி மார்க்
ளிடர்தகப் களைந்து தத்த மிருக்கையிற் புக்க பின்பு
படர்பிணி மிடியி லாறுண் மதியினன் பயின்ற கல்வி
சுடர்வது பொருவ வெங்கும் பணைதன தொக்க பைங்கூழ். (௪௨)

ஒள்ளிய நாற்றங் காலென் றுரைபிறப் பிடத்து நின்றும்
வள்ளிய நடுகா லென்னு மணமகன் கிரகம் புக்கு
நள்ளிய பைங்கூ ழென்னு நங்கையர் குவளை யாதி
புள்ளிய களைக ளென்னு முறுபிணி யொழிந்தா ராகி. (௪௩)

சொற்றிடு மள்ள ரென்னுந் தோழியர் நறுநீ ரென்னப்
பற்றிடு முணவு நல்கப் பாதமென் வாயா லுண்டு
செற்றிடு பருவம் வாய்த்துச் செழுவி ய கால மென்னு
முற்றிடு கணவற் புல்லி யுறுபெருங் கருப்பம் வாய்த்து. (சச)

காலம்வந் தடுப்ப் வீன்ற கதிரெனுங் குழவி யெல்லாஞ்
சாலவும் வான மாய செவிலிதண் மதிய மென்னுங்
கோலமென் முலையி னின்று கொழித்திடு கிரண மென்னும்
பாலவா யுண்டு தேக்கிப் பணைத்தன பண்ணை பெங்கும். (சரு)

பெருங்கதிர் வினைந்த தோர்ந்து பிறைபுரை யிரும்பு வாங்கி
யொருங்குபல் களமர் புக்காங் கொய்யென வரிந்து சாய்த்து
நெருங்குற விசித்துக் கட்டி நெடுங்களந் தலைக்கொண் டிற்று
முருங்குபல் வகை ளென்ன வாலுறப் பலபோர் செய்வார். (சசு)

போரெலாம் புலியிற் சாய்த்துப் பொருவலித் திண்டோண் மள்ளர்
காரெலாந் திரண்டா லென்ன கருங்கடாப் பிணையல் செய்து
பாரெலாம் வியக்கு மாறு மிதிப்பித்துப் பலாலம் வேறு
நாரெலாம் புரிநெல் வேறு செய்தனர் நலங்கு லாவ. (சசு)

பரவுவைப் பொடியி னோடு பதடியுங் கழிந்து போக
விரவுமென் காலிற் றாற்றி வெற்பெனக் குவித்தல் செய்து
கரவுசற் றேனு மின்றூர்க் காணித்தெய் வதமுன் னாக
வரவுசெய் பலவு முள்ள மூவப்புற வினிது நல்கி. (சசு)

இறையவன் கடமை தீர்த்தாங் கெஞ்சிய தளவு கண்டு
நிறைபெரும் பண்டி யேற்றி நெடுநில நெளிய வுய்த்துக்
சூறையறு மனையிற் சேர்த்துக் கூடுக ணிரப்பி யார்க்கு
முறையுளி நல்கி யுண்ணுங் குடிகளே மொய்த்த வெங்கும். (சசு)

கந்தியுந் தெங்கு மிஞ்சி மஞ்சளங் கதித்து நாளு
முந்திய மருதத் தென்ன மொழிந்தனம் பாண்டி நாட்டு
நந்திய மற் றை நான்கு நவின் றவை யொன்றோ டொன்று
சந்திசெய் தமைந்து மேய மயக்கமுந் தன்னஞ் சொல்வாம். (சு0)

ஸ்ரீரீசி. வேறு.

திண்மை வேழிவ ரிதைதொறுஞ் செந்தினை வித்தி
வெண்மை யசரரு விப்புனல் பாய்த்துபு வினைத்துக்

* கண்மை சால்கொடிச் சியரொடி கலந்துவாழிடமாய்
வண்மை மேயது சநீதகின் மணிபெருங் குறிஞ்சி. (ருக)

பழுக்கச் சுட்டபொற் நகடெனப் பொலிபலாச் சுளைதே
நொழுக்க வாரந்திசும் புற்றிடுங் கொடிச்சிய ருறுபுண்
முழுக்க வீர்ப்புவா னெறிகவண் மணியவண் மொய்த்தவ்
வழுக்கன் மாற்றிடு வளத்தது மாண்புடைக் குறிஞ்சி. (ருஉ)

முல்லை.

குருநீது கொன்றைகா யாமுதற் பஹருக் குழுமிங்
திருந்து பாற்குடஞ் சுட்டிகள் கன்றெறுநிஞ் சிவணப்
பொருந்து மெள்வர காதிய விளைதரப் பொலியு
முருந்து வெண்ணகை யாய்ச்சியுள் பயில்வன முல்லை. (ருங)

கொன்றை வேயங்குழ லுதுவார் கோவிலர் மறக்குங்
கன்றை யான்களுந் தணந்தவர் காமவெங் கனலா
மொன்றை மேவுவர் மணந்தவ ரோகையங் கடலா
நன்றை மேவுவர் நலங்கொளித் தகையது முல்லை. (ருச)

நெய்தல்.

அலைக டற்றலைத் திமிலினி முழக்கமு மடுத்த
வலைவி சித்தெறி முழக்கமும் வலையிடைப் பமி
னுலைத ரக்கவார்ந் தீர்த்திடு முழக்கமு மொருங்கு
குலைமி சைச்செறி முழக்கமும் குலவுவ நெய்தல். (ருரு)

கோட்டு வால்வளை யுயிர்த்திடு முத்தமுங் குறித்து
மாட்டு மீன்பல பூய்தலாற் புன்னையின் மருவாச்
சூட்டு நீளரும் பினங்களும் வேற்றுமை தொலையக்
காட்டு நீன்பெரு வளத்தது கருங்கழி நெய்தல். (ருசு)

பாலை.

சாந்து நாறிய கொங்கையர் மகிழ்நதைத் தணவார்
காந்து நீளதர் கடப்புழி நல்குவ கனிபே
ரீந்து நல்குவ பாடல மலரிதஞ் செய்வ
வேந்து பஞ்சகோங் குகுத்துமா ருதிரும் பாலை. (ரு௭)

வறிய கூவலொண் புனலிலா திருப்பது மதித்து
 நறிய பாடல மலர்மது நிறைத்திடு நாமஞ்
 செறிய வாவயிற் பயிலுவர் சிலைவலி மறவ
 ரறிய மேவுவன் கொற்றயிற் மவாவியப் பாலே.

(௫௮)

நீணைமயக்கம்.

வரையின் வாயிறு விழிதரு மதுவழுங் கான
 நிராயி னுன்சொரி கீரமு நெடியகா லோடைத்
 தரையின் மாங்கனிச் சாறுமோர் தடையற வோடித்
 திரையின் வாய்ப்புகூஉ வகற்றுவ தேங்குவ ரொருசார்.

(௫௯)

மருவு பாண்டிநன் னாட்டம னாந்திணை வளமு
 மொருவு றுதெவ ருரைப்பவர் யாமெவ னுரைத்தாம்
 வெருவு தீர்தரச் சுந்தர நாயகன் மேவும்
 பொருவில் சூனாயம் பதிவள்த் தினுஞ்சில புகல்வாம்.

(௬௦)

திருநாட்பேட்டலம் முற்றிற்று

ஆகத் திருவிருத்தம் ௮௮.

—

திருநகரப்படலம்.

—●—

அலங்குற மாளிகை யடர்க்கும் பல்பிணி
 விலங்குற மாமறை விதிய னைத்துநன்
 றிலங்குற வறமெலா மெற்றை ஞான்றினுந்.
 துலங்குற வொளிர்வது சூனா மாநகர்.

(௧)

பூவினிற் றுமரை போலும் பூத்தொளிர்
 காவினிற் றற்பகம் போலுங் தண்ணிய
 தேவினிற் சிவபிரான் போலு மூர்களிற்
 சோவினிற் பொலிவளச் சூனா மாநகர்.

(௨)

பன்மலர் துவன்றிய காவும் பாங்கரி
 னென்மலர் பழனமு நிரம்பு நிரதாய்

சூன்மல ரோடையு மொய்த்துச் சூழ்தரு
சொன்மலர் வளீத்தது சூரை மாநகர்.

(௩)

அடியவர் மகிழ்தர வருளும் வெள்ளிடைக்
கொடியவர் மகிழ்ந்தமர் கோல மேயது
படியவர் புகழ்ந்தடை படிய தங்கையிற்
றொடியவர் பயில்பெருஞ் சூரை மாநகர்.

(ச)

மன்னிய சிவபிரான் வதரி நீழலை
முன்னிய மாதவர் முயற வத்தது
மின்னிய வமரரும் விரும்பு மேன்மையிற்
றுன்னிய வளத்தது சூரை மாநகர்.

(ரு)

வயல் சோலை முதலியன.

விளைதரு பழனமும் விரும்பு சோலையுங்
களைதரு மலர்பல கவின்ற பொய்கையு
மளைதரு மெய்யுடை யாரைப் பேரறம்
வளைதரு திறமென வளைந்து மல்குமே.

(சு)

முன்னநம் மினத்தினு ளொன்று முத்திசேர்ந்
தின்னலம் பெறவீடு ளிறைவன் தேமெனா
நன்னல முறப்பணை நாளு மேவுவ.
பின்னமில் பீவியிற் பிளிறு நாளாயே.

(எ)

தம்மினத் தொன்றுமுன் பகைமை சார்ந்ததா
லம்மீமற் றதுதவிர்த் தருள்வி ராவுவான்
செம்மலர்ப் பணைதொறுஞ் செறிந்த மைந்தெனக்
கொம்மெனச் சூழுவ குரண்ட ராசியே

(அ)

முன்புநா னைக்கருண் முதல்வ னம்மையுந்
ஞன்புதிர் தருளுமென் றாய்ந்து சூழ்வபோ
லன்புமே வகன்பணை யகத்து மற்றுள
நன்புளயா வையுங்குழிஇ நலக்க மேவுமே.

(ஈ)

கருவுவண் சூரைசூழ வயங்கு சோலையின்
பொருவரும் பெருவளம் புகுந்து நோக்குறார்

வெருவுதற் பகத்தையே வியந்து பேசுவா
 ரிருமையு நோக்குறி னியம்பு வார்கொலோ. (க௦)

தடாகம்.

செய்யதா மரைமுகஞ் சிறந்த வுற்பல
 மையவாம் விழியரக் காம்பல் வாய்மல
 லாயநல் வள்ளைகா தாக நாடொறும்
 வெய்யதீர் தடாகமெல் வியல்வி ளங்குமே. (க௧)

தம்மியற் பெயர்முதற் சார்ந்த கண்ணுடை
 யம்மைநன் கமர்தல மாத லான்மகிழ்
 விம்மநன் கெழுந்துதாம் விதத்தின் வாவியுட்
 செம்மைசேர் கயல்பல தாவுஞ் சீரவே. (க௨)

ஆலர்மிசை வதிதரு மன்னம் பாலுக
 ஞலர்தலில் கயலைவாய்ப் பற்றி யுண்ணுவ
 மலர்சிறு முயற்சியின் மருவி நாடொறும்
 புலர்தலில் பயனுகர் புண்ணியத்தர்போல். (க௩)

பரவுதன் கூறெனப் பட்ட நாவலர்
 விரட்டிங் கலைமகள் விழைந்து சார்ந்தெனக்
 கரவிலம் போருக மலரிற் காமரா
 தரவுட னோதிமர் தங்கு மென்பவே. (க௪)

மருவுநங் காதலன் மாணப் பூசித்துப்
 பொருவரு வரம்பெறு புரியி தாமெனாக்
 கருதியுண் மகிழ்தல்போற் காமர் தாமரை
 வெருவற மலர்ந்துநீர் நிலைவி ளங்குமே. (க௫)

புரையற வுற்பலம் பூத்த வாவியிற்
 றிரையெழு கஞ்சமேற் செறிந்த வால்வளை
 களையெறி காளிந்தி நதியிற் கஞ்சமேல்
 வரைமகள் வளையுறு வளந்தெ ரிக்குமே. (க௬)

தினாபெறி தரளம்வெள் வளையிற் செம்மைசால்
 வினாபெறி தாமரை மலரின் மேவுவ

திருநகரப். படலம்.

கள

குறையெறி பாற்கட் லுயிர்த்த கொள்கைசால்
புறையெறி யிருநீதிப் பொலிவு காட்டுமே.

(கள)

சூரியன் பூசனை தொடங்கிச் செய்தவச்
சீரிய நகரிடைப் பிறையுஞ் சேர்ந்துநன்
காரிய் பூசனை யாற்றச் சேறல்போ
லோரியல் வெள்வளை குலைக்க னூருமே.

(கங)

வள்ளிய சங்கரீர வலவூர ருங்குள
மூள்ளிய வொருகவி போதி விட்டவன்
நெள்ளிய புகழெனத் தெளிந்த நீர்க்கரை
வெள்ளிய வலைமணி விராய்க்கி டக்குமே.

(கக)

வெய்தே நெழுக்குபு விராவி வண்மிணச்
செய்யதா மரைபல செறியப் பூத்துல
குயயவார் தட்டத்திடை யுறத்தழைத்திடு
மையநா யகன்கரை யமரின் வாட்டமென்.

(கஉ)

மன்னிபங் கயந்தொறும் வண்டு முக்குவ
வுன்னுதன் பகைமனை யென்பு தோர்ந்திரு
மின்னுபல். லுருக்கொடு துவைத்தல் போலுமாற்
பன்னுதே னுகலமும் பான்மை போலுமே.

(கக)

புறநகர்வளம்.

யானைகள்.

சலசல மும்மத்தம் பொழிந்து தாழ்மணி
கலகல வொலித்திடக் களிறு லாவரும
பலபல வகைகளும் பரந்த கால்பெறாஉ
ஷ்லர்தளி லருவியோ மிலாய தென்னவே

(கஉ)

கடர்கரி யெனப்பவும் பழையா வண்கவுட்
குடநிறை கடாமெனக் கூறுங் கள்ளினை
யடர்கறை யடிச்சுவ டாங்க லத்துவார்த்
துடல்பல வளிகளாங் களியர்க் கூட்டிப.

(கங)

சூதிகைகள்.

கால்பல வருக்கொடு கால்க ணுன்கொடு
சால்புறத திரீந்தெனச் சலிக்கும் வாம்பரி
நூல்பல் ஷுணர்ந்தவர் நுனித்துக் கூறிய
பால்படு மிலக்கணந் தெரித்த பண்பினே.

(௨௪)

வாதலு ரடிகளுக் காக வையமுற்
நுதரஞ் செயப்பிரா னமைத்த வாம்பரி
போதா லுற்றது போற்றுஞ் சூணவாழ்
மேதகு் பரிக்குமு னிற்றல் வென்கியே.

(௨௫)

தேரிகள்.

பாதல மடித்தலங் காணப் பைம்பொன்செய்
மீதல முடித்தலங் காணமேதகு
பூதல மிசைச்செலும் பொன்செய் தேர்பல
காதலங் கதிருஞ்செய் காட்சி சான்றவே.

(௨௬)

கடும்பரி யீரிரு கால்வ யத்தலா
யடும்பரி வகன்றதே ரலங்கு றப்புனைந்
திடும்பரி கால்களீ ரிணங்கு செல்வன
படும்பரி காந்தப்பின் படரி ரும்புபோல்.

(௨௭)

வீரிகள்.

விழித்தகண் ணிமைத்திடார் வேலெ திர்ப்பினு
மொழித்திடா ருயிர்சுமந் துழன்று மானத்தை
யிழித்திடார் கன்னிலைத் திலங்கு வீரரைப்
பழித்திடா வினையர்கல் லூரி யும்பல.

(௨௮)

இப்புனோர் கொடுங்கணை யிப்பு னோரயி
லிப்புனோர் கழுக்கடை யிப்பு னோர்வகி
யிப்புனோர் மால்களிற் றுலவை யெஃகமோ
ரிப்புனென் றுறநிறத் தெநிததுக் காட்டுவார்.

(௨௯)

ஆயுதழலியன இயற்றுவோர்.

அத்திர சததிர மாதிர யாயவு
மத்தில்க கடுங்கடி வாளங் கிம்புரி

கொய்த்தகூ விரங்கி காதி முற்றவு
மெயத்திடா தியீற்றுந ரிருக்கை மல்குமே. (௩௦)

அகநகர்வளம்.

அகழி. வேறு.

ஒங்கு சுந்தர நாயக னுறைதலா லாங்கு
வாங்கு தெண்கட லேழுமன் னியதிற மதித்து
வீங்கு நீர்ப்பெரும் புறக்கடன் மேதகு விருப்பி
னீங்கு மேவிய தென்னிலா மிஞ்சிகு முகழி. (௩௧)

மதில்.

தன்னிச் சூழ்தரு கதிரவன் பூசித்த தானர்
தன்னைக் காதலி னோக்குவான் பற்பல சயிலர்
தன்னைப் போற்றிடப் பொவிவடை சார்ந்துகூழ்ந் தென்னத்
தன்னைப் போலிலாத் தடமதில் சூழ்ந்தொளிர் தகைத்தே. ( )

மாளிகைகள்.

தீரவு மேவுவெண் கதிரினைச் சுண்ணஞ்செய் தெடுத்தப்
பரவு மாறுபூ சியதெனப் பயிற்சுதை தீநீறிக்
கரவு தீரநுண் டொழில்பல கைபுனைந் தமைத்த
வரவு மாளிகை மீப்பயி லுவழுகி லொருங்கு. (௩௩)

கோட்டு னுறுறக் குழைத்துமேற் பூசுசெய் குன்ற
மாட்டு மாமதி தங்குதல் கதிரவன் மலநோய்
வீட்டு பூசனை புரிந்ததே மென்றுளம் விழைந்து
நாட்டு தானும்பூ சிக்கவர் திறுத்ததே நயக்கும். (௩௪)

வான ளாவிய மாடமேற் றுகிற்கொடி மரம்போய்க்
கானாவிய கற்பகக் கிளைபொயிங் கலப்ப
பூன ளாவிய வச்சிரப் படையின னெழுஞர்
தேனளாவிய மலரிலா தென்னினைத் தேர்வான். (௩௫)

வீதிகள்.

கருநெ டிங்கண ளுடலிற் பறித்தெறி கலனும்
பொருவி லாமலா மாலைபுங் குப்பையாய்ப் பொலியுந்

தெருவின் மேவுவோ ரொதுங்குபு பயப்பயச் சேறன்
மருவு வாருயி ரூற்றினை யஞ்சுமா தவர்போல். (௩௬)

கடைவீதிகள்.

மேக மண்டிலந் தோய்தரக் காவணம் விரித்துப்
பூக முங்குலைக் கதலியும் வேழமும் பொருத்தி
மோக நன்குறக் குளிர்புனன் முற்றவுந் தெளித்துப்
போக வைப்பென வாவண வீதிகள் பொலிவ. (௩௭)

கட்டு மாழியும் பூக்களுங் காயொயி கனியு
மட்டு ரூதபன் முதிரையு மணங்கமழ் சாந்தும்
பட்டு வர்க்கமும் பன்மணிக் கலன்களும் பிறவு
மெப்பி மாதிரங் களும்வியப் புறநிறைந் திருப்ப. (௩௮)

விரும்பு மைம்பொறி துகர்பல போகமும் வெறுப்ப
வரும்பு மாவணப் பொலிவினைத் தெனவளப் பரிது
சுரும்பு மாலிகைச் சூரனேத் தியதிந் துணிந்து
பெரும்பல் போகமுந் தொக்கென நாடொறும் பிறவ்கும். ( )

செஞ்ச டர்ப்பிரா னடைந்தருச் சித்தது தெரிந்தே
யெஞ்ச மற்றுள கோள்களுந் தொழப்புருந் தென்ன
மஞ்ச துஞ்சிய நிவந்தெழு மாடமா ளிகைமேல்
விஞ்ச பன்னிறச் சிகரங்க டனித்தளி விளங்கும். (௪௦)

பரத்தையிதேந்.

வைய மாகிய கடலிடை வரிவிழி யாயு
வெய்ய வார்வலை வீசியா டவரெனு மீன்க
ளைய கைப்படுத் தன்னவர் கைப்பொரு ளாய
கொய்ய வந்தைசை பறித்துண்மா தர்கடெருக் குலவும். (௪௧)

ஆட லாற்சிலர் யாமெடுத் தழுதுகுத் தென்னப்
பாட லாற்சிலர் பாடமுலை யழுந்தமார் பனைத. துஞ்
கூட லாற்சிலர் கொவவைவா பூறன்மிக் கருத்தி
நீடலாற்சிலர் மயங்குற நிகழ்த்திவாழ்ந் திவ்வா. (௪௨)

வேளாளர்வீதி.

தூய தாயகங் தூக்குலத் துதித்தவர் துகளின்
ரூய வாய்மைய ரொப்புர வாற்றுதற் கஞ்சார்
பாய சீர்த்தியர் பண்புற வுழுதொழில் பயின்று
மேயு வரூழ்க்கையர் வீதியு மாயிடை விளங்கும். (ச௩)

வருவி ருந்துப சரித்தலாம் றம்பசி மாற்றார்
பொருளில் கேள்வியர் சிவாச்சனை நாடொறும் புரிவார்
வெருவி லாதுப காரமே விழைந்திடு மேலோர்
மருவு வார்தெருப் பெருவளம் யாவரே வகுப்பார். (ச௪)

வணிகர்வீதி.

நிறைபெ ரும்பொரு ளுடைமையிற் றனதனே நிகர்வார்
மறையெ னும்படி மலைதரா மொழிபயில் வல்லார்
கனைய றஞ்சிவ தருமமே பொருளைனக் காழும்
றுறைம கிழ்ச்சியி னீட்டுவா ரிருக்கையு மொருசார். (ச௫)

வெள்ளும் வன்சொலி லாதவர் மேதக வயலார்
பொருளுந் தம்பொருள் போனினைந் தாக்கமே டுரிவா
ரருளு மம்பிகா பதியடிக்க கன்புசற் றகலார்
மருளுஞ் செய்கையில் வணிகர்தம் வளஞ்சொலும் வரைத்தோ.

அரசர்வீதி.

திருந்து செய்யகோ லுடைவிச யாலய தேவன்
பொருந்து பல்கினை துவன்றிய பொற்பினிற் பெருவிவ
ழருந்து கொண்டினும் வாழ்க்கையர் வாழுமார் மயங்கா
திருந்து வாழ்நா ரிவந்தன வரசர்வா ழில்லம். (ச௬)

எங்கு மல்கிய துணங்கற லெடுத்தவாய்ப் பெய்து
பொங்கு செஞ்சுடர் விடுமணி பொலிந்துவாள் வேந்தர்
தங்குமானிகை விளங்கலா லங்கர் தணவாக்
டுகாங்கு மல்குதா ரமரரு ரெனப்படுங் குறிக்கின். (ச௭)

மறையவர்வீதி.

அங்கீ மாறுநன் குணாந்தவ ரருமறை யாளர்
பங்க மேவுறு வாய்மையர் பசவுடம் பழித்துத

துங்க மேவிய பதிகழல், சார்பெருந் துணிவோர்
தங்கள் வாழ்மனை வீதியு மொருபுறந் தயங்கும். (௪௯)

மறைமு முக்கமும் வானரை யவிகொள விளிக்கு
நிறைமு முக்கமுந் தொழுபவர்க் காசிக ணிரப்புந்
துறைமு முக்கமும் பரமதத் தொடர்பறக் களைவர்
னறைமு முக்கமும் பெருகுவ வையர்வாழ் வீதி. (௫௦)

ஆதிசைவர்மாளிகைகள்.

பூதி கண்மணி வாஞ்சையர் பரார்த்தமும் போற்று
நீதி வாழ்க்கைய ராகம நெறிமுழு துணர்ந்தோர்
காதி மும்மலங் கண்ணுத லடிநிழல் கலக்கு
மாதி சைவர்வா திருக்கையும் பொலிதரு மாங்கண். (௫௧)

அன்னசத்திரம்.

விருப்பு மேவர யாவரும் விழைந்துண முல்லை
யருப்பு நேருநல் லடிசிலும் பொன்னிற மமைந்த
பருப்பும் பாகுங்குய்க் கருணையுஞ் சிற்றுணைப் பலவு
மிருப்பு வாய்ந்தூத் திரங்களு மாவயி னிலகும். (௫௨)

தண்ணீர்ப்பந்தர்.

பேணி யாலவா யமைத்தெனச் சுந்தரப் பெருமான்
காணி யாயவிவ் விடத்தினுங் கலந்தமைத் தென்ன
நாணி வெய்யவன் வெப்பறப் பெருங்குளிர் நலஞ்செய்
பாணி மேவிய பந்தரும் பொலியுமோர் பாங்கர். (௫௩)

சைவழனிவரிமடங்கள்.

தாத மார்க்கமுன் னாயநான் மார்க்கமுஞ் சமைந்தா
ரோத மார்க்கமென் னுள்ளன யாவையு மொழிந்தார்
நாத மார்க்கமே லொன்றியொன் றாநிலை நயந்த
போத மார்க்கர்வாழ் திரு மடங் களும்பல பொலிவ. (௫௪)

திருக்கோயில்.

இன்ன பல்வளத திருமட முதலிய வெவையு
மன்ன நாய்பண்வீற் றிருப்பது பேரருள் வலிசா

லின்ன மென்னடை யங்கயற் கண்ணியோ டனைத்துஞ்
சொன்ன நாயகன் மகிழ்ந்தமர் சுடர்மணிக் கோயில். (ருரு)

பொற்றமரை.

வருந்து பல்லுயிர்ப் பவப்பிணி தீர்க்குநன் மனந்தாய்ப்
பொருந்து பற்பல பூமுதல் வளத்தொடும் பொலியு
முருந்து வெண்ணகை யொருபுறச் சுந்தரர் முன்பு
திருந்து நன்மையின் விளங்குபொற் ருமரைத் தீர்த்தம். (ருசு)

திருக்கோபுரம்.

நிலவு பொன்முடிச் கண்ணிறைந் தவனெனு நெடியோன்
குலவு சந்திதி முன்கரங் குவித்துநின் மென்னக்
கலவு பொன்னணி முடிமிசைத் துகிற்கொடி கவின,
வுலவு வாலொடி நின்றிடு மோங்குகோ புரமே. (ருசு)

திருமதில்.

பகைவி ராயுருச் சிதைந்தசோ மூன்றுமுட் படர்ந்து
நகைவி ராவுமோ ருருக்கொடி நலமுறச் சூழ்ந்து
தகைவி ராவுமா நின்றதை பென்னலூநீ தணவா
முகைவி ராவுபூங் கொன்றையான் றளிமுதன் மதிலே. (ருசு)

விமர்னங்கள்.

மாறு கொண்டசோ வங்ஙன மருவுதன் மதித்து
வீறுகொண்டபொன் மேருவுஞ் சேயொளி வேணி
யாறு கொண்டவற் குதவிசெய் பாக்கவண் மருவிக்
கூறு கொண்டிருந் தெனப்பல விமானங்கள் குலவும். (ருசு)

அன்றி யுந்தொழு தேத்திய கதிரவ னரற்கு
மொன்று பல்லுல சூயிர்த்ததா யாகிய வுமைக்கு
நன்று தண்ணிய வருக்கொடி நிழல்செயு நலமீபோ
லென்று மொண்கதிர் பரப்புவ விமானமோ ரிரண்டும். (சு0)

இலந்தைவிருகடிம்.

பிரிந்து நீழன்மாத் திரஞ்செயுங் கடம்புபோ லாண்
பரிந்து நீழலும் படர்சுவைக் கனிகளு முதவித்

தெரிந்து தீங்கனி தெவ்வுவா னடைதரு தெவ்வு
மிரிந்து பேர்குகண் டகமுங்கொண் டில்குமோர் வதரி. (௬௧)

எண்ணில் பல்கினை மலிகடம் படியில்வீற் றிருப்போன்
மண்ணி லத்தகு வதரிநன் னீழலு மருவல்
கண்ணு மின்சுவைக் கற்பகத் தும்பெறாக் கனிக
ளண்ணு கிற்றலி னவைகவ ராசைகூடர் தன்றே. (௬௨)

மற்ற விசேடங்கள்.

மறைமு ழுக்கமு மாகம மெனப்பதி மாநூற்
றுறைமு ழுக்கமுங் குடமுழா முதலிய தொக்காங்
கறைமு ழுக்கமு நால்வார்வாய்ப் பாட்டொலி யறையு
நிறைமு ழுக்கமு மெமுகடன் முழக்கென நிமிரும். (௬௩)

சூழு வார்களு மரகர கரவெனத் துதித்துத
தாழு வார்களுந் தடங்கணி ரிறைத்திரு வினையும்
போழு வார்களும் புகர்மலந் கழிப்பியா னந்தத்
தாழு வார்களு மளவில ராவயி னம்மா. (௬௪)

இன்ன பல்வளமலிந்தபொன் னாலயத் தெங்குள்
கன்ன லஞ்சுவை கனிந்தசொற் கயற்றன னோடு
மன்ன மேனமு முணர்தராச் சுந்தர வமலன்
அன்ன வீற்றிருந் தாருயிர்க் கின்னருள் சுரக்கும. (௬௫)

திருநகரப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௬௩.

நைமிசவனப்படலம்.

வலனுயர் மாதவர் வைகுதற் கிடமாய்ப்
பலனுயர் கங்கையம் படுகரை யகத்திற்
குலனுபர் தருப்பல குழமவுற் றிருக்கு
நலனுயர் பெரும்புகழ் நைமிசக் கானம். (௧)

மாங்கனி களுமுயர் வருக்கைக ளீன்ற
தேங்கனி களும்ஊரி தலைச்செழுங் கதவி
யாங்கனி களும்தி னயிறலிற் கற்பந்
தூங்கனி களுமறந் தனர்க்க முனிவர். (௨)

சிங்கமுநீ யாணையுஞ் சினங்கெழு புலியும்
பங்கழில் கலையும்வெம் பணியுமொண் மயிலும்
பொங்குளவெம் பகையறப் பொலிதலின் முதல்வன்
றிங்களு மரவமுஞ் செறிசடை வனமே. (௩)

கற்புதம் பொலிதரு கடவுளர் பலரு
மற்பக முறவனிக் கணைவரிங் கறவோர்
பொற்பமர் கனவினு மதுபுரிந் திலரேற்
சொற்பயி விதன்வளஞ் சொல்லவெண் மையதோ. (௪)

செஞ்சடை மாதவர் திருமலர் செறிந்து
மஞ்சடை வாவியின் வயங்குட னனைப்ப
பிஞ்சடை தருக்குலம் பெய்மது மழையிற்
றஞ்சடை மாக்குலந் தம்முடீன னைப்ப. (௫)

கோதமில் பேரருட் சூழிசிய ராய்
மாதவர் மேனியை மறைத்தல்வெண் பொடியே
மேதகப் பயிறரும் விலங்குடன் மறைத்தல்
சீதள நறுமலர் செறிந்தவொண் பொடியே. (௬)

*பிறைபுரை மருப்புடைப் பெருங்குரல் வேழக்
கறையடி மிதிப்பதக் கானக மலரே
மறையுணர் முனிவரர் மலரடி மிதிப்ப
தறைமதன் விடுகூர் மாயபன் மலரே. (௭)

பாயவன் மரம்பல பயிலுமவ் வனம்பூ
கேயவ னுருக்கொடி விள்ளுவ செருந்தி
மாயுவ னுருக்கொடி மல்குவ காயா
தூயவ னுருக்கொடி சீடர்வன விதழி. (௮)

மாதவர் செஞ்சடை வளைதர யாத்துப்
பாதவ நிழற்சிவம் படர்ந்தினி திருப்பார்

மேதகு மவர்சடை வீழ்தர வகத்திப்
போதவிர் பிறைச்சடைப் புனிதனை நிகர்வார். (௯)

உறுவா ரருகுறு முழைச்சிறு கன்றை
மறுவறு மொருகரந் தாங்குவர் மகிழ்ந்தே
யறுபகை யறுபங்க யாக்கிய வவர்பின்
பெறுவது தெரிந்துமுன் பழகுபெற் றிமைபோல். (௧௦)

இத்தகு நைமிசத் தினிதுறை தருவா
ருத்தம வெள்ளிய நீறுடல் வயக்கிப்
பத்தியிற் கண்மணி பற்பல பூண்டு
புத்தியி னைந்தெழுத் தெண்ணுபு பொலிவார். (௧௧)

எழுகடல் பொங்கி யெழுந்து பரம்ப
முழுமலை பேர்த்து முழங்கு கொடிங்கால்
கெழுதரு மேனுங்கி லேசமொன் றில்லார்
வழுவறு தங்கண்ம னந்தி மாறார். (௧௨)

முளைத்தெழு காமமு தற்பல சூற்றம்
வளைத்தெழு மாறும் னத்திட நல்கார்
தளைத்தெழு பந்தம் றுத்துயர் சால்பிற்
றிளைத்தெழு வாரரு டேக்கிய நீரார். (௧௩)

மாலய னாதியர் வாழ்க்கையு மெண்ணார்
காலவி கற்பமொ ழிந்தக ருத்தார்
சிலமு ருக்கொட மர்ந்தன சீரா
ரோலம றைத்தலை யுள்ளது தேர்வார். (௧௪)

இருவினை யின்பய னின்பொடி துன்ப
மருவி னுடற்குள தென்றும் திப்பார்
கருவறு மாறுக தித்தவு பாய
மொருசுவ மாக்கதை வாஞ்சையென் றுள்வார். (௧௫)

வேறு.

புலத்தியன் றுருவாசன் புலகன்வே தாரணியன்
வலத்தியல் சுகனுணி மாண்டவி யன்சங்க

னலத்தமை சுனப்புச்ச னரத னருவசிட்டன்
குலத்துயர் சம்னீர்த்தன் குணமலி மதுப்பிரியின். (௧௭)

சம்புதற்பரன்விந்தன் சவுநகன் சமதங்கி
யம்புவி புகழ்கார்க்க னகத்தியன் காசிபன்சீர்
நம்பினாவதன்கிருது நாடிய புகழ்ப்பிருகு
வம்பிலுத் தாலகன்கோ சிகனுயர் மாதேசன். (௧௮)

கண்ணுவன் வரமதேவன் காத்தியா யனனாதி
யெண்ணரு முனிவரநீ மீண்டினர் நறுங்கொன்றைக்
கண்ணிய னருள்பெறுவான் கரிசறு மாமகமேரீன்
மண்ணிய காதலினோ டாற்றின ரப்பொழுது. (௧௯)

வெள்ளிய திருநீறு மேனியின் மேற்பொலிய
வள்ளிய வக்கமணி மாலிகை யுங்கவின
வுள்ளிய வெழுத்தைந்து முச்சரித் திநராவோன்
மள்ளிய விருவினையான் மனைபிறி தொன்றுமிலான். (௨௦)

மன்னிய புகழ்வாத ராயணன் மாணாக்கன்
பன்னிய வீரோன்பான் புராணங்க ளும்புயின்றோ
னுன்னிய மாணவக ரொருங்குபின் றொடர்ந்துவர
முன்னிய ருண்ச்குத முனிவரன் வந்தனனல். (௨௧)

வந்தவன் மனைக்கண்டாங் கிருந்தபன் மாதவரு
மந்தடி லுவகையராய் விரைந்தெழுந் தடிபணிந்து
நந்தலி லோரிருக்கை நல்கிமற் மதிலிருத்தி
முந்தநல் லுபசார முழுமையு முறையாற்றி. (௨௨)

யாவரு மிருக்கவென வெதிரிநு பாலும்மிருந்
தோவரு முவகையரா யுத்தம முனிவரனே
மேவருஞ் சிவசரிதம் விரித்துணர் மேன்மையனே
தாவருங் கருனையனே யெனத்துதி நனிசாற்றி. (௨௩)

திருவளர் மகமொன்று செய்திடு மிப்பொழுது
குருவளர் தெய்வமுனைக் கொடுவந்து விட்டதன
ஓருவள ரிம்மகமுந் தாய்மைய துத்தமனே
வெருவளர் வினைநீங்கி மேன்மையுற் மனம் யாமுமீ. (௨௪)

என்றுபன் முகமனுரைத் தியாங்கனெஸ் லாமுய்ய
நன்றுசெ யிலீதுணர்ந்து நானிலங் களுநுய்யக்
குன்றுவில் கொண்டசுரர் கொடுமதின் மூன்மெரித்தோ
னென்றுபலி மலந்தம்மு னொருதல மினிதுரைத்தி (௨௪)

தலமுதலொருமூன்றுந் தனித்தனி சிறந்ததுவாய்ப்
புலமுத றினைத்தாலும் புத்திமுத் தியுமனிக்கும்
பலமிகு மொருதானம் பகர்ந்தருள் செயவேண்டும்,
வலமிகு புகழ்ச்சுத மாதவ வென்றனரால். (௨௫)

வேறு,

முனிவர நுரைத்த வார்த்தை முழுமையுஞ் செவியி னேற்று
நனிமகிழ் பூத்துச் சூத நன்முனி யொருமு கூர்த்தம்
பனிமதி முடித்த வேணிப் பகவனைத் தியானஞ் செய்து
கனிதரு முளத்தி னென்று கண்டினி துரைக்க லுற்றான். (௨௬)

கரைதரு தவத்தீர் நல்ல காரியம் விழைந்தீர் தும்மாற்
புரைதரு தன்மை யேனும் பொலிதவ முடையே னுனை
விரைதரு சிவபுராண விரும்பமே யெந்த ஞாந் தும்
வரைதரு சிலையான் பாத மருவுதற் றேது வாமால். (௨௭)

வெள்ளியங் கயிலை யாதி விரும்புபலி மலங்க ளுள்ளு
மொள்ளிய மேன்மை வாய்ந்த வுத்தமத தலமொன் றுண்டால்
வள்ளிய வனைய தானத திருப்பெயர் வகுப்பி னெல்லாந்
தெள்ளிய முனிவீர் சூரை யென்மனார் சிறந்த சான்றோ. ( )

மறைதெரி வியாத மேலோன் வகுத்தவி ரொன்பா னென்ன
வறைபுரா ணங்க ளுள்ளொன் றுகிய காந்தந் தன்னிற்
கறையில்கேத் திரகண் டத்திற் கரைதரப் பட்ட தாகு
மிறைகரு ினர்க்குத் தீர்க்கும் வதரியா ரணிய மேன்மை. ( )

அத்தல மூர்த்தி தீர்த்தந் தலமென வாய மூன்று
மெத்தலங் களினு மெய்தா விசேடமா யிருக்கு நானுங்
கைத்தல் நெல்லி போல யாவுங்கண் மியர்ந்த சான்றீர்
முத்தலம் புகழ்த் தான மான்மிய மொழிவாங் கேண்மின். ( )

திரையெழு குமரி யாறுஞ் செம்முணி சிதறி நாளங்
கடையுடைத் தெழுவுவன் ளாறுங் காமரு தென்பாற் றிக்கு
முரையமை வடபாற் றிக்கு மெல்லையா யொழுகக் கொண்டு
புரைதரு வளங்க ணல்கிப் பொலிதரு பாண்டி நீட்டில். (௩௧)

மறிதிரை சுருட்டி யோடு மதநதி வடபாற் கோட்டி
னெறியுயிர் முழுதுங் காக்கு நெல்லையா யகியோ டெங்க
ளறிவுரு வான கொற்ற வாளீச ரமர்ந்து வைகுஞ்
செறிமலர்ப் பொழில்சூழ் தெய்வக்கோயிலூர்க்குதீசித்திண்கில்.

விநிலை யிரண்டு புள்ளும் விழுங்கிய பிழையிரிப்பான்
பரிவொடு மயூர மெங்கள் பரம்பர னிளஞ்சேய் பாத
முரியபே ரன்பிற் போற்றி யுவத்தலின் மயூர வெற்பென்
றரியயன் முதலோர் போற்று மதற்குநேர் குணக்குத் திண்கில்.

சத்திய முதல்வ னென்று தணப்புறு திடப்பான் மேவிச்
சத்திய நாதன் பொற்றாள் சக்கர பாணி யென்றுஞ்
சத்திய நெறியிற் போற்றத் தவாதவன் மருவுந் தெய்வச்
சத்திய கிரியென் றோதுந் தலத்துக்குத் தென்பாற் றிண்கில். ( )

நன்னிய மத்தை மேவி நைந்துரைந் திருகு வாருட்
மின்னிய மத்த ளாய சரிசூழ லுமையா ளோடு
மின்னிய வேணிக் கூத்தர் வீரசே கரனார் மேவ
மன்னிய புகழ்சால் வீரை வனத்திற்கு மேல்பாற் றிண்கில். ( )

தனித்தனி யரையே யென்று சாற்றும்யோ சனையி நெல்லை
யினித்தவத் தான மேவு மெண்ணினு மெல்லா நலகும்
பினித்தநீர்த் தட்டிஞ்சு பூந்தத் தானத்தைப் பம்ப னாஞ்
மனித்தரின் வந்து வந்து வானரும் வணங்கிப் போவார். (௩௬)

கனிபல துவன்று நின்ற காமரு வதரி நீழற்
பிணிமதி முடித்த வேணிப் பண்ணவன் கயற்க னூளோ
டினிதமாந் திருநூற் றா விலந்தையா ரணிய மென்றோர்
நனியுயர் திருப்பேர்யாரு நவில்வரச் சூரைக் கம்மா. (௩௭)

என்றுரை செய்த சூத மாதவ னிருதாள் போற்றி.
நன்றுரை செய்தா யைய நலமலி சூரை யென்னுந்

தொன்றுரை யுறுதற் கேது வெண்ணைகொல் சொற்றி யென்றா
ரன்றுரை யில்லாச் சூத மாதவ னறைய லுற்றான். (௩௮)

நைமிசவனப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௧௧௧.

சூரியன்பூசித்தபடல்ம்.

தண்ணிய மதியஞ் சூடுஞ் சங்கரப் பெருமான் பாத
நண்ணிய கருதிப் பாச நாசஞ்செய் தின்ப மேய
புண்ணிய முனிவீர் விண்ணும் புகழ்தரு சூரை யென்ன
நண்ணிய நாம வேது நவிறுது நயந்து கேண்மின். (௧)

திகழ்தரு தவத்தின் மிக்கான் சிறுவிதி யென்னும் பேரா
னிகழ்தரு தன்மை யில்லா வெழில்வளர் கருங்கட் செவ்வாய்ப்
புகழ்தரு மிருபத் தேழு மகளிவாப் புனைந்து தீமை
யகழ்தரு மதியோன் கொள்ள வளித்தவற் கீது சொல்லும். (௨)

நிறைமதித் தேவ கேட்டி நேரிழை யினையர் தம்மைக்
கறையமை பக்க பாதங் கலப்புறா தொப்பக் கண்டு
சூறையற நடத்தின் மேன்மேற் கொள்ளுது மகிழ்ச்சி யின்றேன்
முறைதபச் சபித்து மென்றான் மொழிந்தது கேட்ட வாலோன். (3)

அருளிய படியே செய்வ லையுறே லென்று கூறி
வெருளிய லின்றி யொப்ப மேவிவாழ்ந் திருக்கு நாளின்
மருளியல் கருங்க னானோர் மங்கைபால் விருப்பம் வைத்தான்
பொருளியன் மேனி மற்றைப் பூவைமார் பொருமை பூண்டி. (௪)

வையமுற் றிறைஞ்சந் தந்தை மலரடி வணங்கிப் போற்றி
யையநன் மருக னென்பா னன்றுடம் பட்ட வாரே
செய்யலன் பக்க பாதஞ் செய்வனென் றிறைஞ்சிக் கூற
வெய்யவெங் கோப மூண்டு மேவுமா மதியைக் கூவி. (௫)

மதியெனும் பெயரோய் சொற்ற மாற்றநீ மறத்த னன்றோ
முதியவிப் பிழைபெரீ றுத்தேன் முனிவற வினிமே லேனும்
பொதிசர ரயன்மரீல் யாரும் போற்றிடப் பட்ட தாமென்
விதிமறுத தொழியே லென்று வேண்டவு மறுத்தா னன்றே. (௬)

மறுத்ததை யுணர்ந்து தக்கன் வளரெரி சினந்தா லென்னக்
கறுத்திரு கண்ணுஞ் சேப்பக் கலாநிதிப் பெயரோ யென்சொல்
வேறுத்தலா லின்றுதொட்டின் மேனிதேயந் தொழிக வென்றா
னிறுத்ததி வினைவெ வெவ்வு மியல்புடை யாரு முண்டோ. (௭)

ஒழிவருஞ் சாப மேற்றொவ்வொருகலை யாகா டோறுங்
கழிதரக் கண்ட வாலோன் கற்பக மாலை வேந்தன்
வழிமது மலரின் மேலான் மாயவ னிவர்பாற் சென்று
மொழிதலும் பெருமான் பாற்போய் முறையிடு கென்று விட்டார். (௮)

ஊழியுஞ் சலிப்பொன் றெய்தா வொருபெருங் கயிலை சார்ந்து
வாழிய பெருமான் பாத மலரடித் துணைமேல் விழா
வாழிய துயராத தோடு மழுதன னழுத லோநிர்
தாழியில் சூடையா னன்னோற் சூற்றது சமையக் கேட்டு. (௯)

அஞ்சலை யஞ்சே லென்ன வங்கையா லெடுத்தா லோனைச்
செஞ்சடை முடியில் வைத்தான் றேய்தலற் றுயர்ந்தா னன்னான்
வெஞ்சினங் கொண்டு தக்கன் விதுவினை யுய்யச் செய்த
மஞ்சனை யழையா னுயோர் மகஞ்செயத் துணிந்தா னன்றே. (௧௦)

ஒண்குண மில்லா னுகி யுயிர்க்குயி ராகி நிற்கு
மெண்குணச் செல்வன் றன்னை யிகழ்ந்தொரு வேள்வீ யாற்றல்
வண்குண மென்று பூக்கான் மாமலக் கோட்பட்ட டார்க்கு
நண்குண மிதுவோ வின்னும் பலவுள நவிறுங் காலே. (௧௧)

கற்பக மாலை வேந்தன் கஞ்சநாண் மலரின் மேலான்
மற்பக வளர்ந்த திண்டோண் மாயவன் வான நாட்
ரற்பக விளங்கு மோலி விஞ்சைய ராதி யோரைப்
பொற்பகம் பொலியக் கிட்டிப் புக்கனன் யாக சாலை. (௧௨)

அச்சமென் றேனு மின்றி யனைவரு மொருங்கு சூழ்
வெச்சனே துணையாக் கொண்டு மகமினி தியற்ற லேனின்

கச்சமி நவத்து மேன்மை யாழ்முனி கயிலைசார்ந்து
நச்சர வணிந்த பெம்மா னகைமலர்ப் பாதந் தாழ்ந்து. (௧௩)

ஐயனே நின்னே யெண்ணு தறிவிலாத் தக்க னென்னும்
வெய்யதீக் குணத்தா னின்னே வேள்வியொன் றியற்றப் புக்கான்
செய்யதன் மென்ன ராகித் தேவரு மொருங்கு தொக்கார்
வையமுற் றுய்யு மாறு மதித்தருள் செய்தி யென்றான். (௧௪)

மகதியாழ் முனிவன் வார்த்தை மாதேவன் கேட்டு நக்குத்
தகவிலா னோடு வேள்விச் சாலையும் படுபா டின்னே
யகநெகக் காண்டி யென்னு வருளியோர் றுதற்க ணின்று
மிகவலி படைத்த வென்றி வீரனைத் தோற்று வித்தான். (௧௫)

தோற்றிய வீர னையன் றுணைமலர்க் கமல பாதம்
போற்றிய வணங்கி நின்று புண்ணிய முதல்வா நாயே
னாற்றிய வாங்குற் றேவ லருள்கென நமது பாக
மாற்றிய கருதித் தக்கன் மகம்புரி கின்ற னென்றான். (௧௬)

என்றலுஞ் சினந்து பொங்கி யெழுந்துவெங் கணங்க ளோடுஞ்
சென்றழன் முழங்கி யார்க்குஞ் சிறுவிதி சாலை புக்கா
னன்றவ ணிருந்த யாரு மிபுலிப் போத்து நோக்கிக்
குன்றுமான் குழாங்க ளென்னக் குலேகுலேர் தேடினாரே. (௧௭)

ஒடிய சரணா யெல்லா மொய்யென வளைத்துக் கொண்டு
கூடிய வாளால் வீசிக் குறைவறு தண்டஞ் செய்ய
நாடிய தக்க னோடு நகுதலை யிழந்தா னெச்சன்
பாடிய மதிதேய்ப் புண்டான் பகனகை யொடுகண் டோற்றான். (௧௮)

அவியுணத் திரட்டு மங்கை யறுப்புண்டா னாழலோன் மற்றைச்
சவியுடை யமரர் யாருந் தக்கதண் டங்கள் பெற்றார்
குவிமுலை யனையர் மாதர் தமைக்கொடுங் கணங்கள் பற்றிச்
செவியுறப் புல்லிப் புல்லித் தீர்த்தன காம நோயே. (௧௯)

இன்னணந் தண்ட மாற்றி யேகினன் வென்றி வீர
னன்னணந் தண்ட முற்ற வமரருட் கதிரோ னென்பான்
பன்னரும் பெருமை சான்ற பரம்பரற் பிழைத்துக் கெட்டோ
மென்னணந் திரங்கி யேங்கி யிவையிவை நினை யுற்றான். (௨௦)

உலகிருண் முழுது மோப்பி யுறுபொருள் பலவுந் தேற்றி
நிலவுபல் கருமச் சான்றாய் நிகழுநா மந்தோ வந்தோ
விலகிருண் மூடப் பட்டு விரிபொரு ளொன்றுந் தேறா
தலகில்வெவ் வினைக்கோட் பட்டே மழகிது நமது சேய்கை. (௨௧)

இறைவன்மூக் கண்ணு ளொன்று யெண்வகை யுடம்பு ளொன்று
யறையிருப் பிடத்து ளொன்று யமைந்ததேர்க் காலு ளொன்றுய்க்
குறையற விருந்த நாமிக் கொடுத்துய ருழப்போ மென்னிற்
கழைமிடற் மவனை யெண்ணுக் கயமையெத் துயர்க்கும் வித்தாம். (1)

பாதகச் சிதம்புத் தக்கன் புதல்வியர்ப் பயந்த வாறுங்
காதலிற் கலைநி லாவிற் களித்துளங் களித்த வாறு
மேதக வொழிய வன்னுன் வேள்விசெய் திட்ட வாறு
நோதக வெமக்கா யிற்று னுவலுவ தென்னே யென்னே. (௨௩)

கன்றுநெஞ் சுடைய தக்கன் கண்முகத் துதவு மாட்டீன்
மென்றுமென் நருந்தப் புக்கு வேரொடு மெயிறி ழந்தோந்
துன்றுபல் னுறுப்பின் மேலாஞ் சுடர்விடு விழியி ழந்தோ
நன்றுந்ஞ் செய்கை கேட்பி னுடெல்லா நகைக்கு மன்றே. (௨௪)

என்றுபற் பலநி னைக்கு ழிரங்கிரெட் டியிர்ப்பு வீங்குங்
கன்றுநெஞ் சுனைந்து வாடுங் கருதருஞ் சமழ்ப்பின் மூழ்குங்
கொன்றுமூப் புரமுஞ் சாய்த்த குடிகன்வாழ் கைலை மேவி
யொன்றுபே ரருள்பெற் மம்ம வுய்துமென் நெழுந்தா னன்றே. (1)

கண்ணிய வுரங்கள் யாவுங் கண்ணிய படியே நல்குந்
தண்ணிய கைலா யத்தைச் சார்ந்துந் தியைமுன் போற்றிப்
புண்ணிய நாதன் முன்பு போய்ப்பணிந் தெழுந்து யாகத்
துண்ணிய புகுந்து புட்ட வுறுதுயர்க் களவின் றைய. (௨௫)

முழுதுல கிறைஞ்சா நிற்கு முதல்வநின் முகத்துக் கண்ணை
யிழுதையே னமர்த லாலே யெவ்வுயிர்க் குங்கண் னுனேன்
பழுதிலத் தகையே னுக்கும் பார்வையின் றிருத்த னன்றே
வெழுவிடம் பருகி வாணத் தெவனாயும் புரந்து ளாயே. (௨௬)

சிகைபடு தழற்கட் செல்வ திகழுனக் கிருக்கை யாகி
நகைபடு மெளியே னிந்நா ணகையிழந் திருத்த னன்றே

முன்கபடு வெண்பற் செவ்வாய் மூவுல கீன்ற செல்வி
தகைபடு மிடப்பான் மேவத் தழைந்துளா யருளில் வேண்டும். (௮)

அறிவிலா மைழினு னின்னை யவமதித் தவனைச் சார்ந்த
சிறியனைன் கரிசு முற்றுந் திருவுளத் தடைத்தி டாது
குறிபெறு முன்னுள் போலாட் கொண்டினி தருள வேண்டும்
வெறிமல ரிதழி மாலை மிலைச்சிய வேணி யோயே. (௨௯)

என்றுள முருகி ரைந்து ரைந்தினி தேத்த லோழிங்
குன்றுவில் வாங்கி மாயக் கோலொன்று தாங்கி மூன்றுர்
வென்றுவா னவுனாக் காத்த விததகன் கருணை கூர்ந்து
நன்றுநன் றஞ்சே லென்று நகைமுக மலர்ந்து கூறும். (௩௦)

அம்புய மலர்த்துஞ் செங்கே ழலரியே பாண்டி நாட்டில்
வம்புயர் கோயி லூரக்கு வடக்குமா மயிலோங் கற்கு
நம்புயர் குணக்கு மெய்ய நகர்க்குததெற் குயர்ந்தோர் பேரூற்றிப்
பம்புயர் வீனா யென்னும் பகர்பெரும் பதிக்கு மேற்கு. (௩௧)

இந்தநான் கெல்லைக் குள்ளா லிருப்பதோர் தெய்வத் தான்
மந்தமா தலமி லந்தை வனமென வறைவர் யாரும்
புந்திகூர் வதரி நீழற் பொலிந்தவ ணுறைவோ நாளு
முந்தியா சூரங்கூர் நெண்ணின் முனிவர்வந் திசைஞ்சிப் போவார்.

கொங்கலர் கூந்தற் செவ்வாய்ப் பார்ப்பதிக் கோதை யோடுஞ்
சங்கர நாத னென்னுந் தவலரும் பெயர்ப்புண் டென்று
மங்கண்வாழ்ந் திருப்போ நாமங் கடைந்தெவர் பூசித் தாலு
மங்கருந் தீமை யெல்லா மாய்ததுய ரின்பத தாழ்வார். (௩௩)

எந்தநற் றலங்க ளுள்ளு மேற்றமத தலமென் றோர்தி
யெந்தநன் னீழ லுள்ளு மேற்றமவ வதரி நீழற்
லெந்தநற் றீர்த்தத் துள்ளு மேற்றமத் தலத்தார் தீர்த்த
மெந்தநன் மூர்த்தி யுள்ளு மேற்றமத் தலத்தின் மூர்த்தி. (௩௪)

அத்தல நாமஞ் சொற்ற ரடைவார்நம் முயர்சா லோக
மத்தலஞ் சிந்தை செய்தா ரடைவார்நம் முயர்சா மீப
மத்தலங் காணப் பெற்ற ரடைவார்நம் முயர்சா லுப
மத்தலம் வசிக்கப் பெற்ற ரடைவார்நம் முயர்க லப்பே. (௩௫)

அனையமா தலத்தை யின்னே யடுத்துநீ யழலோன் றிக்கி
 னினையவார் தீர்த்தந் தொட்டு நிரம்புமத் தீர்த்தந் கொண்டு
 புனையவா நம்மை யாட்டிப் பூசைசெய் திருப்பை யாயி
 னினையவா ரீதொன் றேனு மெய்துவை நினைத்த யாவும். (௩௬)

என்றுபேரருளிற் கூறி யெம்பிரான் விடைகொ மீத்தான்
 கன்றுமுள் வருத்த மன்றே காற்றியின் புற்றான் போன்று
 சூன்றுஞ் பரிதி யென்பான் குழகனை மீட்டிந் தாழ்ந்து
 வென்றுமேம் படுமந் தான மடைதரல் விழைந்தெ முந்தான். (௩௭)

வடதிசைக் கதிரோன் றேற்றித் தென்நிசை வருத் தலாவென்
 னடையுமோ புடவிக் கென்று யாவரு மச்சங் கொள்ள
 மடையெலாந் தரளஞ் சிந்த வால்வளை கருவு யிர்த்து
 மிடைவள மலிந்த பாண்டி நாட்டக மேவி னானே. (௩௮)

இறையவன் சொற்ற வாறே மயூரவெற பெழில்சான் மேற்கு
 மறைபுகல் கழனி வாசன் மாண்புசா நெற்கு மேன்மை
 யுறைபெரு வீரை யென்ப தோங்கிய கிழக்கு மெய்ய
 நிறைதரு வுடக்கு மாக நிலவுதல் கண்டா னன்றே. (௩௯)

இதுகொலா மிறைவன் சொற்ற விலீந்தையா ரணிய மென்று
 மதுவிறாங் கமல மெல்லா மலரிய வுதயஞ் செய்வோன்
 கதுமெனப் புகுந்து கண்டான் காமரு வதரி நீழன்
 முதுதவ முனிவர் போற்ற முனைத்தமா சிவலிங் கத்தை. (௪௦)

காண்டலு மகிழ்ச்சி பொங்கக் கைகுவித் திறைஞ்சி விழ்ந்து
 பூண்டயங் கிளமென் சாயந் புணர்முலை பாகங் கொண்ட
 வாண்டவ னிங்கு கேய வருளெவ ரறிய வல்லார்
 மாண்டவத் துயர்ந்தா ரன்றி மற்றையோர் தம்மு ளென்றான். (௪௧)

வள்ளலா ருரைத்த திக்கின் மதித்தொரு தீர்த்தந் தொட்டாங்
 கெள்ளிலி லாத கங்கை முதலிய வெவையுந் தாபித
 துள்ளவா மனைய தீர்த்தத் துறவிதிப் படியே மூழ்கிக்
 கள்ளநீ னீறு பூசிக் கண்மணி மாலை பூண்டு. (௪௨)

வேதத்திங் சார மாகி விளங்குமைந் தெழுத்து மெண்ணி
 யேதத்தி னின்றே தீர்ந்தோ மெனும்பெரு மகிழ்ச்சி பூண்டாங்

கோதத்தின் விடமுன் னுண்ட வொருவனை பிருவர் தேடி
நாதத்தின் முடிவடி னுனைப் பூசிப்பா னயந்து செல்வான். (௪௩)

கஞ்சநான் மலர்முன் னுய கடிமலர் பலவும் வில்வத்,
தெஞ்சலி றளிர்முன் னுய விணர்த்தளிர் பலவுஞ் சாந்துந்
துஞ்சலில் கனியுங் காயுஞ் சொற்றிடு பிறவு மீட்டி
மஞ்சனந் தன்னாற் செய்யப் பட்டதின் வயங்கக் கொண்டு. (௪௪)

விதிவழி யாட்டி யாட்டி விருப்பினொற் றுடை யிட்டுத்
துதிகமழ் சாந்து பூசித் துணர்மலர் பலவுஞ் சூட்டி
மதியமை வில்வஞ் சாத்தி வயங்கிய கனியுங் காயு
மதிசுவைப் பிறவு நேர்வைத் தலங்குப சாரத் தூட்டி. (௪௫)

சூறையற முகமன் யாவுங் கோதறச் செய்த பின்பு
முறையினட் டாங்க மாக முன்பல வணக்கஞ் செய்து
மறைமுடி வின்னுந் தேரு வள்ளலார் திருமுன் னாக
நிறைமகிழ் பூத்து விம்ம நின்றிது துதிக்க லுற்றான். (௪௬)

ஆரண முதலே போற்றி யாரண முணராய் போற்றி
பூரணப் பொருளே போற்றி பூரண னந்த போற்றி
காரண மானுய் போற்றி காரணங் கடந்தாய் போற்றி
நாரணம் கரியாய் போற்றி நாரணம் குரியாய் போற்றி. (௪௭)

வந்துவர் திரப்போ ரெல்லாம் வறியரா காத வண்ண
முந்துமுந் தருளிச் செய்யு முடிவிலா முதலே போற்றி
நந்துந் தணிந்த காதி னலமிலேன் றுதியு நன்று
கந்துகந் துகக்கை யோடுங் கலந்துவர் தருள்வாய் போற்றி. (௪௮)

வெள்ளிய விடையாய் போற்றி விரிந்தசெஞ் சடையாய் போற்றி
யொள்ளிய படையாய் போற்றி யுமையொரு டுடையாய் போற்றி
தள்ளிய கடையாய் போற்றி தரக்கத னுடையாய் போற்றி
நள்ளிய நடையாய் போற்றி நகுமதித் தொடையாய் போற்றி. (௪௯)

இளைத்துவர் தடியில் வீழ்ந்த விர்துவைத் தரித்தாய் போற்றி
வளைத்துமா மேரு மூன்றார் மாட்டிவிண் பரித்தாய் போற்றி
தளைத்துநின் றடர்க்கு மன்பர் தவாமல மிரித்தாய் போற்றி
விளைத்துவெய்யு முழக்க மேவு வெங்கரி யுரித்தாய் போற்றி. (௫௦)

உரைசிறந் தொளிநு மேலோ ருளத்தொளி யானாய் போற்றி
யரையிருணடனஞ் செய்யு மம்புயப் பதத்தாய் போற்றி
குணாகட லெழுந்தீ நஞ்ச மமுதுசெய் சூழக போற்றி
தரைபுகழ் வநீரி நீழற் சங்கர தேவ போற்றி (௧௯)

இனையபஃ லுதிமு துக்கி யிலங்குபார்ப பதிமுன் சென்றே
யனையமஞ் சனநீ ராட்டி யான்றசெஞ் சாந்து கோட்டி
நனையபன் மலருஞ் சூட்டி நறும்புகை யாதி காட்டிப்
புனையவல் லுணவுமூட்டிப் பூசைசெய் திருந்தா னன்றே. (௨௦)

இத்திக்கு பூசை யாற்றி யிருந்தனன் கதிரோன் சின்ன
ளத்தகு பூசை நோக்கி யாரருள் சுரந்து பெம்மான்
வித்தக விலிங்க ளின்றும் வெளியுருக் கொண்டு தோன்றி
யொத்தக முவப்ப வெய்யோன் நீனைவிளித் துணைக்க லுற்றான். (௨௧)

ஆழியொன் றுடைய தேரோ யழிதகை யவனைச் சார்ந்த
பாழிகொ டமை செய்யும் பாதக மனைத்து மிந்த
ஆழியு மழித ராத வுயர்தலத் துற்ற போதே
வாழிரீக் துயர்ந்தா யெல்லாச் சிறப்புநீ மருவி னாயால். (௨௨)

நலமலி தீர்த்தந் தொட்டி நாடொழி நம்மை யாட்டிப்
புலமலி யன்பு பொங்கப் பூசனை புரிந்த வாற்றால்
வலமலி யெயிறுங் கண்ணு மருவுக பண்டு போலக்
குலமலி தேச மேன்மேற் கொண்டிரீ பொலிதி யென்றான். (௨௩)

என்றலு முவ்கை பொங்க வேழ்பரித் தோரோன் ருழ்ந்து
குன்றவிற் பிரானே நாயேன் கூறும்விண் ணப்ப மெரின்று
நன்றமைந் தோங்கு மிந்த நற்றலந் தீர்த்த மேன்மை
மொன்றலி னீயு மென்போர் பூண்டினி தமீர்தல் வேண்டும். (௨௪)

தவாவருள் பெற்றே னிந்தத் தலம்புகுந் தடியே னற்றா
லவாழ்த லறுத்த யோக ரகத்தொளி யாகி நிற்கு •
முவாமதி முகத்தாள் பாக வொழிவதற் குள்ள மில்லேன்
குவாணீம்ணி பொலியெவ்நீர்த்தக்கோட்டில்யானிருத்தல்வேண்டும்.

என்னுடை வாரந் தோறு மெரிமருள் கமலம் பூத்த
வென்னுடைத் தீர்த்த மூழ்கி யிலங்குவெண் ணீறு பூதி

பென்னுடைப் பூசை கொண்ட நின்னைவர் திறைஞ்ச வோர்தோ
மென்னுடை யவரேன் றோத வெண்ணிய தெய்தல் வேண்டும். (௮)

இத்தகு வரங்கு னெல்லா மெளியனேற் குதவு கென்ன
வுத்தமன் கருணை பொங்க வொற்றைக்காற் றேரி னேயநீ
சித்தம்வைத் துரைத்த யாவுஞ் சிவனுக் தந்தோ மென்று,
வித்தக விவிங்கத் துற்றான் வேதங்க ளளத்தற் கொண்ணன். (௮௯)

அன்றுதொட் டளவா மேன்மை யத்தலங் கதிரோ முமத்
தொன்றுமெப் படியா லென்னி லொருபையர் சூர னென்பார்
நன்றுமப் பெயரீ லென்று நவிறுநுவர் சூரை யென்று
தன்றுபன் மலர்சா றீர்த்தஞ் சூரிய தீர்த்த மென்பார். (௯௦)

மன்னிய வதரி நீழல் வயங்குசங் ஊரநா தப்பேர்
துன்னிய பெருமான் தன்னைச் சூரிய நாத னென்பார்
பன்னிய கதிரோற் குள்ள பரியாயப் பெயர்க ளாஹு
மின்னிய தலமுன் மூன்றும் விளம்புவ ரறிவான் மிக்கோர். (௯௧)

மண்ணொடு விண்ணும் போற்றும் வதரியா ரணியந் தன்னிற்
பண்ணொடு வண்டு மேவு மலர்செறி பரிதி தீர்த்தத்
தெண்ணொடு நெய்போ னீங்கா தியைந்தமேல் கலாயோர் கோயிற்
கண்ணொடுநகையும் பெற்ற கதிரவன் வாழ் மென்றும். (௯௨)

சூரிய தீர்த்த மூழ்கிச் சூரியன் தனைச்சே வித்துச்
சூரியன் பூசை செய்த சூரிய நாதன் பொற்றார்
சூரிய னுதயங் கண்டு தொழுதெழு நியமத தோரச்
சூரியன் போல்த் தேசு தன்னியா னந்தத் தாழ்வார். (௯௩)

குட்டமே தொழுவே தீராக் குன்மமே கெடிங்கண் ணோபே
நட்டமே யியற்றும் வெப்பே நடுக்குறு காச நோயே
வட்டமா ஞாலத் துள்ள மற்றைநோ யனைத்தும் வெய்யோன்
றோட்டநீர் தோய்ந்து ளாராத் தோய்தரா தகலு முண்மை. (௯௪)

எந்தையா ரருளால் வெய்யோ னியற்றிய தீர்த்தந் தோயிற்
தந்தையாய் மறையோர் மன்னர் தாரமா திகளைச் சிறி
யந்தையால் வதைத்த பாவ மகன்றிடு மதான்றன் னார்தா
முந்தைநாட் புரிந்த பாவ முழுமையு முருங்கி மாயும். (௯௫)

வீரத்தை விரும்பி னோரு மெய்வழி பாடி செய்யுந்
தாரத்தை விரும்பி னோருந் தரணியோர் குடைக்கீ ழானும்
பாரத்தை விரும்பி னோரும் பரவுமெய்த் ஞான மெய்து
மீரத்தை விரும்பி னோரு மெய்துவ ரநீர் மூழ்கின். (௬௯)

பிரமராக் ததமே பேயே பெருவலிப் பூத மேமற்
றுரனிலா மேவ லாற் சார்ந் துறவருத் திமிம ணங்கே
விரவிவை முதலாம் யாவும் விரும்பியத் தீர்த்தந் தோய
னிரவிமுன் பனிபேர லஞ்சி யெறுமுழிந் திரிந்து போமே. (௭௦)

பொருள் பெற வேண்டி னானும் பொருவின்மா மறைமுன் னாயுந்
தெருள்பெற வேண்டி னானுந் சிவபிரான் பாதஞ் சாரு
மருள்பெற வேண்டி னானு மாடினோர் தமக்கு நல்கு
மிருள்பெற வேண்டி னானு மெய்துறா வெய்யோன் தீர்த்தம். (௭)

நன்புலத் தவர்க ளேத்த நகுதிர்த் தீர்த்த மூழ்கி
வன்புலப் பரிய தாய கணாமிசை மருவி நாளுந்
தென்புலத் தவர்க்குத் தாங்கள் செய்கடன் செய்வா ராயிந்
பின்புலப் பரிய போகம் பெறுவார்மற் றவர்க ளோடும். (௭௧)

எந்தநாண் மூழ்கி னானும் பெரும்பல னெய்து மேனு
மந்தமா தீர்த்தம் வெய்யோன் வாரத்தா ந்தன்மே லாகுஞ்
சந்தமா ரணைய தீர்த்தத் துளியொன்று சாரு மேனும்
பந்தமா ரநீர் தேயுந்த பவனமேற் படினும் போதும். (௭௨)

கதிரவன் தீர்த்த மேன்மை கட்டுரைத் திடவல் லார்யார்
முதிர்ந்தவ முனிவீர் சூரை யெனமொழி வதனுக் கேது
வதிர்ந்த லுலகஞ் சொல்வ தறைந்தன மினுமோ ராற்றாந்
பிதிர்ந்தர வேது வுண்ட லதனையும் பேசக் கேண்மின் (௭௩)

சூரியன்பூசித்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௨௬௨.

சூரன்பூசித்தபடலம்.

தக்கனார் புரிந்த வேள்விச் சாலையிற் குழீஇய தேவர்
முக்கணம் பெருமாற் கன்று மனமுதன் மூன்ற னுஞ்செய்
தொக்கபா தகமோர் மூன்றுந் துடிதுடித் துருக்கொண் டென்னப்
பக்கவெவ் வுலகும் வந்துந் பவித்தன ராரர் மூவர். (சு)

வலிகெழு சூரன்¹ சிங்க மாமுகன் மடங்கா வென்றி
யொலிகெழு தாரு கன்பே ரோதிய வொருமூ வர்க்கும்
மொலிகெழு பெருந்த வத்தாற் புண்ணியப் பெருமான் பாங்கர்
மெலிகெழு தன்மை யில்லா வரம்பல வெறுப்பக் கொண்டார். ( )

கெடலரு மரணம் வாய்ந்த கேழ்கிளர் நகரு நாளும்
விடலரு மணிபொன் னாதி மிகுபெரும் பொருளு மாசை
படலரு மழகு வாய்ந்த பருவவொண் மடந் லாரு
மடலருங் கருவி வாய்ந்த சேனையு மமையப பெற்றார். (ஈ)

மானுமில் கொடுமை வஞ்சம் வயக்கிட வல்லா ராகி
யூனமில் செம்பொ னாடு முதலிய வொருங்கு தெவ்வி
யானவா யிரத்தின் மேலெட் டண்டங்கண் முழுது மாண்டு
தேனகு கற்ப கத்தார்த் தேவனா யேவல் கொள்வார். (சு)

அலைகட லகத்துத் தோணி ய்மைதர வியக்கிச் சென்று
வலையெடுத்தெறிந்து மீனம் வாருபு குவித்தல் செய்து
நிலைகுலைத் தலகு பற்றி நிரம்புகுப் பைகளொ ழித்து
மலைதரு சிறையிற் பட்டு மயங்கினார் வான நாடார். (ஊ)

வானவர் வருத்த நோக்கி வண்டினர் தண்டு ழாய்மா
லானவர் முதலோர் கூடி யணிகெழு கயிலை சார்ந்து
நானவன் மலருங் கூந்த னங்கையோர் பாகக் கொன்றைக்
கானவன் பாதந் தாழ்ந்து கந்தனை யனுப்பு²கென்றார். (க)

இரத்திரந் தழுது வேண்டு மேழைவா னவர்க்கி ரங்கிச்
சுரந்தருள் கருணை மூர்த்தி தொக்கபல் படையி னோடி

கரந்துமால் வகை ளஞ்சங் கதிர்வடி வேலு நல்கி
யுரந்துணை பித்தித் தேவ்வை யொழித்துவிண் காக்க வென்று. (எ)

கலகல வொலிக்குந் தண்டைக் காலுடை யினவற் கோதி
நலமலி விடையு நல்க நயந்தவன் பாதம் போற்றி
வலமலி குமரப் புத்தேண் மணிநெடுந் தேர்மேற் கொண்டு
விலகநுந் தானே சூழத் தக்கணம் விரைந்து செல்வான். (அ)

செல்வழி வரையுந் தார காசுர னுயிருஞ் சிந்த
வெல்வழி படைதொட் டப்பா லேகுழி யாங்காங் குள்ள
நல்வழி யுருளுந் தந்தை நயந்துவாழ் தலங்கள் பேரீற்றி
வல்வழி யியங்கும் வீர வாகுவான் முழுதூந் தேர்ந்து. (சு)

மணிமதி லுடுத்த வீர மகேந்திர டிரத்து மேய
பணியலன் மைந்த னைய பானுகோ பனைமுன் னேருந்
திணிகெழு படையும் வீரச் சிங்கமா முகனுஞ் சிந்த
வணிகெழு படையைத் தொட்டா னமர்த்தனன் சூர னேயும். (க)

இலங்குபொன் புரையு மேனி யிலங்கெழிற் குமர வேளு
மலங்கல்ந் திணிதோள் வென்றி யடுகினத் தகூர் கோவுங்
கலங்கலில் போர்மேற் கொண்டு கடித்தெழுந் விசம்பிற் செல்வார்
குலங்கெழு திசைபிற் செல்வார் குலாகடற் றலையிற் செல்வார். (இ)

மற்றுமோ ரண்டஞ் செல்வார் வயங்கதன் புறத்துச் செல்வார்
கொற்றமா. மேரு வென்னுங் குலமலை யகத்துச் செல்வார்
பொற்றவெங் கோபம் பொங்கப் புறக்கட லகத்துச் செல்வா
ரற்றமின் றுகி யிவ்வா றிருவரு மாடுங் காலை. (உ)

கண்டல மந்தி யாருங் கண்புதைத் தகன்று போக
மண்டலந் துருவிப் பீக்கார் மயூரவெற் பினுக்குக் கீழ்பால்
வண் ட மந்து பாடி மாலிகைத் தடந்தோட் சூருங்
குண்டலச் செவிச்செவ் வேளுங் குறுகியா டமர்செய்து தாரால். (ஃ)

ஆயிண்ட யமருக் காற்றா தச்சமுற் றிரிந்தான் சூரன்
மாயிருங் கதிர்வே லுன்றி வள்ளலு நின்றான் மண்மே
லாயிரங் திரை நிக் கு மவ்வயி லுன்றி யெங்கள்
சேயுறு தலத்தை யாருந் திருவேலன் குடியென் பாரால். (கசு)

மன்னுபல் லுலகும் போற்றி வழிபடு தலைச்செய் துய்வா
 னின்னுமவ் விடத்தி லந்த விளவலவ் வாறே நிற்பன்
 கொன்னுமற் றவன்றூள் போற்றி வழிபடு குணத்தின் மிக்கார்
 மின்னுபல் போகந் துய்த்து வீட்டின்ப முறுவ துணைம். (கடு)

மகப்பெற வேண்டி னாலு மணிமுத லாய செல்வ
 மிகப்பெற வேண்டி னாலு ம் வேதநான் முதல யாவு
 நகப்பெற வேண்டி னாலு நல்லருண் மலமோர் மூன்று
 முகப்பெற வேண்டி னாலு முதலுமவ் விஷஞ்சேயம்மா. (கசு)

கொழிவள மலிந்தீ வேலன் குடியிலவ் வேலன் மேவிக்
 கழிமகிழ் சிறக்குங் கோயில் கவினுறப் புதுக்கு வாரு
 மொழிதலில் வளங்க ளாக்கி யுவப்பொடி நல்கு வாரும்
 பழிதபு போகந் துய்த்துப் பார்முழு தாண்டு வாழ்வார். (கௌ)

கோலமார் பொழில்சூழ் வேலன் குடியமர் வேல வற்கு
 ஞாலமார் வத்திற் போற்றப் பூசனை நடத்து வோருஞ்
 சீலமார் துயரு மற்றைச் சிறப்பெலாஞ் செய்விப போரு
 மூலமா ரனையான் பாத முழுக்கலப் படைந்து வாழ்வார். (கஈ)

வேறு.

வண்டார்தொடைத் தடந்தோட்டுகன் மற்றோரிட நண்ணக்
 கண்டார்பல வாறோரவண் கைகூப்பிய டைந்து
 தொண்டார்தரப் பலபூமழை சொரிந்தாருளத் துவகை
 கொண்டாரதைப் பலவானவர் குடியென்றுரை செய்வார். (கஊ)

வேறு.

பன்னரும் வனப்பு வாய்ந்து பரிதியிற் பொலியுஞ் செவ்வேள்
 சொன்னவத் தான நீன்று மற்றொரு சூழல் புக்கா
 னென்னரு மவனா லத்தி யெடுத்தனர் துதித்தா நீன்று
 ரன்னநற் றலத்தை யின்னு மாலத்திப் பட்டி யென்பார். (உ௦)

வயங்குமவ ண்டத்தி னின்று மற்றுமோ ரிடத்தை யுற்று
 னுயங்குத் தலித்து ளாருக் கொழித்திடு குமரப் புத்தேள்
 பயங்கொளவ் விடத்து மாலை யிட்டார்பண் ணவரமெய்ச் சீரா
 வியங்குமத் தலைத்தை மாலை யிட்டானென் றிசைப்ப ளன்னும். ( )

புலவரிவ் வாறு போற்றிப் பூசனை செய்யப் போந்து
நலவரு ளகலாச் செவ்வே ணற்கலை யுணர்ந்த புன்னு
வலவரேத் திமெ யூர வரையமர்ந் திருந்தான் வஞ்சக்
கலவர்செய் தொழின்மேற் கொண்டான் கடிவர னேக்கி மாதோ.

முருகவே ள்ங்ஙன் மேவ முன்னமே யிரிந்த சூரன்
மருமலர் வாவி சூழ்ந்த வதரியா ரணியம் புக்கான்
நீருவம ரணைய தானச் சிறப்பெலா நோக்கும் போது
பொருவரு மிலிங்கீ ரூபப் பூராணனை யங்குக் கண்டான். (உ௩)

கண்டபோ தன்பு பொங்கக கரதலங் சூவித்துப் போற்றி
யண்டரும் பிறருங் காண்டற் கரியவிப் பெரிய சோதி
தண்டரு மிக்கான் றேன்றி யிருந்ததென் றவப்பே மென்னுக்
கொண்டபே ருவப்பி னேடும் பூசித்தல் குறித்தா னன்றே. (உ௪)

ஆதித்தன் றீர்த்தப் பாங்க ரடைந்துசங் கற்ப மென்ப
தோதித்தண் புனலின் மூழ்கி யொள்ளிய நீறு பூசி
நீதித்தண் மலர்கள் கொய்து நிலவுஞ் சனமுங் கொண்டு
நாதித்த கழற்காற் சூர னண்ணினுன் பெருமான் முன்பு. (உ௫)

திருந்துமஞ் சனநீ ராட்டித் திருமலர் பலவுஞ் சூட்டிப்
பொருந்துக் ளினத்திற் கொய்த பொலிதளிர் பலவுஞ் சீர்த்தி
மருந்துநே ருணவு மூட்டி மற் றும்பன் முகம னெல்லாங்
கருந்துழாய்க் கோவி னாற்குட் கனிந்துற் செய்த பின்னர். (உ௬)

விடையவட் டாங்க மாக விரும்புபஞ் சாங்க மாசத்
தணாமிசைப் பணிந்தெ மூந்து தம்பிரான் முன்னர் நின்றே
யுடாதடி மாற நெஞ்ச முருகநீ ரிருகண் சோரக்
கரைதரு துதிகள் செய்வான் கருங்கழ ல்சரர் கோமான். (உ௭)

மேருவில் லாகக் கோட்டி வியாளமே நாணப் பூட்டிச்
சாருநா னெடுங்கோல் கூட்டித் தழல்புரற் தளர வூட்டி
யோருமா வெற்றி காட்டி யும்பர்த மிக்க னோட்டி
யாருமின் படைய நாட்டி யம்பர மேட்டி போற்றி. (உ௮)

விரருள் ளீர போற்றி வேதத்துட் சார போற்றி
யாரரு ளீர போற்றி யாயிரம் பேர போற்றி

பர்ரமை தேர போற்றி பரவுப கார போற்றி
தாரமை யார போற்றி சங்கரி தார போற்றி. (௨௯)

கையுகிர். வாளு போற்றி கண்டத்துக் காள போற்றி
செய்யபொம் னுள போற்றி தேர்வரு நீள போற்றி
யையவுத் துள போற்றி யன்பருக் காள போற்றி
மொய்யவெண் டோள போற்றி முதல்விம னுள போற்றி (௩௦)

கொன்றையந் தாம போற்றி கொன்றருந் காமு போற்றி
நன்றபி ராம போற்றி நவிற்பன் னாம போற்றி
துன்றவா டம த்பாற்றி தேர்கைவாழ் வாம போற்றி
குன்றவி லேம போற்றி குலாகட யாம போற்றி. (௩௧)

ஒருசிறு துரும்பால் வாணே ருடைதரக் கண்டா யோல
மொருசிறு நகத்தாம் பூவோ னொருசிரங் கொய்தா யோல
மொருசிறு நகையான் மூன்று ரொருங்கெரித் தவனே யோல
மொருசிறு பாலன் போருக் குடைந்துளே னோல மோலம். (௩௨)

என்றுதோத் திரஞ்செய் தேத்து மெறுழ்வவிச் சூரன் முன்,
நன்றுநம் பெருமான் றோற்றி வேட்டதென் னவிறியெனரு
னென்றுபே ரன்பின் மீட்டு முள்ளுடைந் துருகி மேன்மை
பொன்றுத் திலல்லாப் பொற்றான் போற்றினிந் திதனை வேண்டும். ( )

இறைவனே யடியேன் போர்பூண் டித்தலம் வழங்கல் வேண்டு
முறையினித் தலஞ்சார்ந் துன்னை முனிவற வழிபா டாற்று
நிறைவினர் கினைத்த யாவு நிரம்புற வடைதல் வேண்டிங்
குறைவினின் பொற்றா ளீற்றிற் கூடவும் வேண்டு மாலோ. (௩௪)

முந்தைநா ளடியேன் பெற்ற முழுப்பெரு வரங்க ளெல்லாஞ்
சிந்தைசெய் யாதோர் பாலன் தேவருக் காக வேற்று
வந்தையா வமர்த்தல் செய்வான் மற்றவ னெடுபோ ராற்றி
நிந்தைதீர் வெற்றி மேவி நிகழவும் வேண்டி மென்றான். (௩௫)

முன்னுரைத் தவைக்கவ் வாரே யாகென மொழிந்து நக்குப
பின்னுரைத் ததற்கு நின்னோ டெவர்பெரி தமர்த்த போது
முன்னுரைத் திட்ட வாரே நமையலான் முடிவு காணும்
பின்னுரைத் திடலென் போதி பெருவவிச் சூர வென்றுன். (௩௬)

கோதிலா னுரைத்த வர்த்தைக் குறிப்புண ராது சூரன்
போதிலா னெயிமா லேனைப் புலவர்கள் போற்செவ் வேளு
மேதிலா னென்றுட் கொண்டே யெய்தினுன் மகிழ்ச்சி யொன்று
மோதிலான் றேழுது போன னுருக்கரர் தனன்கோ மானும். (௩௭)

சென்றவன் மீபூர வெற்பிற் சிறந்துவீற் றிருக்குஞ் செவ்வேண்
முன்றனு வளைத்துச் சென்றான் மூண்டன னவனும் போருக்
கொன்றுவெஞ் சினமீக் கொண்டா ரொன்றலா வாளி தூர்த்தார்
கூன்றவெவ் வுலகுளீ செல்வார் கலங்கினர் சுரரு மம்மா. (௩௮)

இவ்வண்ணம் பெரும்போ ராற்றி யிளைத்தனன் மீட்டி மென்னே
செவ்வண்ணப் பெருமான் றந்த வரமெனச் சிந்தை செய்தான்
மைவண்ணப் பொழில்சூழ் சூரை மாதேவன் பூசைப் பேற்றாற்
கைவண்ணச் சிலைவெஞ் சூரற் சூதித்தது கரிசின் ஞானம். (௩௯)

ஞானம்வூர் துதித்த லோடி நமையலான மற்று முள்ளோ
ரானவர் நின்னை வெல்லா ரென்றர னுரைத்த வார்த்தைக்
கினமின் றவனை போர்செய் யிவனெனத் தெளிந்தா னந்தோ
போனது போக நாமேற் புரிவதென் னென்று தேறி. (௪௦)

அபிபகை பூண்ட வாறே யமர்த்தொழிற் தவனுக் காளாய்
விடுவதே துணிபென் றோர்ந்து வேலையுண் மாவாய் நின்று
படுசுடர் வேலாற் கீளப் பட்டிரு புள்ளா யையன்
றொடுகழற் பாதம் போற்றித் துவசமோ ரீந்தி யானான். (௪௧)

அருந்தவப் பெரியீர் கேண்மி னறைந்தவிவ் வேது வாலும்
பெருந்தவர் சூரை யென்பர் பேசவல் லவாநா விற்கு
விருந்தெனும் புகழ்ப்பொன் னான விசயால யன்ப ணிந்து
திருந்துபல் பணியுஞ் செய்த திறமெடுத் துரைப்பாங் கேண்மின். ()

சூரன்பூசித்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௩௦௪.

பொன்னுன் விசயாலயத் தேவன்

திருப்பணிப்படலம்.

அசையாவள மல்கி விளங்கி யமைந்து நாளு
மிசையானிறை யும்பொலி சூரை யிடத்து வாழ்வோன்
பசையாலுயிர் முற்று முவப்புறுபி பான்பொன் னுன்
விசையாலய தேவ னெனும்பெயர் மேவி யுள்ளான். (க)

வேறு.

இரும்புகழ் மேனியி லங்கெழில் வாய்ந்து
சுரும்புவி ராம்பொழிற் சூரையை யண்மிப்
பெரும்புவி யோர்மிகப் பேணுதல் செய்து
விரும்புற நாளும் விளங்குகு ணததான். (உ)

குறுகில மன்னர்கு லத்திலு திததான்
மறுவறு' கல்விடி ரம்பென வாய்ந்தான்
முறுவலி னாற்புர 'மூன்றுமெ ரித்தா
னுறுதளிர் நேரடி யுள்ள ம மைப்பான். (ங)

பொத்திய மாமலம் வேரொடு போகச்
சத்திய ஞானச தாசிவ பூசை
நித்திய மாற்றின லாற்பசி நீங்கான்
பத்திய னாய்மிகு பண்பு வளர்ப்பான். (ச)

சிவனமர் மாதலச் சேவைசெய் தென்றுஞ்
சிவதல மான்மிய மேசெவி யேற்றுஞ்
சிவனடி யார்திருப் பூசைபு ரிந்துஞ்
சிவபணியேநனி செய்துமு வப்பான். (ரு)

கற்றவ ருக்கொரு கடபக மாண
னற்றவ ராசுந விற்றிட வாழ்வோன்
கொற்றவ ரேறுகு லாவுபன் னூலு
முற்றவி ணர்ந்தமு முப்புக ழோனே. (சு)

வேறு.

இந்திர திருவ நென்னு மினையனில் வாறு வாழ்நாட்
சந்திரன் தவரு மாடத் தனிககர்ச் சூரை யோர்பா
னந்திர வியமென் றோது நல்வளப் பொலிவோ ளெள்ள
மந்திர வருவன் மேய வதரியா ரணியம் புக்கான்.

(எ)

சான்றவர் பலருங் காணத் தன்னக ரொருபான் மேய
மான்றபல் விருக்கந் தொக்க வதரியா ரணியம் புக்க
தேன்றவழ் மாலை மார்பன் கீறுவழி யூடு சென்று
கான்றவழ் மலர்வி ராமக் காண்த்து வளமை காட்டி.

(அ)

மலர்செழுங் கடுக்கைத் தாரு வொன்றன்மேன் மருவ கத்தி
யலரரும் பணையப் பூவை யத்தரு மீறைத்த தோற்ற
நிலவுதன் முடிமேற் காண நெடியவெங் கரித்தோன் மூடிக்
குலவுசீ ரீந்தி வண்ணக் குரிசினின் றனைய தோர்மின்.

(சு)

ஒருங்கிலையுருத்துப் பூத்த வொள்ளிய பலாசோர் பாங்கர்க்
கருங்கழி மலர்க்கா யாவொன் றுறவெதிர் காயா வொன்று
பெருங்கிளை பரபிபித் தாழ்தல் பெண்ணொரு பாக னேரே
சுருங்கலி லன்பின் மாயோன் பணிவது துணைவ தோர்மின்.

(க0)

அடித்தலம் பூத்த காயா வணைதர வதன்மேற் கொன்றை
முடித்தல முதலாப் பூத்து முறிவற விளங்குங் காட்சி
படித்தலம் புகழ்மா லாய பயோதர லூர்தி மீது
கொடித்தலத்தேறு வைத்த குழகனின் றனைய தோர்மின்.

(கக)

பிடாமலர் திருப்ப வுள்ளாற் பிறங்கிய காயா மேலால்
விடாதலர் தொருங்கு மூடி விளங்கிய தோற்ற முள்ளாற்
படாதசத் துவளி ரம்பப் படர்ந்ததா மதம்பு மத்துக்
கெடாதுமை யுருத்தி ரன்போற் கிளர்தரு தன்மை யோர்மின்.

(கஉ)

வன்னியர் தருவி நீழன் மூலர்தமர் பிடாவின் றோற்ற
மின்னிய கழனி வாசற் கொற்றவா ளீசர் மேலாற்
றுன்னிய ஸுயார் கூடிச் சோற்றபி டேகஞ் செய்ய
மன்னிய காட்சி போன்ற தோருமின் மதியான் மிக்கீர்.

(கஃ)

இருதரு வொருங்கு பின்னி யெழுமலர்ச் சிவப்பு வாய்ந்து
பொருவனி யலைத்த லாலே யசைதரு பொலிவு தேரின்
வெருவரு தன்மை யில்லா விசயனு நம்பி ரானு
மொருவருஞ் சினத்தின் மற்போ ருஞற்றிய தொப்ப தோர்மின். ( )

நெடியவித் தாரு மேலா' னிரம்பிய கிளைக ளெல்லாம
படியமை திசைக ளெட்டும் பரவுற விரித்துப் போக்கிக்
கடியமுண் டகங்கீழ் மொய்ப்ப நிழல்செயுங் காட்சி தேரின்
கொடியகோ னடாத்து மன்னன் குடைநிக ராவ் தோர்மின். (கரு)

செறிதர வீட்டா நின்ற செம்பொருண் முழுதும் யாரு
மறிதரா வண்ண மண்ணுண் மறைத்துவைத் தமர்வார் மானக்
குறிபெறு தன்காய் முற்றுங் குலவுமட் புதையப் போக்கி
வறிதமைந் தெழுந்து நிற்கும் வருக்கையின் றிறனு மோர்மின். ( )

இன்னபல் வளங்க ளெல்லார் தனித்தனி யியைய நோக்கித்
தன்னமர் காதல் பொங்கச் சான்றவர் பலர்க்குங் காட்டி
மன்னவன் வருமப்போது வாரிச மலர்கள் பூத்து
நன்னல மருவும் பொய்கை யொன்றிவ ணன்று கண்டாள். (களு)

நிருமல வடியார் சிந்தை நிகர்தரத் தெளிந்த தாய
குருமலர் தீர்த்த மள்ளிக் கொண்டனன் விருப்பி னுண்டான்
நிருமலர் பறித்து மோர்தான் றிப்பியம் பொலிய விர்த
மருமலர்த் தீர்த்த மிங்கு வந்ததென் னென்று தேர்வான். (கஅ)

அத்தகு தீர்த்த மேலைக் கரையினை யவாவிச் சென்ற
ஊத்தமக் கதிரோ னங்குப் பொலிந்தினி துறைதல் கண்டான்
கைத்தலங் குவித்துத் தாழ்ந்து கருகிருள் புருகுஞ் சோதி
வித்தக னிங்கு மேவ லென்னென மிக்குச் சூழ்வான். (கக)

இலங்குமிக் கானத் தின்னு மென்னுள தாய்வோ மென்று
துலங்குமத் தான் நின்று துணைந்துசற் றப்பாற் சென்றான்
மலங்குத் தவிர்த்தாட் கொள்ள வதாரின் னீழன் மேவி
யலங்குபே ரருளின் வைகி யருள்சிவக் குறியைக் கண்டான். ( )

கண்டபோ துன்பு பொங்கக் கைகடர் தலைமேற் கூம்பு
மண்டனிற் பணிந்து வீழ்ந்து வல்லையி னெழுந்து நின்றே

யண்டர்தம் பெருமா னிங்கே யகப்பட்டா னடியேம் கந்தோ
தொண்டனே னுயர்க்கே னென்று துதித்துமிக் குவிகை பூத்தான். (1)

வயங்குமிச் சுயம்பு லிங்க மான்மிய மொன்றுந் தேரேன்
றியங்குத லொழிக்கு மந்தத் தீர்த்தத்தின் வரவுந் தேரே
னியங்குவெங் கதிரோ னங்ங னிருந்தருள் குறிப்புந் தேரேன்
மயங்குவன் தேற்ற வல்லார் யாரென மனத்துட் கொள்வான். (2)

வேறு.

காணப் படாத வருவினுக்குங் காணப் பட்ட வருவினுக்கு
மாணப் பேருங்கா ரணமாகி வயங்கா நின்ற சிவலிங்கங்
காணப் பெற்றும் வாஸாநான் கழிவ லெனிலென் னத்வென்ன
மாணப் புனைந்து பூசித்தா லன்றி உற்றொன் றியற்றேனல். (உரு)

என்று கதிரோன் புனன்முழ்கி யிலங்கு திருவெண் ணீறணிந்து
நன்று தருங்கண் மணிபூண்டு நமவீற் றுறவைந் தெழுத்தெண்ணி
யொன்று முவகை தலைசிறப்ப வுற்ற திருபுஞ் சனமாதி
யன்று கிடைத்த கொடுபூசை யாற்றிப் பணிந்து போற்றினான். (3)

இடப்பான் மருஷி தேவியையு மிவ்வா தன்பிறி பூசித்துத்
தடப்பா லமர்ந்த செங்கதிரோன் றனையும் போற்றி யுடனுவந்த
மடப்பா லகன்ற சான்றோரு மற்றை யோரு முடன்றொடர [கான்.
விடப்பா றேயும் வேல்வேந்தன் விடைகொண் டிருக்கை போய்ப்புக்

இருக்கை யடைந்த வேல்வேந்த னெண்ண மிருந்து பசித்தானாய்
வருக்கை யடைந்த கானகத்து வதரி நீழல் வீற்றிருக்குந்
திருக்கை யொறுக்கு னம்பெருமான் தேவி யோடுந் தனியிருந்தான்
மருக்கையாத மலர்ததீர்த்த வரவுந் தெரியே னாயிருந்தேன். (உரு)

தீர்த்தம் புனையும் பெயர்யாதோ தீர்த்தக் காவெய் யவன்மேற்குப்
பார்த்தீந் கமருங் குறிப்பென்னோ பழுத்த வதரி நீழலமரு
மாத்தன் பெயரென் னோதேவிக்க கமைந்த பெயரென் னோவீறியே
னேத்தீ விரியே னிவைவெல்லா மென்று தெளிவே னெனக்கவன்று.

இரவு முணவு கொள்ளானு யேங்கித் தணாமேற் றணிதிடந்தா
னரவு குடி தருவருளாற் றுயின்ற னனையான் கனவாத்துப்

புரவு புரிவோன் முதலமரர் புணரப் புணரா தகல்பெருமான்
கரவு தவிர்தன் தீருமேனி காட்டி யருளிச் செய்கின்றான். (௨௮)

வாராய் புகழிற் பொலிந்தோங்கு மன்னு கவலை முழுதுமொழி
யாராய் வதரி வுனத்துமுனைத் தருளுஞ் சிவம்யா மளவில்சுகம்
பாராய் தருமன் னுயிருறுதல் படர்ந்து முனைத்த காரணத்தாற்
பேரா யிரமுள் எளவேனும் பேசு தூல்சங் கரநாமம். (௨௯)

என்றும் பிரியா திடத்திலமர் திருப்பா டிருப்பேர் பார்ப்பதிகா
றென்று மிருவே மும்பெயர்வே றுறுவேம் பின்னோர் காரணத்தா
லன்று நீயுந் தெரிந்திடுகி யைய வொருநீ ரியன்புசை
துன்று மன்பிற் புரிதலாற் சூனா யாய தித்தலப்பேர். (௩௦)

முந்தக் கதிரோ னமையாட்ட முயன்று கண்டா னததீர்த்த
மந்தக் கதிரோன் பெயர்பூண்டே யமரு மலத்த தடந்தீர்த்தச
சந்தக் கனாவாய் நமைவேண்டித் தணவா திருப்ப னவனடிக்கு
மெந்தத் தலத்து மதிவிருப்ப மிந்தத் தலத்தென் றுணருதிரீ. (௩௧)

பின்னுங் கதிரோன் வேண்டுவவன் பெயர்முந் துறவோர் பெ
யர்பூண்டோ, மின்னுஞ் சொலக்கேள் சூரனடைந் தெய்திப் போ
ற்றி மிகவேண்டி, மன்னும் வரங்கோ டலினனுஞ் சூனா யெனும்
பேர் மருவியதா, லுன்னு மவர்க்கு நினைத்தவெலா, முதவிப் புரக்கு
மித்தலமே. (௩௨)

விசையா லயனா ரெனநினது பேரால் விளங்கு மினியுணர்தி
திசையா தரிக்கும் புகழோய்நீ செய்வ தொன்றுண் டதுகேண்மோ
வசையா வலிய காடுமுழு தகழ்ந்து போக்கி யாலயம்பே
ரிசையால் விளங்க வமைத்துவிடா முதற்பல் சிறப்பு மியற்றுகியால்.

மன்னுந் தனிகுழ் தரவீதி வகுத்து மணிமா ளிகைசமைத்து
மின்னு மறையோர் முதலியபல் குடிக டிவன்ற, மேவுவித்துப்
பன்னு நீயு மவ்விடத்தே குடிகொண் டமர்தி படர்ந்தவெலா, [வன்
முன்னு, முன்னம் பெறுதியென மொழிந்து மறைந்தான், முழுமுதல்

இறைவ னருளி மறைதரலும் விழித்தா னிறும்பு தெய்தினு
னிறையு மகிழ்ச்சி தலைக்கொண்டா னிலவு வதரி வனமருவும் [ருட்
பொறைகெழு டிசைநோக் கிப்பணிந்தான் புலவர்பெருமான் பெருகும
டுறையின் முழுதி மிகத்தினைத்தான் சொற்ற விசயந் லயதேவன். ( )

மேவு கதிரோ னுதிப்பனவும் விழித்தே யிருந்து வெளிவந்து
பாவு மறையோர் முத்தலாய பலருந் தன்பால் வரக்கூவி
யோஷு கவலை யுடையானு யுண்மைக் கனவை யெடுத்துரைத்துத்
தேவு மலியும் வதரிவனஞ் சென்றான் பலரு முடன்வரவே. (௩௬)

சென்ற விசயா லயதேவன் றிருந்த வுடன்வர் தவரோடு
மன்றன் மலர்கண் மலிகதிரோன் வகுத்த பொய்கைப் புனறோய்ந்து
நன்ற வாவு திருநீறு நஞுகண் மணியு முறவணிந்து
வென்ற மறையீ ரித்திர்த்தம் வெய்யோன் வகுத்த தீர்த்தமால். ( )

இந்தத் தலமான் மியமுணர்ந்தே யிறையோ னருளார் மணவாது
சந்தக் கதிரோ னிங்கமர்வான் சாமி தனையிச் சூரியன்கான்
முந்தப் பூசித் தன்னதனும் சூரை யெனவிம் முத்தலத்தை
நந்தப் பெரிய ருணாப்பரினு நவிலி மொருகா ரணங்கேண்டின். ( )

சூரன் பூசித் ததனாலுஞ் சூரை யென்பா ரென்றுபுவித்
தேரன் றிருவாய் மலர்ந்தனன்காண் சென்று பணிவோ மவனையென
வாரன் பொடுமங் கடைந்தவரோ டளாவிப் பணிந்து போற்றினான்
வீரன் விசயா லயனென்ன விளம்பு நாமப் பெருந்தகையே. (௩௭)

அன்றே நவியங் குயமுடையார் பலரைக் கூன் யடவியெலாங்
கொன்றே யொழிமின் மீகப்பழுத்துக் குளிர்ந்த நீழல் செய்யுவதரி
யொன்றே தவிர வென்றுரைத்தா னுரைத்த வாதே யவர்களெழுந்
தின்றே முடித்து மெனக்கூறி யெறிந்து தொலைத்தார். வனமுழுதும்.

சிம்ப முணர்ந்த திறலோரைச் சிறப்பின் வருவித் திறைவ்னுக்குப்
பொற்ப வமரீர் லயநன்கு புரிமி னென்று பொருள்பலவு
மற்ப மொழிய நனிகொடுத்தா னவரும் வரைகள் பலபிளந்து
நிற்ப் கிட்ப்ப முறையாக நேரப் பொருத்திப் பணிசெய்வார். (௪௧)

ஆன்ற கருப்பக் கிரகமே யலங்கு மத்த மண்டபமே
தோன்ற மிளிர்மா மண்டபமே சோதி நிருத்த மண்டபமே
யேன்ற முதிலே கோபுரமே யாக சாலை மடைப்பளியே
சான்ற பொருபார்ப் பதியென்றுந் தணவா தமருஞ் சினகரமே. ( )

சூழா ஶீரே தேவரமர் சுடர்செய் பொன்செய் தனிதனை
யழா முலகு வினிதேத்த விசைக்கும் பிறவே பேரழகு

வாழா நிற்க வகுத்தமைத்தார மன்னு முவகைப் பேருததி
யாழா விசயா லயதேவ னேக்கி நோக்கி யதிசூழித்தான். (சங்)

பின்னு மொருநான் மறுகொழுங்கிற் பிறங்கப் புரிந்தாங் கிருபாலுந்
துன்னு மணிமா ளிகைபலவாய்த் தோன்ற லுயர்விற்புரிவிததுக்
கொன்னு மறையோர் குடிமுதனாற் குடியும் பிறவுங் குடியேற்றிப்
பன்னு மினிய நன்னுளிற் றவக குடியே ஷினன்னுனும். (சங்)

தாவா புணர்ச்சி லுனதி சைவ மறையோர் தமைக்கொண்டு
முவா முதல்வற் கபிடேக முழங்கப் புரிந்து மற்றுமுன்
தேவா னவர்க்குத், செய்விததுத் திசுழி சனையும் விழாக்கிறப்பு
மோவா வளத்தின் மிகப்பெருகி யோங்கப் புரிவித் திறைஞ்சவான்.

நீர் ருத விளைநிலமு டெவான் டுடவு சோலைகளுஞ்
சீர ருத பாட்பசவுஞ் செம்பொன் பொலிபல் வாகனமு
மேர ருத கொடிகுடைமுன் னிசைக்கும் பலவாம் விருதுகளு
நார ருத மனத்தினெடு நங்கன் பெருமாற் கினிதளித்தான். (சங்)

எங்கு மறைகள் முழங்குவன வெங்கு மியங்க ளிபம்புவன்
வெங்கு மடியர் குழாநெருங்கு மெங்கும் பரிசு னங்கன் குழா
மெங்கு மிகுவ வரமுழக்க மெங்கும் வரங்கொண் டிவப்பவரே
யெங்கும் பொலியப் பெருகியதா லெங்கள் பெருகான் திருக்கோயில்.

ஆன்று விசயா லயபுரமென் றோர்பேர் பூண்ட தச்சுரை
நன்று தெரிமின் முனிவரர்கா னென்று சூத னவிற்திடலும்.
வென்று பொறியைந் தையும்விதத மேலோர் சூத முனிவரன்னு
மென்று மன்பிற் பணிந்தெழுந்து தோன்ற வொன்று வினாவுவார். (சங்)

ஐய விசயா லயதேவ னமர்ந்த பதிமுன் சூறையென்ற
யெய்ய மீட்டுஞ் சூறையென்ற யிரண்டோ லொன்றோசூறையெனல்
செய்ய திருவாய் மலர்ந்தருளிச் செய்ய வேண்டி பென்றிரந்தார்
மைய லகன் டு தாதவனு மகிழ்ச்சி பூத்து விடைகொடுப்பான்.

ஆன்ற சூறாத் தலத்தெல்லை யைங்கு ரோச நாம்புறத்துஞ்
சான்ற வதனு ளொருபாகந் தயங்கு நகர மாயிருந்த
தேன்ற வொருபா கங்காடா யிருந்த திவனு லதுமாறித்
தூன்ற புணர்வீர் சூறையென லொன்றே நெடுநாள் கண்டதது. (சங்)

அதன லந்தத் தலவரலா றறியா திருந்தார் யாவர்களு
மதனால் வருந்தான் வெளிசெய்தான் மன்னன் கனவிற் சென்றருளி
யிதன லந்தத் தலப்பெருமை யிறைவ னேசொற் றிடற்குரியோன்
பதன லுயர்ந்தீ ரென்றுரைத்து மற்றைக் கதையும் பகருவான். (௧)

பொன்னுனவிசயாலயதேவன் திருப்பணிப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௩௩௩.

பொன்னுனவிசயாலயதேவன் நிருத்த தரிசனஞ்செய்தபடலம்.

பசையாலுயி ரோம்பி, வசையாவுமின் மாண்பான்
நிசையாவுஞ்செல் சீர்த்தி, விசையாலய னென்பான். (க)

சூனாக்குடி மேய, காணாப்பொரு கண்டன்
சீரைபுனை செந்தா, ணாக்கொடு நட்டி. (உ)

வருவானெரு தினத்திற், பெருவானவ ரேத்து
மொருவானவன் முன்போய்த், திருவார்துதி செய்வான். (ங)

கதிரோனடி போற்றப், பிதிராவர மீந்தோ
யதிராவரு சூரற், கெதிராநலந் தந்தோய். (ச)

குலவானவ ரேத்தி, நிலவாதரஞ் செய்ய
வுலவாவத ரியில்வாழ். நலவாவருள் செய்தி. (ரு)

எண்ணுரெயின் மூன்று, மண்ணாகவெ ரித்து
விண்ணாமிபு ரந்த, வண்ணாவருள் செய்தி. (சு)

செந்தாமரைக் கண்ணார், நந்தாவக நந்த
முந்தாரமு லாய, மைந்தாவருள் செய்தி. (எ)

மூற்றாமென வந்த, கூற்றாருயிர் சிந்தப்
பாற்றாழை காத்த, வேற்றாயருள் செய்தி. (அ)

பம்பாதர வோங்கக், கொம்பாரிடை யானைச்
செம்பாதிமெய் வைத்த, நம்பாவருள் செய்தி. (௯)

சித்தாவடி நாயேன், சத்தாதரித் துய்ய
வொத்தாடியு வக்கு, முத்தாவருள் செய்தி. (௧௦)

விரித்தாய்தரு மேலோர்க், குரித்தாய்மிளி ரொருவா
பரித்தாய்வரு திங்க, டரித்தாயுனைச் சார்ந்தேன். (௧௧)

முத்தாமுழு முதலே, யத்தாவுனை யுடைந்தே
னத்தானயன் போற்றுஞ், சுத்தாவுனைத் தொழுவேன். (௧௨)

மறவாதடி போற்று, மறவாணர்க ளரசே
பிறவாநெறி பெறுவே, னுறவாவுனைத் தொழுவேன். (௧௩)

பொன்னையொளிர் மணியே, மின்னேபுரை சடையாய்
தன்னோவரு சம்பு, வன்னையுனை யடுத்தேன். (௧௪)

வரமாதவர் வழுத்தா, தரமார்தரு தாணூஉ
கரமானுரி போர்த்த, பரமாவுனைப் பணிவேன். (௧௫)

வேறு.

என்று தோத்திரம் புரிதலு மெதிரெழுந் தருளிக்
குன்று கோட்டிய குழகன்வேண் டெவெவன் கூட
நன்று நல்குது மென்றலு நயந்தடி பணிந்து
வென்று மேம்படு புகழுடை யானிது வேண்டும். (௧௬)

ஐய நேகின் தருணடங் கண்டிடு மார்வம்
வெய்ய பாவியேற் கெழுந்ததா லதுபெற வேண்டிஞ்
செய்ய நின்னருள் செய்தியென் றிரந்தனன் மகிழ்ந்து
வைய் முய்தர வாளுடை யானிது வகுப்பன். (௧௭)

என்று மித்தலம் போலநா மினிதுவீற் றிருக்கு
நன்று மேலியி வொருதல நகுதிருப் புத்தா
ரொன்று மிவ்விட வதரிபோற் கொன்றையங் குறையுந்
தொன்று சூரிய தீர்த்தம்போற் சீதனி துலங்கும். (௧௮)

இங்கு மாலயன் முதலியோர் வழிபட லென்ன
வங்கும் வீர்துவந் தடிபணிந் தேருவா ரணைய

பொங்கு மாதலத் திலக்குமி தொழநடம் புரிவோங்
கொங்கு மாணியா யாயிடைக் குறுகிநீ காண்டி. (௧௯)

என்றுவாய்மலர்ந் தின்னருள் செய்துருக் கரந்தான்
கன்று மான்மழு வேந்தியோன் கருத்தமுற் றிய்தென்
றன்றுசேவடி பணிந்தெழுந் தருள்விடை பெற்றுச்
சென்று சேர்த்தனன் திருநல மலிதிருப் புத்தூர். (௨௦)

திருப்புத் தூருமை தேவனைத் தேவர்தம் பிரானை
விருப்பிற் றுழந்தெழுந் தருளபெறு விருப்பனாய் நின்றான்
கருப்பிற் றேமொழித் திருவுங்கை தொழுதீன ணின்றா
ளருப்பிற் கொன்றையா னாரருள் வழங்குவா னான். (௨௧)

விரியி ளங்கதி ருதித்தென மினிர்சடை மேவிப்
பரிய மாமுய லகன்வெரி நொருபுத மூன்றி
யிரிய மும்மல மொருபதங் குஞ்சிதக் தெடுத்தத்
தெரிய வம்மைவாண் முகத்தருட் கட்கடை செலுத்தி. (௨௨)

மாயன் மத்தள முழக்கவண் டாளமா மலர்மேற்
றாய் னெுத்திடத் தும்புரு நாரதர் நரம்பு
மேய வீணைகொண் டிசையழ் தொழுக்கிட விரவிப்
பாய பங்கண் மரகர வெனுமொழி பரப்ப. (௨௩)

மதலை மாணியு மதின்முதல் குறைந்தமா வினையும்
விதலை தீர்திருத் தோளிடைத் துயல்வர மேலான்
முதலை யோடொரு திங்களு முகிழ்த்தெழ வதலை
யதலைநீயெனு மருமறைச் சிலம்படி யரற்ற. (௨௪)

ஒருக ரந்துடி முழங்கிடக் கொழுந்துகொண் டொளிர்தி
யொருக ரந்தகிரி னிவந்தெழக் கவிழ்தலை யுளுற்றி
யொருக ரந்தனி பொலிதர வுயிரெலா முய்வா
னொருக ரந்தழைந் தபயமின் னருளொடு முதவ. (௨௫)

ஐடி னுன்றிரு வருட்பிரா னுடலை நோக்கிச்
சூடினானிரு கைகளுந் தலையிசைத் துதித்துப்
பாடி னுன்வினை பாற்றினுன் பார்த்தெழு புளகத்
மூடி னுன்றிரு மகனாமுன் ளானந்த முகிழ்த்தாள். (௨௬)

மற்றை யாவரு மானந்த முற்றனர் வள்ளல்
சுற்று கான்முடி யமைநீ முழுமதித் தோற்றம்
பெற்ற தாமெனப் பிறங்கிய தறிந்துளம் பிணைந்து
கொற்ற வாளினுன் விடைகொடு குறுகினுன் றன்னூர். (௨௭)

அளவி லானந்த முற்றவன் சூராவா மூல
னளவி லின்பருள் பாததா மரைபணிந் தகம்போ
யளவி லானந்தக் கூத்தையே யுண்ணினார் தமர்ந்தா
னளவி லாப்புக் ழானென வுரைத்துமே லகைவான். (௨௮)

பொன்னுனவிசயாலயதேவன் நிருத்த தரிசனஞ்செய்தபடலம்

முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௩௮௩.

சங்கப்புலவர் பூசித்தபடலம்

மேலாகிய புகழானாயர் விசயாலய தேவன்
சாலாகிய வின்புற்றினி திவவாறமர் தருநான்
மாலாகிய வாணைன்றொழு மதராபுரி யதன்வாய்
நாலாகிய மறைதேர்வரு நம்மானமர் தனியுளா. (௧)

ஒருவாதொளிர் திருமண்டப மொன்றுண்டத னுப்பட்
பெருவானரு மீணுகற்கரும் பீடத்தினி தமர்வார்
மருவார்மரை மலர்வாழ்கலை மகன்கூற்றிலு தித்தார்
திருவார்வட கலைதென்கலை தேர்ந்தேகரை கண்டார். (௨)

திருந்தார்புர மூன்றுங்கெடச் செற்றாரரு ஞற்றார்
வருந்தார்கதிர் மதிதெற்குவ டக்கேகிடு மேனும்
பெருந்தார்கொடு சிவபூசை பிறக்குற்றிடி னன்றி
யருந்தார்சுவை யமுதாயினு மளவாப் பெரும் புகழார். (௩)

நீரூடிய திருநேனியு நிலவோடொளிர் கங்கை
யாரூடிய சடைமோலியு மழலாடிய கரமு

மேறாடிய கொடியும்முடை யிறையோனுட னிருந்தே
பேறாடியுதமிழாய்தரப் பெருமாதவம் புரிந்தார்.* (ச)

பொன்னோவெனப் பொலியுஞ்சடைப் புத்தேளுட னிருப்பு
மன்னோவவ னெடுவாதம றைந்தேதெளி மாண்ட
முன்னோதரும் பெருமாதவத் துடையாரென மொழியி
னென்னோவவர் பெருமைத்திறன் யானோசொல வல்லேன். (ரு)

வேறு.

புனைதரு மினைய சங்கப் புலவரே மெழுவோ ருங்கண்
ணனைதீரீ கடம்பி னீழ னையனார் பதமு மேன்மேல்
வனைதரு கயற்க ணம்மை மலரடித் துணையும் போற்றிக்
கனைதரு பொலிவி னோடுங் களித்தினி. திருக்கு நாளில். (சு)

உமையொரு பாகங் கொண்ட வுத்தமப் பெருமான் மேவி
யமைதரு தான மெல்லா மணைந்தணைந் திறைஞ்சு மார்வங்
கமைமிகு மவர்க்குண் டாகக் கடம்படி முளைத்த வேணிச்
சுமையுடை முடியாற் போற்றித்தொழுதனர் விடைகொண் டாரால்.

அருப்பவிர் கடுக்கை யானை யங்கையோ ருடுக்கை யானை
மருப்பவிர் விஷடயி னானை வாளராத் தொடையி னானை
புருப்பவெஞ் சூலத் தானை யொலிமறைச் சீலத் தானைத்
திருப்பரங் குன்றிற் சென்று கண்டிசே வித்தா ரன்றே. (அ)

கருதுவா ருளத்தி னானைக் காரணி களத்தி னானை
மருவுதாட் டுளத்தி னானை வரிவிழிக் குளத்தி னானை
யொருவுறா வளத்தி னானை யொப்பில்கோ மளத்தி னானைத்
திருவியி லாப்ப னூரிற் சென்றுசே வித்துப் போற்றி. (ஈ)

மதியணி சடையி னானை வையமுண் விடையி னானை
யதிர்ப்புலி யுடையி னானை யணங்கொரு புடையி னானை
விதிதலைத் தொடையி னானை வெம்மழுப் படையி னானைப்
பதிவளைக் கொடுங்குண் றெய்திப் பண்பொடு பணிந்து போற்றி. (ஐ)

ஆடக விவணி யானை யற்புளங் காணி யானை
நாடகப் பாணி யானை ஞாலமுண் பூணி யானைக்
அ

காடகத் தூணி யானைக் கருந்துழாய்த் தோணி யானை
யேடக நகரில் சென்று போற்றியிக் கின்ப முற்று. (கக)

பூதவெங் கணத்தி னானைப் பூங்கொன்றை மணத்தி னானைக்
கோதமில் குணத்தி னானைக் கோளராப் பணத்தி னானை
வேதமந் தணத்தி னானை வேதக்கோ வணத்தி னானைப்
போதப்பூ வணத்தி னானைப் பொங்குபே ரன்பிற் போற்றி. (கஉ)

அடியவர் பாலு டானை யன்பிலர் பாகூ டானை
யொடியரு மருள்கோ டானை யொருநின்த் திலும்வி டானை
நெடியநன் மறைக்கா டானை நிகழ்மறை யலாற்பா டானை
படிபுகழ் தருமா டானைப் பதியனைத் தொழுது போற்றி. (கங)

அழிதகை யொருவி னானை யாழ்வுருவி னானைக்
கழிதரு கருவி னானைக் கரையறு திருவி னானை
யொழிதரு வெருவி னானை யொள்ளருட் டருவி னானைச்
சுழியலின் மருவி னானைத் தொழுதனர் துதித்துப் போற்றி. (கச)

வித்தக மூன்றார் செற்ற வீரனை நெடிய மாயோன்
சித்தம்வைத் தவாவிச் சேருந் தேரனைச் செந்தே னுண்டு
தத்தளி முழங்குங் கொன்றைத் தாரனைத் தாவா மேன்மை
யுத்தர கோச மங்கை பூரனைத் தொழுது போற்றி. (கந)

வலந்தரு பிறவித் தூன்ப வாதனை யொழிக்க வேண்டிப்
புலந்தரு நெறியி னின்றார் போதனை மணிபொன் செய்து
கலந்தரு சிறப்பிற் சங்கக் காதனைக் கருது வார்க்கு
நலந்தரு புகழி ராம நாதனை யிறைஞ்சிப் போற்றி. (கஈ)

ஒருபுற நீலி யானை யொண்பிட்டுக் கூலி யானை
மருவருள் கோலி யானை மட்டர்க்கருள் பாலி யானை
யிருளறு வாலி யானை யிருஞ்சடா மோலி யானைக்
கருதுநெல் வேலி யானைக் கைகுவித் திறைஞ்சிப் போற்றி. (கள)

அருந்துண வாலத தானை யக்கமார் பாலத்தானைப்
பொருந்துகைச் சூலத தானைப் பொற்கள நீலத் தானைக்
கருந்துழாய்க்கோலத் தானைக் கைக்கொண்டெய் சிலத் தானைத்
திருந்துகும் ரூலத் தானைச் சென்னிதாழ்ந் திறைஞ்சிப் போற்றி. ( )

விருப்பவிர் கோயி லாணை விண்டொடுவேயி லாணை
யிருப்புற ஞாயி லாணை யெற்றைக்குந் தாயி லாணைப்
பருப்பதம் பாயி லாணைப் பகர்தரு நோயி.லாணைத்
திருப்புன வாயி லாணைச் சேவடி பணிந்து போற்றி. (௧௯)

விண்ணவர் தமக்குக் கோவை விளக்கஞ்சால் பரமான் மாவை
யண்ணலம் புகழ்சா தேவை யன்பர்க்கோர் தெய்வ வாவை
யெண்ணரு மிதழிபூ புவை யெடுத்தணி தருமு வாவைக்
கண்ணகன் குருந்திற் கற்பக் காவையுற றிறைஞ்சிப் போற்றி. (20)

ஆற்றவர் நேச னாை யருளுப தேச னாைப்
பொற்றநற் தேச னாைப் புலியதட் சே னாை
நற்றவ வாச னாை நகுதழ லாச னாைக்
கொற்றவா ளீச னாைக் கோயிலூர் குறுகிப் போற்றி. (௨௧)

ஆராணை முடியின் மேனக் கார்த்தாணை யுரித்த வையப்
பாராணை மதவே டையப் பார்த்தாணைப் பற்றார் மாட்டுச்
சேராணை யரவழ் பூனச் சேர்த்தாணைச் சிறந்த கானப்
பேராணை யெமது பாசழ் பேர்த்தாணைப் பரிவிப் போற்றி. (௨௨)

மோதளி யிராத்துப் பாட முகிழ்த்தலர் கொன்றை யோடு
சீதளித் தடமும் வீசந் திவிலையெண் டிசையும் விச்
வேதளி யீமைந்து சார்ந்தோர்க் குறுமல மாயா கன்மக்
கோதளி வீழங்கும் புத்தூர் குறுகினார் புலவர் யாரும். (௨௩)

அளவிலா வுவுகை விம்ம வாணந்தக் கண்ணீர் வார
வளவிலா விற்ப மேங்க வாரணம் புகழ்ந்து போற்ற
வளவிலா வளங்கண் மல்கி யமைதரு திருப்புத் தூர்வா
முளவிலா னந்தக் கூத்த ரடிதொழு தமர்ந்தா ரங்கண். (௨௪)

பொருவிலா வறிவிற் சங்கப் புலவர்க டிருப்புத் தூரின்
மருவின றிருப்ப தோர்ந்து சூனமா நகர்வாழ் மன்னன்
றிருவிய ல்வரைக் காணத் திகழ்ந்தெழு வேட்கை முன்னே
யொருவிலா னின்று காண்டற் குற்றதோர் சூழ்ச்சி யோர்ந்து. (25)

வேறு.

ஏன்மவொரா ஐடையிட்டாங் கிருவிகற்பத் தான் முடிநீர் ரிசை
வெண் பாவொன், றுன்றபிறப் பொருளமையப் *பிறந்தபிறப் பாவெ
னமுன் னமையத் கொண்டு, சான்றதிறப் புத்தூரா னடனமுந்தன்
பேறுமுறத் தருகா சென்று, தோன்றவியல் வாய்பாட்டிற் கண்டெ
ன்று முடித்தேட்டிற் றுலங்கத் தீட்டி. (௨௬)

எதிர்நின்ற நெருவன்கைக் கொடுத்தினைக் கொடுபோய்நம்
மிறைவாழ் புத்தூ, ரதிற்கின்ற புகழ்ப்புலவர் பாற்கொடுத்து மற்ற
வர்தோர் தறைதல் கேட்டு, முதிர்கின்ற கடுப்பினெயும் வருகென்
றான் புத்தியென மொழிந்தன் னான்விண், னெதிர்கின்ற திருப்புத்
தூர் சார்ந்தனைய ரிருக்குமிடத் தெய்தி னானே. (௨௭)

புலவர்முனம் பணிந்தெழுந்து வதரிநிழ லொருமுக்கட் புத்
தேண் மேய, நலவர்புகழ் சூரைநகர் மர்விசயா லயதேவ னடைத்தான்
மிக்கான், கலவரணு காரெறியா னுமைக்காணக் கவியொன்றென்
கையி னல்கி, நிலவர்புகழித்தலத்து விடுத்தானென் றுரைந்ததையு
நேர்வைத் தானே. (௨௮)

உறந்தபுகழ்ப் பெரும்புலவர் மகிழ்ந்ததுகைக் கொடுவாசித்
துணர்விற் றெள்ளிப், பிறந்தபிறப் பெனும்பாட்டிற் சொற்சுவை
யும் பொருட்சுவையும் பிறங்கு மேனுஞ், சிறந்தமதி யென்றுரைத்த
தொருதோட மென்றவர்தாஞ் செப்பக் கேட்டு, மறந்தவனா காமன்
மனங் கொடுதொழுது சூரைநகர் வந்தா னன்றே. (௨௯)

வந்தவன்மெய்ப் புகழ்விசயா லயதேவ னெதிர்போற்றி வண
ங்கி யென்கைத், தந்தகவி துணைக்கொடுபோய்ச் சங்கவான் புலவர்மு
னந் தாழ்ந்து வைத்து, முந்தநீ கொடுத்ததென மொழிந்தனன்மற்
றவரெடுத்தார் முகமன் செய்தார், சந்தமழி யாதுவா சித்தாரக் கவி
ப்பொருளுந் தவரம லோர்ந்தார். (௩௦)

* “பிறந்த பிறப்பாற் பெறும்பேறு பெற்றே
மறந்து மினிப்பிறக்க வாரோஞ்—சிறந்தமதி
சேர்த்தானைப் புத்தூர்த் திருத்தனியா னைப்புலவன்
காந்தானைக் கூத்தாடக் கண்டு.”

‘நிறைந்தமதி’ என்றும் பாடும்.

மிக்கமகிழ்ச் சியரானார் சொற்சுவையும் பொருட்சுவையும் வியந்தா றேனார், தொக்கவுதிற் சிறந்தமதி யெனப்புகின்ற வைத்ததொரு தோட மென்றா, ரக்கணமே யான்மீண்டு வந்தனனென் றான் கேட்ட வருளசான் மன்ன, னக்களவின் மகிழ்ச்சியுயி மீட்டுமவன் முகநோக்கி நவில லுற்றான். (நக)

இன்னேநீ திருப்புத்தூர்க் கேகுதிமுன் போலவவ ரெழுந்து மாலை, நன்னையத் திறையவன்வாழ் தளிக்கேகு வர்கூட நண்ணி நீயு, மின்னோர்செஞ் சடையார்மு னவர்முனஞ்செல் பெருந்தீபம் வேலை யாளன், மன்னையத் தொடுவெப்ப னுடனெடுத்திச் சுழற்றிநீ தகையில வைத்தி. (நஉ)

ஆயபொழு தவருரைக்கு மஹ்றமுங்கேட் டிங்குவினார் தண்ட வா யென்றான்,மேயவவ னவ்வாதே செய்துமீ ளுவலென்று விடை பெற் றேகிப், பாயமதிற் றிருப்புத்தூர் புருந்துசங்கப் புலவரொடும் பரிந்து பின்னே, நாயனமர் கோயில்புகுந் தான்றிருமுன் வவன்றீப நலக்க ஸுவததான். (நங)

வைத்தவுட னதையெடுத்துக் கொள்ளிவட்ட மெனச்சுழற்றி வைத்தான் மண்மே, லுய்த்துணரும் பெரும்புலவர் குறைமதிய நிறைமீதியா ஸொள்ளிர்ந்த தம்மான், மெய்த்தநடச் சுழற்சியிலென் றறிவித்தா னமக்கென்று விளங்கத் தேர்ந்தார், சித்தமகிழ்ந் தாரவ ன்றன் முகநோக்கி விரும்பியிது செப்ப லுற்றார். (நச)

கறமவீர்கள் புகழ்விசயா லயதேவன் பாடிவிடு கலியுள் யாதாங், குற்றமிலை குற்றமிலை குற்றமிலை கருத்துணராக் கூற்று குற்றப், பெற்றநீதினை யற்கநினை யற்கநினை யற்கவெனப் பேசு நீபோய், மற் றவனைக் காணும்விருப் புடையநா மென்பதுவும் வகுத்தி யென் றார். (நரு)

வேறு.

என்றலும் விரைந்து சென்றா னிலங்கெழிற் றூரை புக்கான் மன்றலுந் தாரான் முன்னர் மற்றவ ருரைத்த வாறே .
யொன்றவின் ணப்பஞ் செய்தா லுவகையங் கடலுள்ளிழந்தா னின்றவர் தம்மைக் காண்பே னென்றெழுந் தினிது செல்வான்.

பரிகரி யிரதங் காலாள் பரந்தூன தொடர்ந்து செல்ல
விருகடை நிறுத்திச் செல்ல விளங்குசா மஸாகீ ழுள்ள
வரிகருங் கழற்கான் மன்னன் வாம்பரி யுகைத்துச் சென்று
தெரிவரும் பெருமான் மேய திருக்கோயி லூருட் புக்கான். (௩௭)

இனையவ னின்ன னாக விணர்ப்பொழிற் புத்தா ரம்மாண்
றனைவிடை கொண்டெ முந்து தணப்பருங் கான நீங்கிப்
புனைமலர்ப் பொய்கை சூழக் கோயிலு ரகததுப் புக்கார்
கனைகுரன் மேக மென்னக் கவிமழை மொழிவரீர் யாரும். (௩௮)

சங்கவான் புலவ ரெல்லாம் வந்தமை சாற்றக் கேட்டுத்
துங்கமாம் புணரி மேவத் துனைந்துசெல் குடிஞை யேபோ
லங்கவ ரிருக்கை நேடி யடைந்தனன் றொழுது நின்றான்
மங்கலம் பொலியுஞ் சூரை வளநகர் புரக்கு மன்னன். (௩௯)

சிலரிவன் சூரை யானுஞ் செல்வனென் றவருக் கோத
வலர்புக ழுனையா ரங்கை குவித்தெழுந் தவாவிப புல்வி
நலர்தொழு நின்னைக் காண்பா னாங்கன்வந் தனங்கா ணென்றா
ருலர்தவி னும்மைக் காண்பா னுற்றனன் யானு மென்றான். (௪௦)

இருதிருத் தாரு மிவ்வா றளவளா யெழுந்த போந்து
மருமலர் பூத்த தெய்வ வளமதுப் பொய்கை மூழ்கி
நீருமல வடிவி னன்ற நெல்லைநா யகிபொற் றுளுங்
குருமலி பிறைசான் மோலிக் கொற்றவா ளீசர் தாரும். (௪௧)

அன்புறப் பணிந்து போற்றி யாரரு ணிரம்பப் பெற்றுப்
பின்பிரு திறத்தி னாரும் பெரிதள வளாவிப பேசி
யென்புலப் பரிய பூணக் கொண்டவ ழினிது மேவு
நன்புலச் சூரை புக்கார் நகுமுகத் தினராய் மாதோ. (௪௨)

முழுகினர் பாவ மெல்லா முருக்கிவாய்ப் பெய்வ தாய
வொழுக்கொளிக் கதிரோன் நீர்த்த முறைத்ததால் விதியான் முழுகி
வழுவறு தெய்வ நீறும் வயங்குகண் மணியும் பூண்டு
செழுவிய வெழுத்தோ னாந்துஞ் சிந்தையிற் றிருந்த வெண்ணி. ( )

இடையறு வன்பு பொங்க விருகையுந் தலைமேற் கூப்பி
நடையறு வறவோர் சூழ நல்லகாய் கனிபூ வோடு

மடையறா வதரி நீழ லுமர்ந்தபார்ப் பதிம னுளன்
கொடையிறுக் கோயில் சார்ந்து கோபுர முன்பு தாழ்ந்தார். (௪௪)

விழிகணீ ரருளி பாய மென்கரந் தலைமேற் கூம்ப
வொழிதரா வன்பு பொங்க வுட்புகுந் துவப்பிற் சூழ்ந்து
பழிபடு மலங்கண் மூன்றும் பாழ்பட விற்பம் பொங்க
வழிமது நறும்பூங் கொன்றை மாலையான் றிருமுன் சென்றார். ( )

கண்டனர் மாய னாழிக் கடவுளர் காணாத் தேவை
விண்டனர் கவலை யெல்லா மேனிமேற் புளகப் போர்வை
கொண்டனர் நெஞ்ச நெக்குக் குழைந்தனர் கண்ணீர் வார
வண்டர்தம் பிரானார் காட்சி யழகிய தென்று நின்றார். (௪௬)

முழுதுண ராதி சைவ முனிவர ினருவன் போந்து
பழுதறு வில்வங் கொண்டு பற்பல பெயருங் கூறித்
தொழுதகு தாளிற் சாத்தித் தூகிவே தனமுஞ் செய்து
கெழுதகு பளித்தத் தீபங் கிளர்தரச் சுழற்றிப் பின்னர். (௪௭)

இலகுவெண் ணீறு நல்க வெண்ணரும் விருப்பி னேற்றுத்
திலகநன் னுதலிற் பூசித் திருத்தகத் தொழுது பின்ன
ரலகில்பே ரருளான் மிக்க வம்மசந் நிதியும் போந்து
குலவுபேபற் றுவந்து நீறு கொண்டுபே ரின்ப முற்றார். (௪௮)

நண்ணிய புலவர் யார்க்கு நலமளி வசதி நல்கிக்
கண்ணிய வழுதுங் குய்சால் கறிகளுஞ் சிற்று னாவு
மெண்ணிய நெய்யும் பா லு மின்னுமுள் ளனவுங் கொண்டு
புண்ணிய மன்னர் மன்னன் பொலிதர வூட்டி னானே. (௪௯)

கபுரங் கலந்த சார்தக் கமழ்நறுஞ் சேறு பூசி
வெப்பமுற் றொழிபூச் செய்த வினாநறு நீரிற் றேய்த்த
வொப்பில்பூ மாலே சூட்டி யொருங்குபல் வாசங் கூட்டுந்
திப்பிய விலைகாய் நல்கிச் செய்தனன் மகிழ்ச்சி மேன்மேல். (௫௦)

மெல்லிழைக் கவிங்கம் பொன்செய் மென்றுகி றிலைச்சாத் தாதி
நல்லிழைத் துகில்கண் மற்று நகுதிற் மதாணி யாழி
யெல்லிழைத் தெறித்த தாய குழைமுத லெல்லாப் பூணுங்
கல்லிழைத் தமைத்த மற்றுங் கவின்பெற நல்கி னானே. ( )

காவலன் முகமன் கண்டு கயற்கொடி யுயர்த்த செங்கை
மாவல னாய செங்கோல் வழுதியை மறந்தார் கொன்றைப்
பூவலர் வேணிப் பெம்மான் றரிசனப் பொலிவு கண்டு
நாவல ரால வாயி னம்பனை மறந்தா ரன்றே. (௫௨)

காலத்திற் சிவபி ராணைக் கண்டிறைஞ் சுதலுங் கொண்ட
சீலத்திற் றத்தம் பூசை செய்தலும் புனித மாய
கோலத்தி னமைந்த நல்லூண் கோடலுங் கலைகள் யாவு
மூலத்தி னுணாயின் மன்னோ டாய்தலு முயன்றி ருந்தார். (௫௩)

பன்னாளிவ் வாழி செல்லப் பாவலு ருறுநா னோர்நாட்
பொன்னுன மணிமா டஞ்சூழ் பொங்கெழி லால வாயின்
மின்னார்செஞ் சடிவ மோலி விமலனார் தமைநி னைந்தா
ரெந்நாள்சென் றிறைஞ்சு வோநம் மிறைவரை யென்று நைவார்.

அங்கயற் கண்ணி யோடு மாலவா யமாந்த மூர்த்தி
பங்கயப் பாத மென்று பணிவது கனக கஞ்சக்
கொங்கலர் வாவி யென்று குடைவது பன்னா ளிங்கே
தங்கின மென்று நெஞ்சந் தளர்த்துநெக் குருகு வாரால். (௫௪)

வேறு.

வெருவால மெழுதலொடு மெய்ந்நிங்கி யயனெடுமான்
மருவால நிழலமர்ந்தாய் மாற்றுகென விதுநமக்ஞ்சு
சருவாலென் மெடுத்தயின்ற தாவாத பெருங்கருணைத்
திருவால வாயுடையான் சேவடிகண் மறந்தனமால். (௫௬)

வெருக்கடும் படியெழுந்து விரிந்தபுவ னம்புவுன
வுருக்கடு குலைப்பதுதேர்ந் தும்பரெல்லா மோலமிட
மருக்கடு செஞ்சடைமேல் வாங்கியமைத் துலகளித்த
திருக்கூட லுடையபிரான் சேவடிகண் மறந்தனமால். (௫௭)

பொருமீயழு மொருபாலன் பொருட்டாக வருள்கூர்ந்தே
யுருமதிர வதிர்த்துமுழங் கொருகடாப் பக்கிகைத்து
வருமறவி யுயிர்மாள மலரடிசற் தேயெடுத்த
திருமதரா ப்ரிப்பெருமான் சேவடிகண் மறந்தனமால். (௫௮)

ஒழுங்குபட வண்டிநீஇ யுறுசுவைய கழைகோட்டி
யெழுங்குரிசின் மலர்க்கணைதொட். டெய்யுமுன் மெழிலிரதி
யழுங்கும்வகை யவனவிய வழல்விழிசற். நேதிறந்த
செழுங்கடம்பி னடிப்பெருமான் சேவடிகண் மறந்தனமால். (௫௯)

பொருத்தமுற மூழ்குநர்தம் பொல்லாங்கு முழுதொழித்துக்
கருத்தலர்த்தி மலமாயை கன்மமிரி தரப்போக்கி
ய்ருத்திமிரு பேரின்ப மருளொருபொற் றுமரைநீர்ந்
திருத்தலத்து முனைத்தபிரான் சேவடிகண் மறந்தனமால். (௬௦)

இந்திரனார் பழிகழுவி வெள்ளாணை யிப்புவிர்த்
தந்தரநா நெவருளி யணிநகரந் தகக்கணி
சந்தரபபொற் றடாதகையார் தோற்றவருள் புரிந்தமருஞ்
செந்தளிர்மே னிப்பெருமான் சேவடிகண் மறந்தனமால் (௬௧)

தாவாதி பேரழகிற் றடாதகையை மணந்தமர
ராவாவென் நேத்தவெள்ளி யம்பலத்திற் கூத்தாடி
யோவாத பெருமைசா லொருகுறங்குக் கன்னமிட்ட
தேவாதி தேவனிரு சேவடிகண் மறந்தனமால். (௬௨)

குவொலிசெய் சூறட்கன்னக் குழியொயிவை யையுமழைத்துப்
பாவொலிசெய்யெழுகடலும் பாண்டியனும் வரக்கூவி
யெவொலிசெய் தனுவாங்கு முக்கிரனை யருன்புரிந்த
சேவொலிசெய் கொடிப்பெருமான் சேவடிகண் மறந்தனமால். ( )

மைந்தனுக்கு வேல்வளைசெண் தெவிவா ரிதிசுவற
விந்திரன்பொன் முடிதகர வரைகுலைய வெய்துவித்துச்
சந்தமறைப் பொருளுனாத்து மணிபகர்ந்து தழைத்தடியார்
சிந்தையிடத் தமர்ப்பெருமான் சேவடிகண் மறந்தனமால். (௬௪)

வருணன்விதி கடல்சுவற்றி வானகர்மேன் முகிலேவிப்
பொருவருசித் தாய்க்கரும்பு கல்லாணை வாய்ப்புகட்டி
வெருவருவே ழந்தடிந்து விருத்தனா தியராய
திருவளர்பே ரருட்பெருமான் சேவடிகண் மறந்தனமால். (௬௫)

மாற்றீடம் புரிந்துபழி யஞ்சிமா பாதகந்தீர்த்
தேறியம் ரங்கமரிந் தெயிற்றுவிட நாகமொடு

சீரியமா யப்பசுவைத் தீர்த்துமெய்க்காட் டிட்டமருஞ்
சேறிகழ்கட் பணாபாகன் சேவடிகண் மறந்தனமால். (௯௬)

சீழியருளி வளைவிற்மெண் சித்திகளுங் கிளர்வித்துப்
பழியில்விடைக் குறிப்பொறித்துத் தண்ணீர்ப்பந் தரும்வைத்து
மொழியிரத வாதஞ்செய் தாரருளே முகிழ்ப்பவமர்
செழியர்குலக் கொழுந்தினிரு சேவடிகண் மறந்தனமால். (௯௭)

ஒருவளவன் மனைமடுவிற் புகுத்தியுல வாக்கோட்டை
யருளியருண் மாதலனாய்ச் சிவலோக மதிதெரித்துப்
பெருவிறகு சுமந்துதிரு முகங்கொமித்துப் பெரும்பலகை
திருவுறவிட் டருள்பெருமான் சேவடிகண் மறந்தனமால். (௯௮)

இசைவாது வென்றுகுழ வெறுழிக்ட்கு முலைகொமித்தாங்
கசையாமந் திரராக்கிக் கரிக்குருவி யமர்நாரா
வசைதீர வருளியரா வளைந்துணர்த்த வுருள்புரிந்த
திசையாடை யுடையபிரான் சேவடிகண் மறந்தனமால். (௯௯)

தன்னுடைப்பே ரம்பெய்து தந்துநமக் குப்பலகை
மின்னுடைப்பொற் கிழியளித்து வெகுள்கீரற் களையேற்றிக்
கொன்னுடைய விலக்கண்முங் கொளுத்தியுது கலார்தீர்த்த
தென்னுடைய தென்னவன்பொற் சேவடிகண் மறந்தனமால். (௧௦)

முகம்புலர்ந்த விடைக்காடன் முற்றுவகை கொள்வருளிச்
சகம்பயந்த தாயான கயற்கண்ணு டன்னேடு
மிகம்புகழ்ந்து கொண்டாடு மிந்திரமா னத்தமருந்
திசுழ்ந்தவருட் பெருமான்பொற் சேவடிகண் மறந்தனமால். (௧௧)

என்றுகனிந் துள்ளுருகி யிவ்வாறு புலவரெல்லா
நன்றுமது னாயையடைவோ நானோநா மென்றிருந்தார்
வென்றுமிளிர் மன்னவனு மிவர்போலும் விருப்புற்றா
னன்றுகன விடைச்சூரை யமலரெழுந் தருள்செய்வார். (௧௨)

ஆலவா யிடைக்காணு மழகியந் திருக்கோலஞ்
சாலநீ ரிவ்விடத்தே தரிசிப்பா னருள்செய்வோங்
கோலமார் தருகடம்புங் குளிர்வொற்றா மரைத்தடமுஞ்
சிலமார் செய்கையுளிர் சிறந்தகான் மதற்குணர்வீர். (௧௩)

அந்தமா தலத்தினுமித் தலத்தினதி விருப்பமுளோ
மெந்தமர் தலங்களுமித் தலமொவ்வா வெனத்தெனியின்
கந்தரே சுரரெனும்பேர் சொல்கவின்று முதன்மக்குக்
கந்தமார் குழற்குரைப்பீர் கயற்கணு னெனுநாமம். (௭௪)

திருவிழா முதலாய சிறப்பெல்லா மத்தலம்போற்
குருவிழா வகைநடத்திக் கொடுவாரு மென்றியம்பிப்
பெருவிழா விருதிதத்துப் பெரியோர்க்கு மருள்புரிந்து
மருவிழா மலர்க்கொன்றை மாலையா ருருக்கரந்தார். (௭௫)

விழித்தனர்க ணிருதிதத்து மேலோரு முளக்கவலை
யொழித்தனர்தங் கணுலையை யொருவரொரு வரிற்பேசிக்
கொழித்தனர்பே ரருளிருந்த படியென்னே யெனக்கூறிச்
செழித்தனர்மா மதுரைகர்ச் செலவொழிந்தார் விடிவுணரார். ( )

விடியலுணர்ந் தெழுந்தொருகை வெஞ்சூலப் படையாளி
கடிமதிநகோ யிலையடுத்தார் கனகதா மரைபூதது
வடிமதுவாய் வைத்தருந்தி வண்பொ டிசையுடைத்தாய்
முடிவிலொரு பெருந்தீர்த்த முன்பொலியக் கண்டனரால். (௭௭)

நென்னல்வரை யில்லாத நிறைதருநீ ரிப்பொய்கை
யின்னலற வரையமுன் னிருந்தவா நென்னென்பார்
பன்னரிய புகழ்ப்பரமன் பகாந்தபடி யேயிருப்ப
தென்னவதி சயமென்பா ரியம்பரிதித் திறமென்பார். (௭௮)

ஆனந்த மூழ்குநர்போ லத்திரத்தப் புன்னமூழ்கி
யாணந்த வெண்ணீறு மக்குமணி யம்புனைந்தே
யானந்த மயமான வைந்தெழுதது மனத்தெண்ணி
யானந்தர் தளிபுகுவார் மறொன்று மறிதரற்கே. (௭௯)

நெடியகோ புரமுன்பு நிலநிறந்தோய் தரப்பணிந்து
கடியிமதில் புடையுடுத்த கனகதளி யுட்புகுந்து
பெரடியணிமே னியர்பிரதக் கணம்புரியும் பொழுதொருபால்
வடியலர்தான் றியகடம்பு வயங்குபுநிற் பதுகண்டார். (௮௦)

கண்டீட்டன் றொழுதெழுந்தார் காமருவும் பூந்தருவைத்
தண்டருமன் புறக்கட்டித் தழுவினார் ரெட்டியிர்த்தார்

மண்டனில்விழ் மலரெல்லாம் வாரிவிழி யொடிசேர்த்தா
ரண்டர்பிரான் திருவருண்மற் றளப்பரிய தரவென்றார்.

(அக)

சொல்லரிய வன்பகத்தே தீனும்பவிதை யவன்றிருமுன்
வெல்லரிய மகிழ்ச்சியொடி மேவினார் பணிந்தெழுந்தார்
கல்லரிய மலக்கிழங்கு கழிந்ததுபோ யொழிந்தென்றார்
புல்லரிய துதியெடுத்துப் புகழ்ந்துப் புவரானார்.

(அஉ)

மாலாத மனத்தொளியாய் வயங்குமொரு பேரொளியே
யேலாத கொடுத்திரிவார்க் கெஞ்ஞான்று மொளிப்பவனே
சூலாத மலக்கிழங்கு சூன்மெடுக்கும் பெருவலியோய்
தோலாத பெருங்கருணைச் சுந்தரே சுரசரணம்.

(அங)

மலமாயை கன்மமெனு மாசமு டிவவடியோ
நலமாய பேருணர்விற் றலைபபட்டு நயமுணர்வா
னிலமாய தேரேறி நெடும்புரமுன் நெறித்திம
துலமாய பேரருஞ்செய் சுந்தரே சுரசரணம்.

(அச)

ஒல்லாத பிறவியடைந் திருவினைக்கே யுடம்பட்டுக்
கல்லாத கொடியேமாய்க் கசட்டறிவின் மூழ்காமல்
வெல்லாத மெய்ஞ்ஞான வெளிமருவ வளவியுடிக்
சொல்லாத பேரருஞ்செய் சுந்தரே சுரசரணம்.

(அதி)

காற்றியொரு மலமுன்றுங் கழலடைதற் கொல்லாத
வாற்றியிறப் பொடிபிறப்பு மடைவேங்கள் கரிசனைத்து
நீற்றியரு ஞாதற்பொருட்டு நீர்த்தடமுஞ் சீர்க்கடம்புந்
தோற்றியரு ளியபெருமைச் சுந்தரே சுரசரணம்.

(அசு)

ஒன்றாகிப் பலவாகி யருவாகி யருவாகி
யன்றாகி யின்றாகி யருளாகி மருளாகி
நன்றாகித் தீதாகி நான்மறைச்சென் னியுமளவாத்
தொன்றாகிப் புதிதாய் சுந்தரே சுரசரணம்.

(அஃ)

என்றுப் பல வாறுதுதித் தெம்பிரான் பெருங்கருணை
யொன்றுமளப் பரிதாவென் றெழியாத வின்புற்று
நன்றுமது ராபூரியி னாங்காணுங் கோலமே
யின்றிவாதந் திருக்கோல மென்றுதொழு தெழுந்துபோய்.

(அஃ)

பல்லுயிரு மினிதீன்ற ஊர்ப்பதியா லயமடைந்தார்
செல்லுலபு பொழிந்துநாந் திருக்கோயில் வீற்றிருக்கு
மெல்லுலவாப் பெருங்காட்சி யியைந்தவனும் வீற்றிருந்தா
ளல்லுலவாக் கண்டத்தா ரடைந்தவடி வினுக்கேற்ப. (௮௯)

புயல்புளையொண் கருங்குழலும் பூரணசந் திரமுகமு
முயல்புளையா ருயிருமுற வொளிரிருசி மடியுமயி
லியல்புளாகா யலும்வனப்பு மிலவுபுரை கனிவாயுங்
கயல்புரைகண் களும்பிறவுந் கண்களிப்பக் கண்டார்கள். (௯௦)

மயற்கண்ணுள் வழிபாடி மரீதுபுரி யன்பினர்பா
லயற்கண்ணு ளலளாகி யளப்பரிய பேரின்பச்
செயற்கண்ணு டொறும்பருகத் தீராது. பெருகுவிக்கும்
கயற்கண்ணு டிருவுருவுங் கண்டுதொழு தின்புற்றார். (௯௧)

பொன்னியரா மரைத்தடமும் பூப்பொலியு மொருகடம்பு
மின்னியல்செஞ் சடையார்தம் விளங்கருளாற் றோன்றினமை
மன்னியல்பி னெத்தலத்து வாழ்வாருந் தெரிந்துவகை
துன்னிப்பல்பிற் சூரையுற்றுத் தரிசித்துத் தொழன்முயன்றார். (௯௨)

மாமதூரா புரியகத்து வாழ்வாரு மிதுகேட்டிக்
காமருசின் சூணாகர் கலந்திரண்டிங் கண்ணுற்றுத்
தாமநறுஞ் சடையிருவர் தமைப்போற்றி யிருதிருத்து
நாமகன்சால் வாழ்க்கையர்க டமையுநயந் தேத்துவார். (௯௩)

மண்ணவர்க ளிவ்வாறு மாறாது களிப்படைய
விண்ணவர்கள் கற்பகத்தின் மேவுபூ மழைபொழிந்து
சண்ணவர்க ளாயினார் கரிசமைமுகக் குறும்பெறிந்தே
பண்ணவாகண் மிகவுந்து பரவுவார் பண்பமைய. (௯௪)

துன்றுபெருங் கருணையுடைச் சுந்தரே சுரரென்றுங்
கன்றுதீவி லாதருளங் கயற்கண்மட மாதென்று
மன்றுமுத லீருவருக்கு மாகியவித் திருநாம
மென்றுமலை யுடைப்பவர்க ளெண்ணியவெ லாமடைவார். (௯௫)

மன்னியபொற் றுமரைநீர் வகுத்தவிதிப் படியாடித்
துன்னியவண் பெருங்கருணைச் சுந்தரநா தன்பதமு

மின்னியவங் கயற்கணுமை மென்பதமுந் தீசிரிப்போர்
பன்னியவிப் புனியாண்டு பண்ணவராய் வீடுறுவார்.

(௯௬)

எண்ணரிய பெருமகிழ்ச்சி யெய்தியமற் றிருவோருங் ,
கண்ணரிய சுந்தரனைக் கயற்கணுமை யைப்போற்றிப்
பண்ணரிய தொழில்வாய்ந்து பரவியதம் மிடம்புகுந்தார்,
நண்ணரிய கிழமையுறு நட்பின்மிகக் கலந்தம்மா.

(௯௭)

நன்றுபொலி தருமொருநா னாவலர்கண் மிகமகிழ்வுற்
றன்றிவனே யாயினக்கா லைம்பதுபேர் சங்கத்தா
ரென்றுசொலுந் படியாமே யென்றுபுணர் திருஞ்சுரை
யொன்றுவிச யாலயனைப் பாடினாரொரு வெண்பா.

(௯௮)

பாடியவெண் பாக்கேட்ட பார்த்திபனு மிகமகிழ்ந்து
கூடியவன் புறவெழுந்து சும்பிட்டுக் கூத்தாடி
நாடியவான் பெரும்புலவர் நான்றரமோ விதற்கென்று
நீடியபல் லுபசார நிரப்பினு னவர்மகிழ்.

(௯௯)

ஆவணிமூ லத்திருநா ளழகியசித் தினைத்திருநா
னாவணிதைப் பூசுமென நவிலாடிப் பூரமெனப்
பாவணிநற் பெருந்திருநான் பரவுறுமற் றைத்திருநான்
மாவணியிற் சிறப்பித்துச் சுந்தரற்கு வயக்கினன்.

(௧௦௦)

இனையசிறப் பிற்பலநா ளிவ்வாறு பணிசெய்து ,
நனையநறு மலர்ப்பைந்தார் நயந்தவிச யாலயனு
நினையவரும் புலவர்களு நிறைகருணைச் சுந்தரர்தம்
புனையவரு மலரடிக்கீழ்ப் புக்களவா விற்புற்றார்.

(௧௦௧)

சங்கப்புலவர் பூசித்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௪௮௪.

திருமாஸ்பூசித்த படலம்.

எங்கு மாகி யிலங்குஞ் சிவபிரான்
பொங்கு பேரரு ளாற்புர வுற்றவன்
சங்கு சக்கரந் தாங்குந் தடக்கையான்
கொங்கு தங்கு^{சு}துழாயணி கொண்டலே. (க)

வெய்ய தானவர் வீறு குலைக்கவுஞ்
செய்ய வானவர் செய்கை நிரப்பவு
மைய நெஞ்சுட் குறித்தருள் வாங்குவான்
மைய^{சு}கன்ற வளத்தலந் தேருவான். (உ)

வீகை வாய்த்துயின் மேவி நறுந்துழாய்த்
தாரை யாதரிக் குந்தடந் தோளினை
காலை மேற்கொண் டிலங்குங் கரும்பொழிந்
குரை^{சு}மாநகர் துன்னின னென்பவே. (ங)

எண்ணு மாறெழில் சார்திருக் கோயிலு
நண்ணு பொற்றா மரைநறுந் தீர்த்தமுங்
கண்ணு தெய்வக் கடம்பும் வதரியு
மண்ணு மேன்மை யனைத்துந் தெரிந்தனன். (ச)

மேலு^{சு}மேலும் விருப்பம் வளர்ந்தெழச்
சநலும் பொற்றா மரைத்தடந் தோயந்தனன்
கேரலும் வெள்ளிய^{சு}ரீறுங் குருஉச்சுட
ராலுங் கண்மணி யும்மணிந் தானரோ (ஊ)

நந்து வன்னமோ னாந்து நவிறற்றினன்
வந்து.கோபுர வாயிவிந் றுழந்தனன்
சிந்து தீவினை யேனெனச் சிந்தைசெய்
துந்து கோயிலி னுட்புகுந் தானரோ. (ஈ)

முந்தி மூன்று வலஞ்செய்து மொய்கழ
னந்தி பாற்சென்ற னன்விடை பெற்றன

னந்தி வண்ணத் தமலன்முன் சென்றீன்
னுந்தி பூத்தவ் நென்னு மொருவனே. ௧ (௭)

மன்னு பொற்ற மரைப்புன லாட்டினான்
மின்னு சாந்தம் விரவமெய் கூட்டினான்
றுன்னு பன்மலர் வில்வமுஞ் சூட்டினான்
முன்னு வாச முழுப்புகை கோட்டினான். (௮)

உற்ற மேன்மை யமுதமு மூட்டினான்
முற்ற மற்தை முகமனுஞ் செய்தபின்
செற்ற மோவு திருமுன் சூடந்தமுற்
றற்ற நீங்க வறைவன் றுதியரோ. (௯)

கால காலமுக காலமுந் தீரீந்தவ
சூல மேந்திச் சுடர்திருப் பாணிய
வால மாந்து மருட்பெருஞ் சேவக
பால லோசன நின்னடி பறறினேன். (௧௦)

முழுது மோர்ந்த பவமுழு தாயவ
கழுது சால்பெருங் காட்டி னடிப்பவ
பழுது தீரப் பரந்தநின் சேவடி
தொழுது வேண்டித் துதிப்ப னடியனேன். (௧௧)

முத்த னேமுதல் வாழுமு மாதவர்
சித்த னேசிவ னேசெஞ் சடையணி
மத்த னேவத ரித்தரு நீழல்வா
முத்த னேயடி யேனுன் னடைக்கலம். (௧௨)

கண்ண லேது மிலேனுன் கழல்நறிப்
பண்ண லேது மிலேனுன் பணியன்றி
நண்ண லேது மிலேனுன் னலனன்றி
யண்ண லேயடி யேனுன் னடைக்கலம். (௧௩)

போற்றி லேனின் பொலங்கழ னின்பணி
யேற்றி லேனின் னெழுத்தைந் தினையுமுட்
சாற்றி லேனத னாற்கொடுந் தானவர்க்
காற்றி லேனடி யேனுன் னடைக்கலம். (௧௪)

என்று தோத்திரஞ் செய்திதைஞ் சிப்பெயர்ந்
தொன்று சேற்க ஓயமையவண் முன்செலீஇ
நன்று போற்றி நகுமலர் தூய்ப்பணந்
தன்று மாயவன் பின்னரிஓ தாற்றினான்.

(௧௫)

நாயு ஊன்றளித் தென்றிசை நண்ணியே
சேய மேனிச் சிவலிங்க மொன்றனைப்
பாய வன்பிற் பதிட்டை புரிந்தன
யை தீர்த்தமென் றுவயிற் றெட்டனன்.

(௧௬)

விண்டு போக வினைதன் பெயரினால்
விண்டு வீசன் மிகப்பொலி வெய்திமம்
விண்டு தீர்த்த மெனப்பெயர் விண்டனன்
விண்டு பூசனை யாற்றுதன் மேயினான்.

(௧௭)

அன்ன தீர்த்த முகந்தினி தாட்டுபு
பன்ன மோடு பலமல ருங்கொடு
முன்ன வன்றிருப் பூசை முடித்தனன்
சொன்ன வாடை யுதித்திய தூயனே

(௧௮)

இந்த வாறுபன் னூங் கினிதிருந்
தந்த மில்லா வருந்தவ மாற்றுழிக்
கந்த வோதிக் கயற்க னுமையொடு
முந்த வந்தனன் முக்கண் முதல்வனே.

(௧௯)

ஐயன் காட்சி கொடுத்த தறிந்துகார்
மெய்யன் போற்றி விரும்பி யெதிரினுன்
செய்ய நின்றவச் செய்கை யுவந்தன
மைய னீங்கு வுரம்பல கொள்ளென்றான்.

(௨௦)

வெய்ய தானவர் வெவ்வினை வீட்டவுஞ்
செய்ய வானவர் செய்வினை நாட்டவு
ழைய னேயடி யேற்கு வரமருண்
மெய்ய வின்னுமொர் விண்ணப்ப முண்டரோ.

(௨௧)

இந்தி மாதலத் தெய்தி யடியனேன்
சந்த மாரப் பதிட்டைசெய் சம்புவை

நந்த வாவு நறும்புனற் பொய்கையை
முந்த வாதரிப் பாரெண்ண முற்றுக. (௨௨)

அன்ன தாய சிவலிங்கத் தையநீ
பின்ன மின்றிப் பிறங்கி யமருக
வின்ன மாதலத் தேயடி நாயினேன்
மன்ன வேண்டும் வழங்குதி யாலென்றான். (௨௩)

என்று வேண்டலு மீத்து நமக்குநீ
யொன்று மேற்றிசை வைகுதி யுன்பெயர்
நன்று கண்ணிறைந் தானென்பர் ஞாலத்தார்
கன்று கொண்டு கனியுருத் தாயினும். (௨௪)

உன்னை யேத்துந் ருன்பத் மீய்துக
பின்னை கேள்வ பிறங்கநீ பூசித்த
வென்னை யேத்துந் ரென்னை யுறுகவென்
றன்னை யோடு மறைந்தன னையனே. (௨௫)

சென்று தானவர் சேட்டை படக்கினு
னன்று வானவர்க் கேடலஞ் செய்தன
னென்று மேற்றிசை யுற்றமர்ந் தானருணில்
கன்று கொண்டவக் கண்ணிறைந் தானரோ. (௨௬)

வாகுத்தேவன் வழத்திய காதையை
யாகு தீர வறைந்தன மாற்புவி
பேசு மந்தல மேன்மையும் பேசுவோம்
பூசு நீற்றென் றுன்புகல் வானரோ. (௨௭)

திருமால்பூசித்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௫௧௧.

தலசிசேடப்படலம்.

துன்னிய சடி ல மோலிச் சுந்தரே சுரர்க்கு நானு
மின்னிய கயிலே மேரு விண்டவழ் பொழிற்கோ கன்னம்
பன்னிய காஞ்சி காசி பருப்பதஞ் சேது வுள்ளு
மன்னிய வுவப்புச் செய்யு மலிவனம் பொலியுஞ் சூரை. (க)

அன்னமந் தலத்து நானும் வசிப்பவ ராயு ணிடிப்
பன்னருஞ் செல்வ மேவிப் பண்புடை மனைவி மக்க
ளென்னரும் பொலிய வாழ்ந்து மறுமையி லிமையோ ராகி
நன்னலர் னுய்த்து நம்மான் மலர்ப்பத நண்ணி வாழ்வார். (உ)

மேதகு விரதம் வேண்டா விரிந்தகா னாதி புக்கு
மாதவ மியற்றல் வேண்டா வாரிசூழ் புடவி யேத்தக்
காதர மொழித்து நானுங் கலந்தவர்க் கின்ப நல்கு
மாதரம் பயக்குஞ் சூரைத் தலனமர்ந் திருத்தல் பேர்தும். (ஈ)

வளமனை வேண்டி னேரு மகநலம் வேண்டி னேரு
முளமிசு போக மெல்லா முற்றிட வேண்டி னேருந்
தளர்வரு தெய்வ போகஞ் சார்தர வேண்டி னேருங்
களமினம் பெருமான் மேய சூரையே கலத்தல் வேண்டும். (ச)

நித்தியங் கங்கை மூழ்கி கிகரிலாக் காசி மேய
வுத்தம விசுவ நாதன் றரிசன மூவப்பிற் செய்து
பத்தியிற் பன்ன ளங்கு மேவல்லாற் படைக்கும் பேறு
வித்தகச் சூரை யோர்நாண் மேவினர் படைப்பர் மாத்தா. (ரு)

ஆதலிற் சூரை யென்னு மருந்தல வாசஞ் செய்தல்
காதலி னெவர்க்கு நன்றாங் கலந்தமர் தரமுற் றாதேன்
மேதகச் சின்ன னேனும் விரும்பியாங் குறைதல் வேண்டு
மோதல்செய் ததுமுற் றாதே லொருதின மேனுஞ் சார்க. (சு)

அன்னது முற்றா தென்னி னத்தல மார்க்க மேனு
மென்னருஞ் சேமல் வேண்டு மிணையபுண் ணியத்தின் பேற்று

லுன்னருஞ் செல்வ மேவி மறுமையி லும்பு'ராகிப்
பன்னரும் போகந் துய்த்துப் பரகதி யடைபு'ர்பின்னர் (ஏ)

துலங்கிய புகழ்சால் சூரைச் சுந்தரே சுரருக் கென்று
நலங்கிளர் வினையுள் வாய்க்கு நன்னில நகரமொன்று
பலங்கொள நல்கு வாரேற் பார்முழு வதுநன் காண்டு
வலங்கொளச் சிவலோ கத்தின் மருவிவீற் றிருப்ப துண்மை. (அ)

அங்கயற் கண்ணி யோடு மருட்பெருஞ் சூரை ழீமய
நங்கடம் பெருமாற் கன்பி னலமவி பொழில்லக் ளாக்கிப்
பங்கமின் றுதவு வாறே பண்ணவ ருலகஞ் சார்ந்து
கொங்கலர் கற்ப கப்பூங் குளிரிழ லிருந்து வாழ்வார். (ஆ)

பொங்கொளிச் சூரை நாதன் பூசையைச் சிறப்பிப் போருஞ்
செங்கண்மான் முதலோர் போற்றத் திருவிழாச் சிறப்பிப் போரு
மெங்கணும் பகைவ ரின்றி யிரும்புவி முழுது மாண்டத்
திங்கள்வே னியர்தஞ் செல்வச் சிவலோக மருவி வாழ்வார். (க)

பெருகொளிச் சூரை நாதன் பிறங்குமா லயத்தி னுள்ளான்
மருவுறத் தீபஞ் செய்வோர் மற்றுள பணிக ளெல்லா
மருகுற விருப்பிற் செய்வோ ரனைவரு மவன்சா ருபந்
திருவுறப் பெற்று வானோர் சேவிக்க வாழ்வ துண்மை. (கக)

நலமவி சூரை மேய நாயகன் முடிமே லான்பால்
வலமுற மற்று னூலில் வகுத்தன சிறப்ப வாட்டிக்
குலமலர் விவ்வஞ் சூட்டிக் கும்பிடு மேன்மை பெற்றோர்
அலர்தர வடையும் பேற்றை யதைதர வல்லர் யாரே. (கஉ)

சுந்தரே சுரர்க்குஞ் சேர்கட் சுந்தரி'தனக்கு நாளு
நந்தலி னெய்வி ராய நல்லமு தினிய தீம்பா
லந்தமில் கழிமுன் னாக நிவேதிப்போ ரடையும் பேறு
பந்தமில் முனிவீர் பூமேற் பனவற்குஞ் சொலமுற் றுதால். (கங)

தோற்றுசெங் கதிரோன் தீர்த்தந் துலங்குபொற் கமல தீர்த்த
மேற்றமார் விண்டு தீர்த்த மென்றுசொற் றிடுமோர் மூன்று
மாற்றருங் கருணைச் சூரை வள்ளலார் முக்கண் போலு
மாற்றல்சா ளிவற்று ளொன்றிற் றோய்பவ ரமர ராவார். (கச)

சுந்தரர் முடிமேற் சாத்திச் சூரைமா நகரி னுள்ளா
னந்தன் லீனங்கள் வையுபோர் நலமலீ பொற்பு னுடை
யந்தமி லவருக் கீவோ ரமரரா யரம்பை மாதர்
சந்தமென் முலைமேற் றஞ்சுந் தவாப்பெரும் போகந் துய்ப்பார். (1)

திருமதி ஷாதி யாய பணிகளைச் சிறப்பச் செய்தும்
பொருவறக் கிலமாயுற்ற பணிகளைப் புதிய செய்து
மருமையிற் சூரை நாதம் கன்புவைத் திறைஞ்சு வாரேற்
பெருகுபல் கிளைகள் சூழப் பிறங்கிவாழ்ந் தமர ராவார். (௧௭)

துதிமிகு சுந்த ரேசர் சூரைமா நகரி னுள்ளான்
மதிமிகு மறைய வர்க்கோர் மனைபுரிந் துதவு வாரு
மதிலல மடங்கண் மற்றை யடியவர்க் குதவு வாருங்
கதிலலங் காணி யாகக் கயிலையே மருவி வாழ்வார். (௧௭)

சுந்தரர் திருமுன் னாகத் துடியிடைக் கயற்க ணம்மை
சந்தமார் திருமுன் னாகச் சத்திர மொன்றுண் டாக்கி
யந்தமின் மறையோர் மற்றை யடியவ ருண்ணு மாறு
முந்தநீன் னமுது நல்கு மவர்பயின் மொழியற் பாற்றோ. (௧௮)

சூரையை நினைத்தோ ரீற்றிற் றுன்னுவர் சிவசா லோகஞ்
சூரையைக் கண்டோ ரீற்றிற் றுன்னுவர் சிவசா மீபஞ்
சூரையைத் தொழுதோ ரீற்றிற் றுன்னுவர் சிவசா ரூபஞ்
சூரையில் வசித்தோ ரீற்றிற் றுன்னுவர் சிவக்க லப்பே. (௧௯)

சூரிய தீர்த்த மூழ்கித் துலங்கவக் கரைமேல் வைகுஞ்
சூரிய மூர்த்தி பாதந் தொழுபவ ரனைய தெய்வச்
சூரியன் றேச வாய்ந்து தொக்கபல் போகந் துய்த்தச்
சூரியன் பதத்து வாழ்வார் துரிசில ராகி யென்றும். (௨௦)

சூராமேற் றிசையின் மேவித் துலங்குகண் ணிறைந்தானென்னும்
வினைபோ னிறத்தி னானே மேதகப் போற்று வேரீடுகள்
பாறையா தரிப்ப வாண்டு படர்களை சூழ வாழ்ந்து
சீரைவா யனையான் றெய்வ வைகுண்டஞ் சேர்ந்து வாழ்வார். (1)

அன்னமீ தலத்தின் மேய வலரியை யரியைத் தாழ்ந்துவார்க்
கின்னமர் பலனுண் டாமே விவர்க்கருள் வழங்கா நிற்கும்

பன்னகா பரணச் சுந்த ரேசரைப் பாக மேடி
நன்னர்வான் கயற்க னுளைப் பணிபவர் நலமெழ் றுமால். (௨௨)

பற்பல வுரைப்ப தென்னை பண்புசான் முனிவீ ரந்தச்
சொற்படு குரை மேய சுந்தரப் பெருமான் றுளுங்
கற்புயர் சிறப்பு வாய்ந்த கயற்கண யகிபொற் றுளு
மற்புறத் தியானஞ் செய்த லனைவர்க்குஞ் சிறந்த பேராம். (௨௩)

ஆத்தல் மேன்மை யின்னு மளவில் வாகு முற்ற.
வத்தல மேய சுந்த ரேசனே யறைய வல்லா
னத்தலம் பொருவ திந்த வகலிடத் தில்லை யின்னே
யத்தலம் பணிவோ மென்ற னாரா ணிறைந்த சூதன் (௨௪)

உடைத்தது கேட்ட லோடு முவழையங் கடலு ளாழ்ந்து
புரைத்தவவ் வேள்வி முற்றிப் பொருக்கெனப் போந்து முத்தங்
கரைத்தலை யொதுக்குஞ் செம்பொற் கமலநீர் படிந்தி யாரும்
வரைத்தடஞ் சிலையான் கோயில் புக்கனர் மகிழ்ச்சி பொங்க. ()

முனிவரர் நந்தி யண்ணன் முன்பணிந் தெழுந்து சூழ்ந்து
தனிவரு சுந்த ரேசத் தம்பிரான் செம்பொற் றுளுங்
கனிவரு மிரதத் திஞ்சொற் கயற்கணுண் மலர்ப்பொற் றுளும்
பனிவருங் கண்ண ராகிப் பரவித்தம் மிருக்கை புக்கார். (௨௬)

இத்தகு புராணந் தன்னை யெழுதுவோ ரெழுது விப்போர்
வித்தகம ளொருந்தக் கற்போர் கேட்பவர் பொருள்வி ரிப்போ
ரத்தனை பேரு மண்மே ளளவிலாப போகந் துய்த்துச்
சித்தநன் குடைய ராகிச் சிவலோக மருவி வாழ்வார். (௨௭)

நம்பல மான குரை நன்னகர் வாழ்க ழென்பூங்
கொம்பன கயற்க ணம்மை குலவருங் வாழ்க வும்ப
ரிம்பேரத் தெடுக்குஞ் சுந்த ரேசர்தாள் வாழ்க வன்னு
ரம்பலத் தெடுத்த செம்பொ னடித்தலம் வாழ்க வாழ்க. (௨௮)

தலவிசேடப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௩௩௬

குணமாநகர்ப் புராணம் முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அரும்பதவுரை

கடவுள்வாழ்த்து.

க. உச்சகரமொழி இரண்டு-உசு, முசு. என்பன; அவற்றுள், ஒன்று முசு; இது குரங்கினுள் ஒரு சீர்திப் பெயர். மடங்கல் - நரசிங்கம். ஒமேவு குஞ்சரம் - பிரணவ குஞ்சரம். அப் பிடி - சத்திப்பிரணவமாகிய பெண் யானை.

ந. வதரி - இலந்தை மரம். இச் செய்யுளின் சோமசுந்தரக்கடவுள் ம துறையிலிருந்து சங்கப்புலவர்க்காக இத்தலத்திற்கு எழுந்தருளி காட்சி கொடுத்தமை கூறப்பட்டது. இத் தனைச் சிங்கப்புலவர்பூசித்த படலத்தா லுணர்க.

ச. மயற்கண் அம்மையும் வீழ்ந்து; அம்மை - வருபிற்பு. செயற் கணங்களைச் சற்றாயினும் மை அரு வகை செய்தி. பெயற்கு அண்ணுகி ன்ற நம்மையும்.

டு. சண்டையமர் மடநலாள் கங் கை. இடையமர் புலி - புலித்தோல்.

எ. மற்றை உது - உணர்தல். பசு- ஆன்மாக்கள்.

அ. மன் - அசைநிலை. திதித்திடு.

காத்தருளுகின்ற.

க. கருதலாய மானம் - அனுமா னப்பிரமானம்.

கக. குரவு - ஆசிரியத்தன்மை. குரல் - பிரம்பு.

க.உ. “அறவினை யாதெனிற் கொல்லாமை கோறல், பிறவினை யெ ல்லாந் தரும்” என்பது திருக்குறள், ந.உ.க.

க.ந. ஆணெனப்பட்ட பெண்ணை. ஆண்பனை. பெண்ணையாக - பெண் பனையாக.

க.ச. குழிசி பாளை. கொண்ட விரதம் குலைத்து - தாம் கொண்டிரு ந்த சைனமிதத்திற்குரிய விரதங்களை ஒழித்து.

க.க. ஆக்குவித்தோன் முதலி யோர் சிவபெருமானெருவரேயாக; பாக்கு - வினையெச்சவிகுதி.

க.எ. மருங்கின் ஆதாரம்.

க.அ. அவை - அத்திமைகளை.

உ.க. துணைத்து-ஒன்றை ஒன்று ஒத்து. ஆரை, ஐ - சாரியை.

ஆக்தவித்தோர்.

உ. காராயம்பதி - காராகக்குடி

ந. தளி - கோயில். விளர் - அறி யாரமை.

அவையடக்கம்.

க. விசயாலயன் - பெள ன் னு ன விசயாலயனென்னும் சிற்றரசன். குர னும் விசயாலயனும் பூசித்ததை இந் தாலுட் பின்னர்க் காண்க.

உ. என்பாடல் குணமாய்க் குண

மும் குற்றமுமாய்க் குற்றமாய் மருவி டிமேனும். முற்காட்டு - முன்பு எடுத் துக் காட்டிய பிறை அரவு, விடமெ ன்பன.

சிறப்புப்பாடிரம்.

க. துமித்தல் - அதுத்தல்.

உ. கழீனியம்பதி - கோயிலூர்.

நீநாட்டுப்படலம்.

உ. கொடுங்குன்றம்-பிரான்மலை.

ங. கைகுறைத்தோன் - ஒருபாண்டியன்; இவன், தன் கையைக் குறைத்துக்கொண்ட கதையைச் சிலப்பதிகாரம், கட்டுகாசனையாலுணர்க.

ச. சீர் நதை - சீராகிய தேன்.

இ. இச்செய்யுளில் எங்.உ, எங்.க-ம் இருக்கு என்ருத்துக்கள் முறையே அமைந்திருத்தல் காண்க. நக்க - விளங்கிய.

க. முல்லை-முல்லைநிலம். கானம்-சுண்டுத்தொகுதி. பூவை-காயாடிரம்.

எ. வெறுத்த - மிக்க. மாதவன் - அகத்தியர்.

அ. தடித்து - மின்னல். அறல் - கீர். தோற்றிட - தோன்றும்படி செய்ய.

க. வேந்தன் - இந்திரன்; பாண்டியனுமாம்.

கக. வெளிக் கங்கை - ஆகாயகங்கை. மலயம் - பொதியின்மலை.

கஉ. பறம்பு - மலை. சீர் - புகழ். பிரதாபம் - வீரத்தாலுண்டாகியபுகழ். செம்மணி பிரதாபத்திற்கும் வெள்ளருவி புகழிற்கும் உவமைகள்.

கங. குங்குமம் - ஒருவகை மரம். மிகை - அதிகம். துணையும் - ஒக்கும்.

கச. நொடித்தல் - சொல்லுதல்.

கஇ. சுருவி - கூட்டம். இருவி - திணைத்தன். பொருரை - தாம்பிரபன்னிநதி.

கஎ. நரலை - கடல். பாடு - பக்கம். ஈர்த்தமாநதி - வைகையாறு.

கஅ. கழனிவாயில் - கோயிலூர். மதுநதி - தேனாறு.

உ. பரி-குதினாமரங்கள். பணி-பாம்புபோல் திணைத்த வைக்கோற்புரிகள். பலாலம் - வைக்கோல். ஓ-மதகு கீர் தாங்கும் பலகை.

உ. பார் நகத்து ஆதி நன்னூல்-

பூமியாகிய தேரை நடத்திய சிவபெருமான் அருளிச்செய்த வேதாக்கங்கள். உதக்கு - வடக்கு. முன் திசை - கிழக்கு.

உஇ. வந்தூலர் - வலிய காலையுடைய உழவர், வலிய கூற்றுவர். கடீர் முதலியவற்றை இருநிறத்தார்க்கும் அடைகளாக்குக.

உச. கான் ஆதி - காடு முதலியவற்றில்.

உஎ. கங்கு - வரம்பின்பக்கம்.

உஅ. பாசம் - கயிறு, ஆணவம் முதலியவைகள்.

உக. வயல்கள் தழைதீர் - வயல்கள் தழைக்க.

ங.உ. கழகம் - கல்விச்சாலை. பள்ளிக்கணக்கா - மாணாக்கர்.

ங.ங. தள்ளிய - தள்ளி.

ங.ச. கனை கனை பருவம் - கனைகனைக்கும் பருவம். புரி - கயிறு. திணைத்து - சுருட்டி.

ங.இ. மருவலர் - மணத்தையுடையபூ, பகைவர்.

ங.சீ. பூ - பூமி, மலர்.

ங.எ. தண்டல் - நீங்குதல்.

ங.அ. சுகம் - கிளி.

ங.க. கமலராசி - தாமரைமலரின் கூட்டம். குலை - கரை. ஆய - ஆயின.

சிக. நகப்படை - நகங்களாகிய ஆயுதம், சிங்கம், புலி. சிங்கத்திற்கு நகாயுதமென்று ஒரு பெயருண்டு.

ஆம்பல் - ஆம்பற்பூ, யானை. தாமரை - தாமரைப்பூ, தாவுகின்ற மரையென்னும் விலங்கு.

ச.இ. அவாய் - விரும்பி.

ச.எ. கார் - அன்பு.

ச.அ. வைப்பொடி - கூளம்.

இ.உ. கந்தி - கமுகமரம்.

இ.க. இதை - புதுக்கொல்லை.

இ.உ. இசும்பு - வழுக்கல். ஒப்பதல் - ஒட்டுதல்.

இரு. குடஞ்சுட்டுகல் - பசுக்கள்.
இச. கொன்றை வேயங்குழல் -
தொன்றைப் பூவைச்செருகிய மூங்கிற்
குழில்.
இரு. திமில் - மீன்படகு.

இச. கோடு - கரை, மாடு - பக்
கம்.
இஎ. உருத்து இதஞ்செய்வ.
இஅ. நாமம், நாம் - அச்சம்; அம்-
சாரியை. கொற்றி - தூர்க்கை.

தீருநகரப்படலம்.

உ. சேரி - மதில்.

இரு. முன்னிய-முன்ன. தவமுயல்
தவம்-தவஞ்செய்தற்குக் காரணமான
தவம்.

எ. சிவபெருமானிருளான் நானா
முத்திபெற்றதைத் திருவினையுடற்பு
ராணத்தாலுணர்க.

அ. குரண்ட ராசி - கொக்கின்
கூட்டம். கொக்குவடிவமுள்ள பகா
சுரனென்பவன் பகைமையுற்றுச் சிவ
பிரானை கொல்லப்பட்டானென்பது
புராணகதை.

கஉ. இயற்பெயர் மீனமென்பது.
தாம் வித்தின் - தாவுகின்ற விதம்
போல.

கச. நாவலர் - சங்கப்புலவர்.

கக. ஊளிர்திநதி - யமுநநதி. இ
தில் தாமிரைப் பூவின்மேல் அம்பிகை
சங்க வடிவங்கொண்டெழுந்தருளியி
ருந்ததைக் கந்தபுராணத்தாலுணர்க.

கஎ. குளா - முழக்கம். புரை
எறி - சூற்றத்தை நீக்கிய. இரு நிதி -
சங்கநிதி, பதுமநிதி.

கஅ. ஆரிய - நுகர்த்தற்கு.

கக. உள்ளிய - நினைக்க. கவி -
“பிறந்தபிறப்பால்” என்னும் வெண்
பா. இதனை இப்புத்தகத்தில் சுரு-ம்
பக்கத்திற் காண்க. ஒதிவிட்டவன் -
பொன்னுனை விசயாலையதேவன்.

உரு. தடம் - ஈண்டுச் சூரியதீர்த்
தம். நாயகன் - சூரியன். இத்தீர்த்தக்க
ளாயிற் சூரியனுக்குக் கோயிலுள்ளது;
சூரியன் பூமித்தபடலத்தாலுணர்க.

உக. பழையர் - கள்விற்போர்.

உச. கால் - காற்று.

உசு. அம் கதிரும் காதல்செய்.

உஎ. புணர்திடும் கால்கள், பரி
கால்கள்; பரித்தல் - தாங்குதல். பரிப
டும் - வருத்தம் நீங்கிய.

உஅ. கல் - நடுகல்; போரிலிறந்த
வீரனுடைய பெயரை ஒருகல்லிலெ
ழுதி அதைநட்டு அவிகைப்பாவித்து
வழிபட்டுவருதல் மரபு; இதனைப்புற
ப்பொருளிலக்கண முதலியவற்றா
லுணர்க. கல்லூரி - கல்விச்சாலை.

உக. கண்ண - கணையாலாகிய
புண். பின்னுள்ள அயில் முதலியவற்
ற்றிற்கும் இங்ஙனமே பொருள்கொள்க.
கழுக்கடை - சூலம். வசி - வாள். உல
வை - கொம்பு. எல்கம் - சக்கரம்.
நிறம் - மாற்பு.

கரு. எய்த்திடாது - இளையாமல்.

கக. சோமசுந்தரக்கடவுள் ஏழுக
டலையும் அழைத்தருளியது ஈண்டு
அறியற்பாலது. இஞ்சி - மதில்.

கஉ. பொலிவரை - மேருவரை.

கச. கோட்டுதாறு-சங்கின் சுண்
ணம். இறுத்தது - தங்கியது. நயக்
கும் - ஓக்கும்.

கஅ. மட்டு - அளவு. மாதிரம் -
திசை.

சச. உபசரித்து அல்லால் - உபசரி
த்தாலன்றி. வார்த்தெரு - நீண்டதெரு.

சரு. மலைதரா - மரறுபடாத.

சசு. மயங்கும்செய்கைஇல்லாத.

சஅ. துணங்கறல் - இருள்.

இரு. வானர் - தேவர்.

இசு. பூதி - விபூதி. மும்மலங்
தனைக் காதி; காதி - கெடுத்து.

இஉ. பாரு - குழம்பு.

இரு. சோமசுந்தரக்கடவுள் ஐண்
ணீர்ப்பந்தர் வைத்தருளிய திருவினையா
டல் ஈண்டு உணரற்பாலது. காணி -
உரியது. பாணி - நீர்.

இசு. நான்மார்க்கமாவன, தாஸ
மார்க்கம், சற்புத்திரமார்க்கம், சுகமார்க்
கம், சண்மார்க்கமுண்பன. ஒது அ
மார்க்கம்.

இ. எ. கண்ணிறைந்த பெருமாளென்பது - இத்தலத்திலுள்ள திருமாளின் திருநாமம்.

இ. அ. சோமூன்றும் - மும்மதிலும், பட்டர்த்து - நினைந்து.

இ. கூ. உதவிசெய்தபாக்கு - உதவி

செய்யும்பொருட்டு.

சு. க. திதவ்வான் - கொள்ளும் பொருட்டு, தெவ்வம் - பகையும்.

கண்டகம் - முன்.

சு. உ. அண்ணுகற்றலின் - அணுகுதலால்.

நைமிசவனப்படலம்.

உ. வருக்கை - பலா, தூம் கனி கள் - தூவிகின்ற பழங்கள்.

கூ. இச் செய்யுள், நைமிசத்திற் பகையின்மையைப் புலப்படுத்திற்று.

ச. அற்புஅகம், அகம்-மனம். அது-அமுதம் பெறுதற்குச் சுவர்க்கம்செல்லுதல், எண்மையதோ - எளியதா.

இ. மஞ்ச - அழகு, நனைப்பு - நனைப்பார்கள், நனைப்பன. தஞ்சு-பற்றுக்கோடு. மாக்குலம் - வலங்கிண்கூட்டம்.

சு. கோதம் - குரோதம்.

எ. கறையடி - உரல்போன்ற அடி.

அ. தூயவன் - சிவபெருமான். இதழி - கொன்றைமரம்.

கூ. யாத்து - கட்டி. பட்டர்த்து - தியானித்து.

க. உழை - மான். அறுபகை அறுபகையாகிய - காமமுதலிய ஆறணையும்வென்ற; இது, முனிவர்கள் சிவஸாரூபம் பெறுவதைப் புலப்படுத்தியது.

க. தனைத்து - கட்டி.

க. தள்ளிய இருவினையான் - இருவினையையுள் விலக்கியவன்.

உ. வாதராயணன்-வியாஸமுனி

வர், மாணவகர் - மாணக்கர்.

உ. உ. ஓவரும் உவகை - நீக்கமில்லாத மகிழ்ச்சி, தா - கேடு.

உ. புத்தி - போகம்.

உ. மிறை - நடுக்கம்.

கூ. உதீசித்திக்கு - உபதினது.

கூ. இரண்டிபுள் - அன்னமும் கருடனும், மயூரம் - மயில், இளஞ்சேய் - முருகக்கடவுள். மயூரவெற்பு-குன்றக்குடி, குணக்கு - கிழக்கு, முன்னொருகாலத்தில் பிரமதேவருடைய வாகனமாகிய அன்னத்தைபும் திருமாலின் வாகனமாகிய கருடனையும் விழுங்கி, முருகக்கடவுளால் 'கல்வடிவுமாக' எனச் சபிக்கப்பெற்ற மயில் ஈண்டுவந்து மலை வடிவங்கொண்டு பன்னொக்கிட்டு முருகக்கடவுள் தன்பால் எழுந்தருள், அச்சாபம் நீங்கப் பெற்றதென்பது. மயூரகிரிபுராணகதை.

கூ. சக்தியகிரி - திருமெய்யம்.

கூ. வீரைவனம் - சாக்கை.

கூ. பளித்த - குளிர்ந்த, மனித்தரின் - மனிதர்போல.

கூ. தொன்று-பழமை, அன்று உரை - விரோதித்ததென்கால்.

தூர்புன்புசித்தப்படலம்.

க. நண்ணிய கருதி - நண்ணினைந்து.

உ. புனைந்து - அலங்கரித்து. அகழ்தரு - பெயர்த்து.

கூ. சபித்தும் - சபிப்பேயும், ஆலோன் - சந்திரன்.

ச. ஓர் மங்கையென்றது உரோகணியை.

கூ. விதி - கட்டளை.

எ. இறுத்த - தங்கைய.

கூ. வாழிப - அசைநிலை, ஆழிய ஆழ்ந்த.

கூ. விது - சந்திரன், மஞ்சளை - அழகனை.

கூ. கோட்பட்டார் - கொள்ளப் பட்டவர்.

கூ. அல் பக - இருள்கெட, மோலி - கிரீடம், பொற்பு அகம் - பொலிய.

கூ. எச்சன் - யாகத்தின் அநி

தேவதை. கச்சம் - அளவியாழ்முனி. நாரதர்.

சுரு. மகதி - நாரதரது வீணை. வீரன் - வீரபத்திராக்கடவுள்.

சுசு. போற்றிய - போற்ற. ஆற்றிய - செய்ய. மாற்றிய - மாற்ற.

சுஎ. புலிம்போத்து - ஆண்டபுலி.

சுஅ. பகன் - ஆதித்தர்பண்ணிரு வருளொருவன்.

சுக. சலி - அழகு.

சுஉ. இன்னணம் இன்னவண்ணம்.

சுஉ. சான்று - ஸாக்ஷி.

சுஉ. ஏண்வகை உடம்பு - அஷ்டமூர்த்தம். கயிமை - கீழ்மை.

சுஉ. சிதம்பு - கீழ்மை. நிலாவிற்ரு - சந்திரனுக்கு.

சுச. நன்று - இகழ்ச்சிக்குறிப்பு.

சுரு. சமழ்ப்பு - நாணம். குழகன் - பேரழகையுடையவன்.

சுஎ. இழுதையேன் - அறிவில்லாதேன்.

சுஅ. சிகை - தீக்கொழுந்து. நகை - ஒளி. பல் - மூகை - அரும்பு.

சுக. சரிசு - குற்றம். வெறி - வாசனை. மிலைச்சிப - குடிய.

சுஉ. மாயக்கோல் - திருமாலாகிய அம்பு.

சுக. தேழ் - நிறம். வம்பு - புதுமை. ஒங்கல் - மலை. நம்பு - விருப்பம்.

சுஉ. பம்புதல் - பரவுதல்.

சுஉ. கொங்கு - வாசனை.

சுக. அழலோன் திக்கு - தென்கிழக்கு. னன்றேனும் இனைய வாராது.

சுஎ. காற்றி - நீக்கி.

சுஉ. மலரிய - மலர.

சுக. மற்றையோர்தம்முள் அறிய

வல்லார் எவர்,

சுஉ. தெய்வம் - தோண்டி. எள்ளல் - இகழ்தல். உள்ள - நினைக்க.

சுக. ஏதம் - துன்பம். ஒதம் - கடல்.

சுரு. ஒற்றாமை - ஈரம் புலர்த்தும் ஆடை. அதிகவை - மிக்கசுவை.

சுஅ. நந்தும் நந்து - பெருகிய சங்கக்குழையை. நன்று உகந்து. கந்து

கக்கையோடும் - பந்தையணிந்த திருக்கரத்தையுடைய உமாதேவியாரோடும்.

சுக. தள்ளிய கடையாய் - முழுவைத்தள்ளியவழி.

சுக. தரக்கு அடி - புலித்தோல். நன்னிய - பொருந்திய.

சுஉ. மாட்டி - மாளச்செய்து. தளைத்து நின்று அடர்க்கும் மலம் - கட்டி நின்று வருத்துகின்ற மலம்.

சுக. வித்தகம் - ஞானம். ஒத்து அகம் - உவப்ப.

சுக. ஆழி - தேருருளை. வாழி - அசைநிலை.

சுக. சிபான்றல் இல் - அழிவில்லாத.

சுக. உவாமதி - பூரணசந்திரன். குவால் - குவியல்.

சுக. எரிமருள் - நெருப்பைப்போன்ற. தோம் என் உடையவர் - குற்றம் யாதுடையவர்; குற்றமில்லாதவரென்றபடி.

சுக. சிவனுக் - கழிப்பாயாக.

சுஉ. எண் - எள்.

சுரு. அந்தை - அகந்தை. அதான்று - அஃதல்லாமல்.

சுஎ. அணங்கு - பேய். ஏறழ் - வலி.

சுக. தென்புலத்தவர் - பிரிவர்.

சுஉ. சந்தம் - அழகு.

சூரன்பூசீர்த்தபடலம்.

சுக. மனமுதல்முன்று - மனம் வரக்குக் காயம். பக்க - பக.

சுக. அரணம் - கோட்டை முதலிய காவலிடங்கள். கருவி - ஆயுதம்.

சுக. மானம் - அளவு.

சுக. அலகு - துடைப்பம்.

சுக. நானம் - கத்தூரி.

சுக. கரந்து - ஒளித்து. வடி - கூர்மை. உரம் - மார்பு. தெவ்வை - பகையை = சூரன்முதலியவர்களை.

சுக. வரை - கிரவுஞ்சகிரி. எல் - ஒளி.

சுக. பணியலன் - பண்புடன். திணி - திண்மை. அமர்த்துன்ன - சண்டை செய்தான்.

க.ச. பொன் - சூரியன்.
க.உ. கொற்றம் - வெற்றி. விபா
ற்ற - பொலிவுபெற்ற. அற்றம் - சோ
ர்வு. ஆடுதல் - போர்செய்தல்.
க.க. கண்டு அலமந்து. துருவி -
தேடி. சூர் - சூரன்.
க.ச. இரிந்தான் - கெட்டோடி
னான்.
க.டு. கொன், உம், மற்று - அசை
நிலைகள்.
க.சு. மூன்றும் உகும்படி அருளைப்
பெற, உதவும் - உதவுவார்.
உ.௦. பரிதி - சூரியன். சூழல் - இ
டம். அவன் - அவவிடம்.
உ.க. உயங்குதல் - வருந்துதல்.
குமரப்புத்தேன் மற்றுமோரிடத்தை
யுற்றான். பயம் - பிரயோசனம்.
உ.உ. புலவர் - தேவர். நலவர் -
நன்னமையுடையவர். பல் நாவல
வர், கலவர் - கீழ்மக்கள். கடிவரல் -
வினாந்துவருதல்.
உ.ச. தண்ணமைதரும்,
உ.டு. நாகித்த - முழங்கிய,
உ.சு. கூவிளம்-வில்வம், மருந்து -
அமிர்தம். முகமன் - உபசாரம். து

ழாய்க்கோழம் - இருத்துழாயையணிந்த
திருமாலாகிய அனம்பு.

உ.அ. கோட்டி - வளைத்து. விபா
ளம் - பாம்பு.

உ.க. பார் அமை தேர - பூமியர்
க அமைந்த தேரையுடையர். தார
அமை ஆர - மாஸையாக அமைந்த ஆத்
தியையுடையர்.

ந.௦. உகிர் - நகம். காளம் - விடம்.
தேர்வு அரு - ஆராய்தற்கரிய. உத்தா
ளம் - பூச்சு. மொய் - வலி.

ந.க. அபிராமம் - பேரமுரு, ஈமம் -
மயாளம். வாமம் - இடப்பக்கம்.
வமம் - இன்பம். யாமம் - நாளாளிரா.
ந.ந. வேட்டது என் - விரும்பி
யது யாது.

ந.டு. வந்து ஐயா.

ந.சு. போதி - போவாய்.

ந.எ. போது இல்லான் - பிரமன்.
எதிலான் - அயலான். மகிழ்ச்சி எய்
தினன் - மகிழ்ச்சியை அடைந்தனன்.

ந.அ. தனு - வில்.

ச.க. மாவாய் - மாமரமாய். கீள
ப்பட்டு - கிழிக்கப்பட்டு. திருப்பள்ளாய் -
கோழியும் மயிலுமாகி.

பொன்னுன விசயாலயதேவன் திருப்பணிப்பலம்.

க. பசை - அன்பு.
உ. விராம் - விராவும். அண்மி -
அடைந்து.
ந. குறுநிலமன்னர் - சிற்றரசர்.
முறுவல் - சிரிப்பு.
எ. மந்திர உருவன் - சிவபெரு
மான்.
க. கடுக்கைத் தாரு - கொன்றை
மரம்.
க.௦. பலாசு - புரசமரம். துணை
வது - ஒப்பது.
க.க. மாலாய பூயோதர ஊர்தி -
திருமாலாகிய மேகவாகனம். எறு -
இடம்.
க.ச. வளரி - காற்று. விசயன் -
அருச்சுனன்.
க.டு. முண்டகம் - முள்.
க.எ. வாரிசு - தாமரை.
க.அ. சூரு - நிறம்;

க.க. சூழ்வான் - விராய்வான்.

உ.௦. துணந்து - வினாந்து. சிவக்
குறி - சிவலிங்கம்.

உ.க. வல்லை - வினாகு. அண்டர் -
தேவர்.

உ.உ. சுயம்பு - தானேதோன்றியது.

உ.ந. அரு - அருபம். மாண -
மரிச்சிடைப்பட. வாளா - சும்மா.

உ.டு. தடப்பால் - தடாகத்தின்பக்
கத்தே.

உ.சு. திருக்கு - மாறுபாடு. மரு
கையாத - மணம் நீங்காத.

உ.எ. ஆத்தன் - சிவபெருமான்.

உ.அ. அரவு சூடி - சிவபெருமான்.
புரவு - காத்தல். கரவு - களவம்.

உ.க. மன்னுயிர் அளவில் சுசமுறு
தலை.

ந.ந. அகழ்ந்துபோகி - தோண்
டியெறித்து. இசை - கீர்த்தி.

ந. சு. பாவுதல் - பந்துதல். ஓவு
கவலை உடையானது. கவலையில்லாத
வனாக; ஓவுதல் - ஒழிதல்.

ச. ர. நவியும் - கோடாரி. குயும் -
அரிவாள். அடவி - காடு. எறிந்து -
வெட்டி.

ச. க. சிற்பிம் - சிற்பநூல். பொ
ற்ப - அழகுபொருந்த. நிற்ப - தூண்
முதலியவைகள். கிடப்ப - விட்டம்
முதலியவைகள்.

ச. உ. ஆன்ற - ஆமைந்த.

.பொன்னுன விசயாலயதேவன் நிரந்த தரிசனஞ்சேர்த்தபடலம்.

1. அகிரா - நடுங்கி.

இ. நிலவு ஆதரம்.

சு. எண்ணூர் - பகைவர்.

எ. செந்நாமரைக்கண்ணூர் - பிரம
தேவனும் திருமாலும்; கண் - இடம்,
விழிகள்.

அ. ஆருயிர் - அருமையான உயிர்.
முனை - பிள்ளை; என்றது மார்க்கண்டே
யரை.

க. கொம்பு ஆர் - கொம்பையொ
த்த.

க. ர. சத்து உண்மை.

க. க. பரித்தாய் - தாங்கியை.

க. உ. நத்தான் - திருமால்; நத்து -
சங்கம்.

க. இ. வழுத்து ஆதரம். கரமான்
உரி - யானைத்தோலி.

சங்கப்புலவர் பூசித்தபடலம்.

க. சால மிகுதி.

உ. ஒருவாது - நீங்காமல். கூறு -
அம்சம்.

• க. திருந்தார் - பகைவர். ஏகிடு
மேனும் வருந்தார். தார் - மலர். பிற
க்குறுதல் - விளங்கச்செய்தல்.

இ. அன்னே - ஐயோ.

சு. கள்ளனைதரும்.

எ. கமை - கஷமை.

அ. உருப்பம் - உட்டினம்.

க. தளம் - பூவிதழ். குளம் - நெ
ற்றி. கோமளம் - அழகு.

க. ர. வையம் உண் விடை - திரு
மாலாகியவிடை. விதி - பிரமன்.

ச. ந. ஆழா - ஆழ்ந்து.

ச. ச. மறுகு - வீதி. பிறங்க - விளங்
ங்க.

ச. இ. மூவா - அழியாத.

ச. சு. நார் - அன்பு.

ச. க. எய்ய - அறிய.

இ. ர. குரோசம் - நீட்டலன்வைக
ளுளொன்று.

இ. க. மதனல்வருந்தான் - சிவபெ
ருமான். சென்றருளி வெளிசெய்தா
ன். பதன் - பக்குவம்.

க. அ. திருப்புத்தூரில் ஸ்தலவரு
கையும் கொன்றை. தேளிதீர்த்தம் -
அத்தலத்துத் தீர்த்தங்களுள் ஒன்று.
இது திருமகளாலுண்டாகப்பெற்றது.
உ. உ. வெரிந் - முதுகு. மும்மலம்
இரிம.

உ. ச. மதலை - கொன்றை. அதில் -
அச்சொல்லில்; முதல்குறைந்தமாலி
கை - தலைமலை. விதலை - நடுக்கம். மு
தலை - முதிய அலைகளையுடையசங்கை.
அதலை அதலை - அத்தலலாய் அத்தல
லாய்.

உ. இ. துடி - உடுக்கை. உருற்றி -
செய்து.

உ. சு. தலைமிசைச்சுமுனன்.

உ. எ. சுற்று கால் - சுற்றிவருங்கா
லத்தில். பிணந்து - கிரும்பி.

க. க. ஆடகம் - பொன். அன்பு உள்
ளம். பாணி - தாளம். பூணி - இட
பம் காடகத்தூணி; திருமால் அம்பாத
லின், அவருக்கு இருப்பிடமாகிய முல்
லைலம் தூணியாகக்கூறப்பட்டது.
தோணி - அம்பு.
க. உ. மந்தணம் - ரஹஸ்யம். போ
தம் - ஞானம்.

க. ந. மறைக்காடு வேதாரணியழ்.

க. ச. கரு - பிறவி. பெரு - அச்சம்.

க. இ. வித்தகம் - திறமை. பூமி தே
ராதலின், "மாயேயுன்சித்தம்வைத்து
அவாவிச்சேருந்தேரன்" என்றார்.

க எ. நீலி - நீலநிறமுடைய உமா தேவியார். வாலியாண்டு - தூய்மையையுடையவன்.

க அ. ஆலம் - விடம். ஆக்கமார் பாலம்-கண்பொருத்தியநெற்றி. களம்-கழுத்து.

க கூ. வேயில் - மூங்கிலாகியவீடு. ஞாயில்-மதில்; என்றது திரிபுரங்களை. பருப்பதம் பாய் இல் - பருப்பதத்திற் பாய்ந்துவிடுவாய்விடுகின்ற மனைவி.

உ 0. தெய்வஆ-காமதேனு. உவாவை-பூரணப்பொருளை. குருந்துகறப் பட்டமையின், 'இதிற்கூறியதலம் திருப்பெருந்துறையென்றகொள்க.

உ க. தேச - ஒளி. தூச - ஆடை. தழல் ஆசம் - தீயையுண்டாக்கும். சிரிப்பு.

உ உ. முடியின்மேல் ஆரான, ஆர்-ஆத்தி. நக்கு ஆர்த்து ஆனையயுடுத்த. வையம்-தேர். பற்றார் - பகைவர். காணப்பேர் - காணையார்கோயில்.

உ கூ. கொன்றை வாசத்தையும் தடம் திவலையையும்வீச. அளி-அன்பு. அள்ளிவிழுங்கும்.

உ ச. வார - ஒழுக.

உ கூ. புறப்பொருள் - புறப்பொருளிலக்கணம். அது புகழ்ந்தனர் பரவலென்னுந்துறை.

உ எ. இறை - சிவபெருமான், கடுப்பு - வினாவு. புத்தியென்பது பெரியோரேவுங்கூற் சிறியோர்கூறும் உடன்பாட்டுக் குறிப்புமொழி.

உ க. நக்கு - சிரித்து.

உ உ. இன்னே இப்பொழுதே.

உ ஈ. நாயன் - தலைவன். நலக்க-அழகுபெற.

உ டு. 'கருத்துணராக்கற்று' என்பதன்முன் 'யாம்கூறியசொல்' என்பதனை வருவிக்க.

உ அ. இணர் - ஆங்கொத்து.

உ கூ. புணரி-கடல். குமுளை-ஆறு.

உ 0. வலர் - வல்லவர். நலர் - நல்லோர்.

ச கூ. அவிவளாய் - கலந்து. மதுப் பொய்க்கையென்பது. கோயிலூரிலுள்ள தீர்த்தத்தின் பெயர்.

ச உ. லுப்பரிய பூனாக் என்பைக் கொண்டார். நலப்புலம் - உன்செய்.

ச கூ. முருக்கி - அழித்து. செழு விய - செழித்த.

ச ச. அடை - இலை.

ச எ. பளிதம் - கருப்பூரம்.

ச அ. போற்று - துதித்தல்.

ச கூ. வசதி - வீடு. கண்ணிய கருதிய.

உ 0. கப்புரம்-பச்சைக்கருப்பூரம். ஒருங்கு - ஒருமிக்க.

உ க. கலிங்கம் - ஆடை. பொன் செய் மென்றகில் - பீதாம்பரம். மதாணி - பதக்கம். ஆழி - நீர்திரும். குழை - குண்டலம்.

உ உ. மாவலன் - குதினாவீரன். வழி - பாண்டியன்.

உ ச. சமீலமோலி-சட்டாமகுடம்.

உ டு. கனக சஞ்ச வாலி - பொற்றாமரைத்தீர்த்தம்.

உ கூ. சரு - தேவருணவு.

உ எ. புவனம் - நீர்; என்றது ஆகாயகங்கையை. புவன உருகாடு - புவனங்களினுருவமாகிய ஊடுகளை.

உ அ. பாலன் - ஹர்க்கண்டேயர். உரும் - இடி. சடாப்பகடு - எருமைக்கடா மறல் - இலமன்.

உ கூ. வண்டு நிறிஇடி வண்டுகளாகிய நாளை நிறுத்தி. கழை - கரும்பு.

சு. கருத்து அலர்த்தி. அருத்தி-ஆசை.

ச உ. தாவாத - கெடாத. ஆவா - ஐயோ, குறள் - குண்டோதரன். தேவாதிதேவன் - தேவர்களுக்கு ஆதியாகியதேவன்; மாரதேவனென்றபடி.

ச கூ. பாவொலி-பரவிய ஒலி. உ-அம்பு. சே - இடபம்.

ச ச. பகர்ந்து - விற்று.

ச கூ. சேல் திகழ்கண்.

ச எ. பொறித்து - எழுதி. 'முகிழ்ப்ப - தோன்ற.

ச அ. மாதுலனாய் - மாம்பனாகி.

ச கூ. குழவு எழுழிகள் - பன்றிக் குட்டிகள்.

எ 0. தன்னுடைய பேரம்பு-சுந்தரப் பேரம்பு. கொளுத்தி-பொருத்தி.

கலாம் - பிணக்கு. நெண் அழகு.
எக. புலர்ந்த - வடிவம். இகம் -
இவ்வுலகு. இந்திரமான் - இந்திரவி
மானம்.
எசு. கந்தமார் குழல் - உமாதேவி
யார்.
எடு. குரு விழாவகை - அழகு கெ
டாத வீதம்.
எசு. இராப்பொழுது மிக நீண்டு
தோன்றியதென்பார், 'விடிவுணரார்'
என்றார்.
எஅ. நென்னல் - நேற்று.
எக. அக்குமணி - உருத்திராக்கம்.
அஃ. விடி. தேன்.
அந. மாலாத-மயங்காத. வலாத-
வற்றுக்கொள்ளத்தகாத தீக் குணங்
களை. குலாத - பிறரால் தோண்டி எடு
க்கப்படாத. குன்று-தோண்டி. தோ
லாத - தோல்வியடையாத.
அச. தலைப்பட்டு - கலந்து. உண
ர்வான் - உணரும்பொருட்டு. அதல
மாய் - ஒப்பில்லாததாகிய.

அடு. கசடு - குற்றம்.
அசு. ஒன்றிதவற்றை. நீற்றி-நீளு
க்கி.
அஎ. தொன்று - பழமை.
அஅ. ஒன்றும்-கிறிதும்.
அக. எல்உலவா - ஒளிகெடாத.
அல்உலவாக்கண்டத்தார். நீலகண்டர்.
கஃ. புனாஆருயிரும் உயல் உற -
குற்றத்தையுடைய ஆரிய உயிரும்பி
ழைத்ததுற.
கக. மயற்கு அண்ணள். அயற்
கண்ணள் அலளாகி - வேறிடத்திலுள்
ளாளல்லளாகி. செயலாகிய கள்ளை.
கந. இரண்டு பொற்றாமரையும்,
கடம்பும். தாமம்-கொன்றை, மாலை;
சடை-சடை, பின்னல்.
கச. கண்ணவர்கள்-கருதுதலையு
டையவர்கள்.
கக. தரமோ - தகுதியோ.
கஃ. நாஅணி - நாவால் அலங்க
ரிக்கும். மாஅணியின் - மிக்கஅலங்கா
ரத்தோடும்.

நீருமால் பூசித்தபடலம்.

உ. ஐய - அழகிய.
ந. வீணா - கடல்.
டு. குருஉச்சிடா ஆலும்-நிறம்பொ
ருந்திய ஒளிமீக்க.
சு. வன்னம் - எழுத்து.
க. சென்றம் - தணியாக்கேபம்.
குடந்தமுற்று - வணங்கி.
கஃ. பாணி-கை, மாந்தும்-உண்ட.
யாலலோசன-நெற்றிக்கண்ணை.
கக. பவனென்பது சிவபெருமா
ன்திருநாமங்களுவொன்று. கழுது -
பேய்.
கஉ. மத்தம் - ஊமத்தை.
கந. கண்ணல் - கருதுதல். உன்க
ழலன்றிக் கண்ணல் வதுமிலேன். பி

ன்னுமிப்படியே கொள்க.
கடு. பின்னர் இஃது ஆற்றினான்.
கசு. சேய - சிவந்த. பதிட்டை -
பிரதிஷ்டை. ஆவயின் - அவ்விடத்தே.
கஎ. வினைவிண்டுபோக. விண்டு-
விஷ்ணு.
கஅ. பன்னம் - இலை. சொன்ன
ஆடை - பீதாம்பரம்.
கக. கந்தம் - மணம்.
உஉ. சந்தம்-அழகு. நந்து-சங்கு,
உசு. ஈத்து-கொடித்து. கன்று
பசுக்கன்று. கனி - விளாங்கனி.
உடு. பின்னை - நிருமகள்.
உசு. குணில் - குறுந்தடி.

தலவிசேஷப்படலம்.

க. பன்னிய-சொல்லிய. பருப்பு - ச. மனை - மனைவி. களம் - குற
தம் - ஸ்ரீசைலம்.
உ. என்னரும் - யாவரும்.
ந. காதரம் - அச்சம்.

அ. வினையுள் - வினைதல் - களம்
வெற்றி.

அஅ

அ ரு ம் ப த வு னா.

க. ரங்கள் தம்பெருமான். பங்கம்
இன்று - குற்றமில்லீடல்.
கக. அருகுரு - குற்றயாத. திரு-
செல்வம்.
கக. விராய் கலந்த. பூமேற்பன
வன் - பிரமன்.
கசு. கிலம் - பழுது.
உப. தொக்க - கூடிய.

உஉ. அலி-சூரியன். பன்னகம்.
பாம்பு. நன்னா. நன்மை.
உக. சொல் புகழ்.
உடு. புரைத்த - உயர்ந்த.
உசு. பனிவருங்கண்ணர் - துளிக்
கும கண்ணர். பரவி - துதித்து.
உஅ. உம்பர் - தேவர்.

பிழையும் திருத்தமும்:

பக்கம்.	பாடல்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௧௫	௫ ¹	உ	தவர்	தவ
௪௨	௨௦	க	பன்னநூம்	பன்னரு
௪௮	௨௧	க	கடந்தலை	கடன்றலை
௫௧	௪௩	உ	யழா	மேழா

U.

